



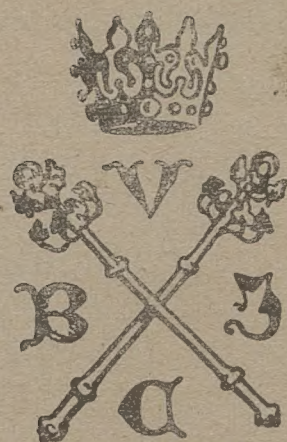
8811

musicalia





57:470



8811 III

musicalia



Biblioteka Jagiellońska



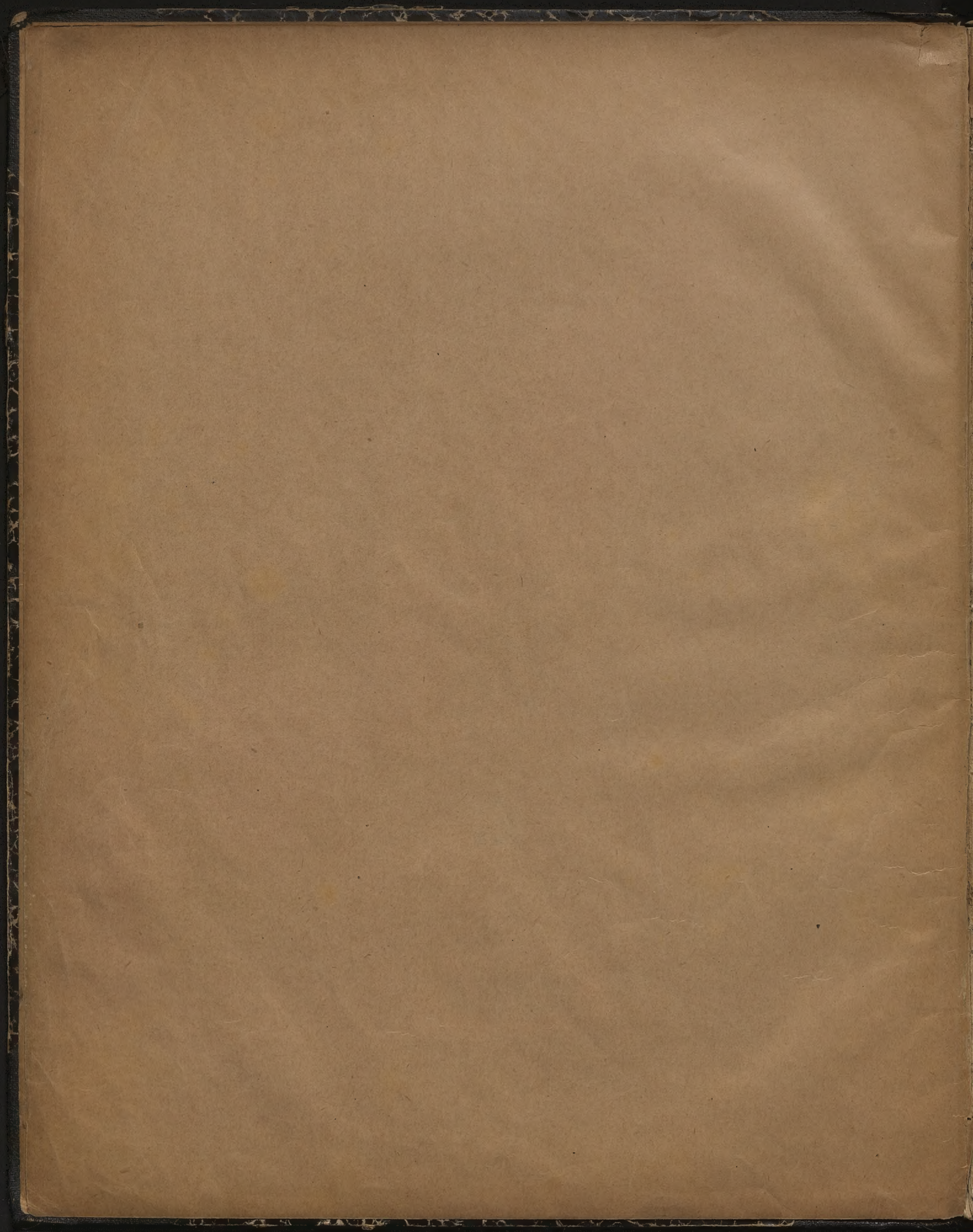
1001987615



Refutation of

134







# MÉTHODE DE PIANO

ARRANGÉE SUR LES AIRS POPULAIRES POLONAIS

PAR

**JEAN DROZDOWSKI.**

ÉDITION ET PROPRIÉTÉ DES ÉDITEURS POUR TOUS LES PAYS.



## SZKOŁA NA FORTEPIAN

UŁOŻYŁ

Z UWZGLĘDNIENIEM MOTYWÓW LUDOWYCH POLSKICH

**JAN DROZDOWSKI.**

NAKŁAD I WŁASNOŚĆ WYDAWCÓW NA WSZYSTKIE KRAJE.



CRACOVIE  
Librairie D. E. Friedlein.  
VARSOVIE  
E. Wende et Compagnie.

KRAKÓW  
Księgarnia D. E. Friedleina.  
Warszawa  
E. Wende i Sp.





8811

III Mus



Il est prouvé par l'expérience pédagogique que le travail subi avec intérêt abonde en bons résultats, tandis que le travail sec, qui manque de plan, de fond d'un vrai savoir, présente une difficulté après l'autre et finit le plus souvent par le découragement. Tout ce qu'on présente à l'élève doit être facile, intéressant, attrayant; ce n'est que dans ces conditions que le travail lui semble facile et devient effectivement vigoureux.

On rencontre tant d'enfants, qui sans avoir jamais appris la musique, tâchent avec peine à exécuter sur n'importe quel instrument des mélodies, qui leur sont connues. L'instruction primitive de musique au contraire ne leur apprend que des signes secs, des roulades, qu'ils exécutent d'une main raide — les difficultés grandissent de plus en plus et outre cela les premières impressions proviennent des mélodies étrangères.

Il est presque de règle que dans les commencements de l'instruction on ne fournit aux élèves que des airs secs, vieillis, presque exclusivement allemands, qui sont bien loin d'éveiller quelque intérêt, les airs modernes ne se voient que très-rarement dans les méthodes de piano. Et pourtant nous avons une profusion des airs nationaux, populaires, si peu connus jusqu'à présent et si beaux pourtant par leur mélodie et leur rythme.

C'est dans l'enfance qu'on est le plus impressionné. Et ce qui vaut beaucoup c'est, que les premières impressions gravent dans l'âme des traces profondes. Dans la puissance créatrice de Chopin on sent vibrer jusqu'à la fin de sa vie ce timbre national, qui a germé dans son village natal, pendant les premières années de son enfance. La conviction que l'instruction élémentaire porte très-souvent le coup décisif dans l'étude plus avancée m'a affermi dans l'idée que l'étude élémentaire de musique doit opérer sur le fond national.

Les airs populaires furent puisés de chansons populaires, tantôt de Kolberg, tantôt de ceux, que j'ai eu l'occasion d'entendre chanter par nos paysans, ou bien qui m'ont été fournis par plusieurs personnes bienveillantes, auxquelles j'exprime ici mon remerciement avec un tendre empressement.

J. D.

## COMMENT FAUT-IL COMMENCER L'INSTRUCTION?

Dans l'instruction primitive on ne rencontre que trop de difficultés à la fois.

On ne peut les écarter qu'en partageant le matériel. La connaissance des touches et des notes, le rythme, la valeur des notes, enfin le mécanisme, voilà trois choses principales qu'on devrait au commencement traiter à part.

Avant de commencer l'instruction il faut connaître l'élève: sa disposition musicale, son ouï, sa faculté de sentir le rythme, ce qui dépend pour la plupart de l'ouï, ensuite ses facultés physiques — examiner sa main etc. Utilisant ces indices il faut se mettre à l'œuvre avec un plan mûr, appuyant surtout à des manques. La première page sert à faire connaître les notes.

Les morceaux séparés, marqués sur trois lignes, pour être tapés sur le couvercle du piano, servent à éprouver le rythme.

L'affaire de mécanisme offre plus de difficultés. Ici se rapporte le chapitre (avec les petites caractères) à l'entrée du livre, dont on doit se servir suivant le besoin.

La chose mérite d'un traitement plus particulier dans plusieurs remarques.

## REMARQUES SUR LE MÉCANISME.

Loin de contraindre à toute méthode minutieuse, écartant les détails qui sont en rapport avec la position de la main et des doigts, nous ne voulons que nous borner à quelques points les plus importants.

1. Le devoir essentiel est de façonner le poignet.

Tant qu'on tient la main raide au poignet l'exercice des doigts est impossible, car c'est par le poignet que passent tous les tendons qui mettent les doigts en mouvement. Outre cela ce n'est que du poignet que dépend chaque attouchement de la touche après la pause, l'arc, dans l'art de phraser etc., c'est le poignet qui mesure la force du touché.

Pédagogique doświadczenie poucza, że praca podjęta z zainteresowaniem przynosi widoczny pożytek — gdy przeciwnie suche zbyt urzędowe traktowanie przedmiotu, jak i bezplanowa, nieumiejętna nauka, w której napotyka się bezustanne trudności — prowadzi do zniechęcenia — narażając na stratę czasu. Wszystko, cokolwiek uczeń przedsięwzięcie ma być łatwe i pociągające — winno go interesować, winno mu się podobać, bo wtedy prawie bezwiednie natrafia na sposób wykonania, wlewając w to wykonanie życie.

Łatwo dostrzedz, jak dziecko nawet bez nauki, podejmuje chętnie próby wykonania znanych mu swojskich melodyi. Tymczasem rozpoczynając naukę, dowiaduje się o suchych znakach, wykonuje sztywną ręką łamańce — trudności się jeżą — a w dodatku pierwsze wrażenie otrzymuje z melodyj nieznanych — obcych.

Prawie z reguły karmimy się w początkach nauki, jałowymi, oddawna wyczerpanymi motywami germańskimi, które interesu nie przedstawiają — motywów nowych, świeżych w szkołach u nas używanych trudno napotkać. A jednak posiadamy nieprzebrane bogactwo motywów własnych ludowych mało dotąd czerpanych — a tak świeżych i pięknych bogactwem melodyjnym jak i bujną rytmiką.

Umysł najwrażliwszy jest w okresie dzieciństwa. Wrażenia pierwsze pozostawiają niezatarte ślady — a to ma nie małe znaczenie. W twórczości Chopina do końca życia drgała narodowa nuta — posiew rodzinnej wioski w pierwszym zaraniu dzieciństwa. Ta właśnie myśl, że pierwsza nauka posiada niejednokrotnie decydujący wpływ na dalszy rozwój, że pierwszą naukę muzyki należy podjąć na własnym — rodzinnym gruncie — przewodziła niniejszej pracy.

Motywa ludowe czerpałem częścią ze znanych powszechnie pieśni, częścią z Kolberga — dodając także takie, które miałem sposobność żywcem notować lub też otrzymałem pośrednio przez uprzejmość życzliwych osób.

Tym osobom, które mi w tej pracy chętnie i bezinteresownie pomogły na tem miejscu serdeczne podziękowanie składam.

Kraków.

J. D.

## JAK ROZPOCZĄĆ NAUKĘ?

W początkowej nauce fortepianu zbyt wiele trudności zbiega się naraz. Jedyne wyjście z tej trudności jest: rozdzielenie materiału. Poznanie klawiszy i nut — rytmika i wartość nut — i wreszcie strona mechaniczna — to są trzy punkta styczne, które należy w pierwszej chwili oddzielnie podjąć.

Przed rozpoczęciem nauki należy bliżej ucznia poznać. Poznać jego muzyczne usposobienie — próbując słuch, poczucie rytmiczne, które jest zazwyczaj ze słuchem związane, a następnie warunki fizyczne: zbadanie ręki i t. p. — Według tego przystąpić z ściśle określonym planem — kładąc nacisk na braki.

Do poznania nut służy pierwsza kartka.

Dla wypróbowania rytmiki — służą oddzielne ustępy znaczone na trzech liniach — do wypukiwania palcem na przykrywie fortepianu.

Sprawa mechaniczna przedstawia nieco więcej trudności. Oddział ten umieszczony na wstępie (drobniejszym drukiem), z którego w miarę potrzeby można stopniowo czerpać.

Tu też należy kilka uwag poświęcić.

## UWAGI DOTYCZĄCE MECHANIZMU.

Nie chcąc narzucać jakiegokolwiek poszczególniej metody — nie wdajemy się w bliższe szczegóły dotyczące układu ręki i palców; poprzestaniemy natomiast na najważniejszych punktach, które już bezwarunkowo przestrzegać należy.

1. Najpierwszym zadaniem winno być: wyrobienie podatności ręki w zgięciu.

Dopóki ręka w zgięciu trzymana jest twardo — nie ma mowy o wyrobieniu palców — przez zgięcie bowiem przechodzą wszystkie ścięgna poruszające palce. Po za tem każde dotknięcie klawisza po pauzie, łuku, we frazowaniu i t. p. wypadkach, zawarunkowane



Les exercices du poignet occupent la place capitale (a).

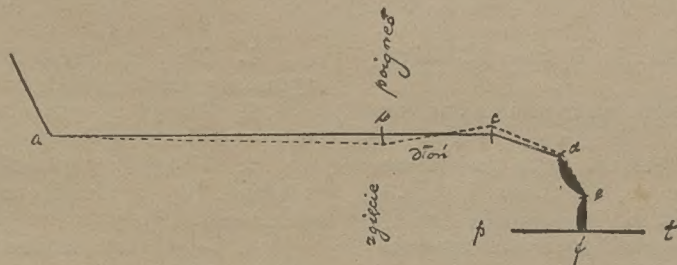
Pour bien exécuter cet exercice il faut observer ce qui suit. La main, librement penchée dès le poignet, baisse lentement jusqu'à ce que le doigt ne vient en contact avec la touche. Si la main est légèrement tenue au poignet, elle tombe au-dessous de la surface de la touche. L'action d'ôter la main doit suivre le même procédé. On lève le poignet peu à peu, le doigt, arrêté de son propre poids, semble dans le dernier moment se détacher de la touche.

On doit exercer de cette manière chaque main à part, jusqu'à ce qu'elle acquiert la sûreté et la facilité complète.

2. La seconde condition est le libre mouvement du doigt quand le poignet est tenu légèrement.

C'est la bonne position de la main qui joue ici le rôle décisif.

Il faut être assis de manière, qu'il y ait une ligne horizontale du coude avec les huppées des doigts.



Dès leurs huppées les doigts doivent être arrangés de manière que chacun d'eux puisse trouver à tout moment l'appui dans sa huppe.

Les deux dernières extrémités des doigts doivent avoir la direction presque perpendiculaire aux touches.

S'il s'agit des doigts, surtout du pouce, plus longs, il est à désirer, qu'on tienne toute la main plus haut, c'est à dire que la paume soit un peu en haut, comme on voit sur la figure 1 b. c. d., marquée avec des points (Leszetycki). Le mouvement du doigt doit être très lent et tout à fait libre. Au commencement il ne s'agit pas de son. Pour arriver à tirer le son, il faut commencer par le pianissimo le plus complet, en faisant attention à l'égalité du touché, c'est à dire que tous les tons doivent avoir absolument la même force, sans différer l'un de l'autre.

Pour que le poignet soit complètement libre il faut que la main soit appuyée sur un doigt; c'est de cette manière qu'on arrive à un bon legato, ce qui est la base du mécanisme.

3. Enfin la troisième chose, c'est l'arrangement fixe des doigts. Le doigt doit conserver avant ou après avoir touché, ainsi que pendant l'action même toujours la même forme immuable. a) Sur la touche blanche celle qui fut démontré sur la fig. 1, b) sur la touche noire le doigt a une autre position. Pour y arriver il faut, pendant que les doigts sont sur les touches blanches, poser un seul doigt sur la touche noire sans bouger la main. Ce doigt prend alors une position plus droite, que ceux, qui sont sur les touches blanches.

Sur la touche noire le doigt doit conserver la forme, indiquée sur la fig. nr. 2.

Si les doigts sont trop flexibles, il faut les plier un peu à l'intérieur, ce qui se rapporte surtout à l'index. Si les doigts plus courts, comme le pouce ou le doigt auriculaire doivent être posés sur les touches blanches, la main reste à place, mais si un des doigts doit occuper la position sur la touche noire, la main est livrée malgré elle plus profondément, avec quoi on conserve la même position de la main et des doigts.

Il est la chose importante, que le doigt ait toujours dans n'importe quelle position un stable point du touché sur la touche.

Voilà les trois choses principales, qui méritent la plus grande attention dès le premier moment de l'instruction.

On doit encore faire mention de la position des autres doigts inactifs, qui ne doivent jamais être tendus avec raideur, ce qui rendrait toute la main complètement raide, au contraire, légèrement tendus ils doivent attendre leur tour.

C'est ce qui présente beaucoup de difficultés avec un commençant et c'est ici qu'il faut faire venir en aide de différents moyens, dont le plus facile est: de lever plus haut les doigts inoccupés, les tendre fortement, ensuite les baisser subitement, pour qu'ils tombent inertes sur les touches.

Répétant le même exercice on est en état de constater la différence de la force de tension des doigts inactifs, et celle qu'ils ont pendant qu'ils ne sont point occupés — quand on fait attention il est bien facile de changer le degré de la tension.

est swobodnem trzymaniem zgięcia — dając w ten sposób poczucie miary w dotknięciu. Ćwiczenia odnoszące się do tego punktu są na pierwszym miejscu pod lit. A. Wykonanie tego ćwiczenia jest następujące: Ręka ponad klawiszami swobodnie od zgięcia zwieszona opuszcza się powoli, aż do zetknięcia się palca z klawiszem. Jeśli zgięcie jest swobodnie trzymane — to opada poniżej powierzchni klawiszy. Następnie zdejmuję się rękę tą samą drogą z powrotem t. j. podejmuje się zgięcie, aż w końcu palec wagą własną tej części ręki przytrzymany — w ostatniej chwili niejako odlepi się od klawisza. Ćwiczenie to należy powtarzać oddzielnie każdą ręką, aż do zupełnie swobodnego i pewnego wykonania.

2. Drugim warunkiem jest: swobody ruch palca przy swobodnie trzymaniem zgięcia.

Tu ważną rolę odgrywa układ ręki.

Siedzieć należy tak, ażeby od swobodnie zwieszonego łokcia do główek palcowych utworzyła się linia pozioma t. j. od a do c, fig. 1

Od główek palcowych, palce spływają nieco ku dołowi, tak ażeby palec zawsze stałe oparcie znalazł w główkach palcowych. Ostatnie kończyny palców od e do f przyjmują położenie prawie prostopadłe do klawiatury. Jeżeli palce są dłuższe, a zwłaszcza palec pierwszy, korzystniejszy jest układ ręki wyższy t. j. wzniesienie całej dłoni. Jeżeli palec pierwszy jest krótszy — wzniesienie główek palcowych może być wskazane, jak na fig. 1, b. c. d., naznaczone kropkami (Leszetycki).

Ruch palca ma być jak najwolniejszy i jak najswobodniejszy. O dźwięk początkowo nie powinno chodzić. Dochodzić do dźwięku, do dobytcia tonu należy od najmniejszego pianissima, przyczem należy przestrzegać równości co do siły uderzeń t. j. dźwięk każdy ma być jednakiej siły w brzmieniu — niczem się jeden od drugiego wyróżniać nie powinien.

Oparcie na jednym palcu jest koniecznem ze względu na łatwiejsze utrzymanie swobodnego zgięcia, oraz ze względu na przygotowanie „legata“, które jest podstawą gry palcowej.

3. Trzecim punktem jest stałe uformowanie palców.

Palec winien posiadać przed czy po uderzeniu, jako też w drodze — ruchu, zawsze tę samą niezmienną formę. a) Na białym klawiszu, jak powyżej. b) na czarnym klawiszu palec ma mieć formę odmienną. Do owej formy najłatwiej dojść do tego w sposób następujący: przy normalnym układzie ręki i ustawieniu palców na białych klawiszach — bez poruszenia ręki postawić palec na czarnym klawiszu, w tym wypadku ma palec formę więcej wyprostowaną, niż pozostałe na białych klawiszach.

Jeżeli palce się gną, należy je nieco zwinąć do wewnątrz; odnosi się to w szczególności do drugiego palca. Jeżeli palce krótsze 1. lub 5. wypadają na białych klawiszach, ręka pozostaje na miejscu, — lecz jeśli który z tych palców wypadła na klawiszu czarnym, ręka mimowoli wciągnięta zostaje głębiej, przyczem układ ręki i palców pozostaje tensam.

Ważną jest rzeczą, ażeby palec miał zawsze w każdej figurze stały punkt uderzenia na klawiszu.

To są trzy punkta pierwszorzędnej wagi i o to należy się od pierwszej chwili starać. Tu tylko jeszcze dodać należy, że ważne jest zachowanie się palców pozostałych — nieczynnych. Palce nie biorące udziału w uderzeniu, nie powinny być silnie napięte, co powodowałoby sztywność całej ręki — lecz przeciwnie powinny w nader lekkim napięciu oczekiwać na swą kolej. Nie łatwo to przeprowadzić u początkującego ucznia i trzeba w tym wypadku udać się do sposobów pośrednią drogą do tego prowadzących. Najprostszy sposób jest następujący: Wzniesić wyżej palce wolne — napinając je silnie — poczem opuścić je nagle, ażeby bezwładnie na klawisze opadły. Powtarzając to kilkakrotnie przy każdym palcu łatwiej można odczuć różnicę między stanem napięcia palców nieczynnych — a biernym zachowaniem się tychże palców. A w danym wypadku łatwo już sprowadzić zmniejszenie napięcia palców nie biorących w grze udziału.



Nous laissons outre beaucoup de remarques, concernant le mécanisme et ne nous bornons qu'au matériel technique, mis en chef de l'œuvre avec les petits caractères.

C'est le cerveau qui est la source de tous les mouvements et c'est de là que provient la technique.

Chaque mouvement provient de l'esprit et c'est là, qu'il faut chercher la cause de chaque figure technique, c'est aussi pour cette raison qu'un élève intelligent, doué du talent musicale, acquiert plus facilement et plus vite le mécanisme et la volubilité. Ce n'est pas par un exercice inconsidéré, qu'on parvienne à la technique.

Le mince matériel sera complètement suffisant pour la première année, tant plus que pour développer le mécanisme on doit se servir encore de petites études et compositions bien assorties, qui sont d'une grande importance dans le développement de la technique.

## INDICATIONS.

1. Les notes sur trois lignes sont destinées à taper (3 doigt) le rythme sur le couvercle du piano.

2. Les morceaux entiers ou leurs parties, où le nom de l'auteur est souligné, sont originales.

3. Les morceaux, où le nom de l'auteur est entre parenthèse ( ) sont des reminiscences des chansons populaires ou bien ont subi quelque changement pour être facilités.

4. Les morceaux, qui manquent de nom de l'auteur sont inventés ou bien changés par l'auteur de la „Méthode“.

5. Indices musicales:

<i>m. d.</i> = <i>manu destra</i> = main droite	<i>mp.</i> = <i>mezzo piano</i> = un peu léger
<i>m. s.</i> = <i>manu sinistra</i> = main gauche	<i>f.</i> = <i>forte</i> = fort
: = répétition	<i>ff.</i> = <i>fortissimo</i> = très-fort
<i>d. c.</i> = <i>da capo</i> = depuis le commencement	<i>mf.</i> = <i>mezzo forte</i> = assez fort
<i>d. c. al fine</i> = depuis le commencement jusqu'à la fin	<i>molto</i> = beaucoup
~ = suite progressive c'est à dire transmettre la figure à degrés	<i>sempre</i> = toujours
∞ = <i>fermata</i> = prolonger la note jusqu'à l'extinction du son	<i>con</i> = avec
^ < > = accents, c'est à dire notes accentuées	<i>sub</i> = sous
— = <i>crescendo</i> = affermissement graduel	<i>Largo-adagio</i> = très lent
— = <i>decrescendo</i> = affaiblissement graduel	<i>lento-andante</i> = lent
<i>p.</i> = <i>piano</i> = léger	<i>moderato</i> = modéré
<i>pp.</i> = <i>pianissimo</i> = très léger	<i>andantino</i> = assez lent
	<i>allegretto</i> = assez vite
	<i>allegro</i> = vite
	<i>vivo</i> = vif
	<i>presto</i> = vite
	<i>prestissimo</i> = le plus vite possible
	<i>rallentando</i> } ralentir graduellement
	<i>ritardando</i> }
	<i>accelerando</i> } accélérer graduellement.
	<i>stretto</i> }

\* Les détails, concernant la position de la main, l'arrangement des doigts, l'exécution des mouvements, le touché etc. sont à trouver dans l'œuvre polonais-allemand de J. D. Jordan (J. Drozdowski) „École systématique de la technique du piano“, Édition universelle (Universal-Édition) à Vienne.

Pomijamy tu inne uwagi dotyczące technicznej strony\*, ograniczając się do krótkiego również materiału technicznego, umieszczonego drobnym drukiem na wstępie szkoły.

Pobudzenie ruchów wszelkich pochodzi od mózgu, to też technika ma tam swoje siedlisko. Ruch wykonuje się za impulsem powstałym w umyśle — figura techniczna powstaje w myśli, i to ułatwia wykonanie. Dla tego uczeń myślący, muzyczny, z temperamentem o wiele łatwiej osiąga środki techniczne. Bezmyślnym ćwiczeniem nie można techniki osiągnąć. Materiał podany w tak drobnych rozmiarach starczy najzupełniej na pierwszy rok nauki, zwłaszcza że dla rozwinięcia mechanizmu służą nie tylko mechaniczne ćwiczenia, ale także odpowiednio dobrane etudy i kompozycje, które też najwięcej wpływają na technikę gry.

## OBJAŚNIENIA.

1. Nuty na trzech liniach służą do wypukiwania (3 palcem) rytmu na przykrywie klawiatury.

2. Ustępy z wymienieniem autora, podane w całości, lub jako ustęp z całości, są oryginalne.

3. Ustępy z wymienieniem autora w nawiasie ( ) są prze-róbkami (np. z pieśni) na fortepian lub uległy zmianom w celu ułatwienia.

4. Ustępy bez zaznaczonego autora są pomysłu lub opracowania autora szkoły.

5. Znaki muzyczne:

<i>m. d.</i> = <i>manu destra</i> = ręka prawa	<i>f.</i> = <i>forte</i> = mocno
<i>m. s.</i> = <i>manu sinistra</i> = ręka lewa	<i>ff.</i> = <i>fortissimo</i> = bardzo mocno
: = powtórzenie	<i>mf.</i> = <i>mezzo forte</i> = trochę mocno
<i>d. c.</i> = <i>da capo</i> = od początku	<i>molto</i> = bardzo
<i>d. c. al fine</i> = od początku do końca	<i>sempre</i> = zawsze
~ = progressywny pochód, czyli przenoszenie figury na dalsze stopnie	<i>et</i> = i
∞ = <i>fermata</i> = przedłużyć nutę aż do przygaśnięcia dźwięku	<i>con</i> = z
^ < > = akcent, czyli nuty odznaczone silniej	<i>sub</i> = pod
— = <i>crescendo</i> = stopniowe wzmacnianie	<i>largo</i> } b. powoli
— = <i>decrescendo</i> = stopniowe osłabianie	<i>adagio</i> }
<i>p.</i> = <i>piano</i> = lekko	<i>presto</i> = szybko
<i>pp.</i> = <i>pianissimo</i> = bardzo lekko	<i>vivo</i> = żywo.
<i>mp.</i> = <i>mezzo piano</i> = trochę lekko	<i>lento</i> } powoli
	<i>andante</i> }
	<i>moderato</i> = umiarkowanie
	<i>andantino</i> = trochę powoli
	<i>allegretto</i> = trochę prędko
	<i>allegro</i> = prędko
	<i>rallentando</i> } zwalnianie stopniowe
	<i>ritardando</i> }
	<i>accelerando</i> } przyspieszanie
	<i>stretto</i> } stopniowe

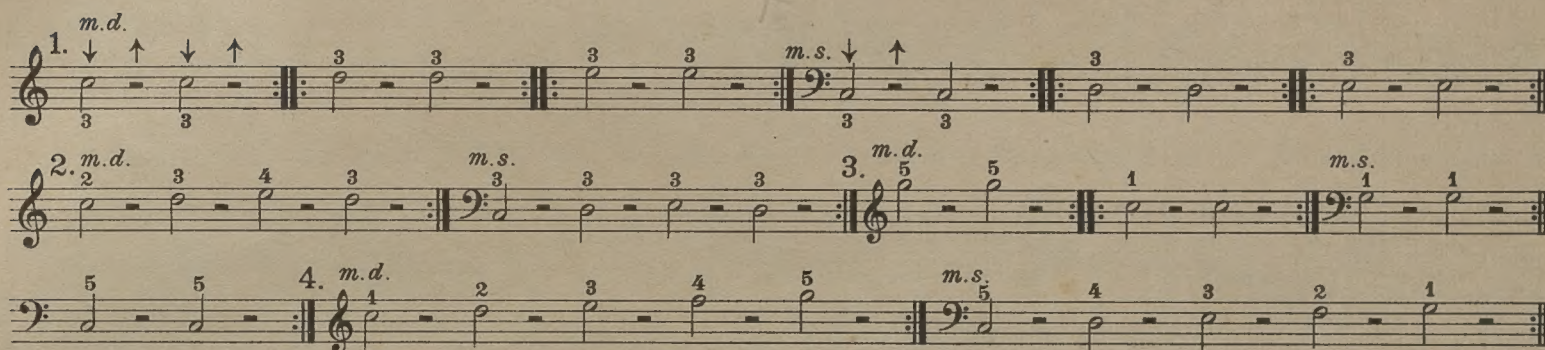
\* Bliższe szczegóły dotyczące układu ręki, palców pojedynczych, wykonywania ruchów, uderzeń i t. p. znaleźć można w obszerniejszym dziełku p. t. „Systematyczna szkoła techniki fortepianowej“ J. D. Jordana (J. Drozdowskiego) wydanem w języku niemieckim i polskim, nakładem „Universal-Édition“ w Wiedniu.



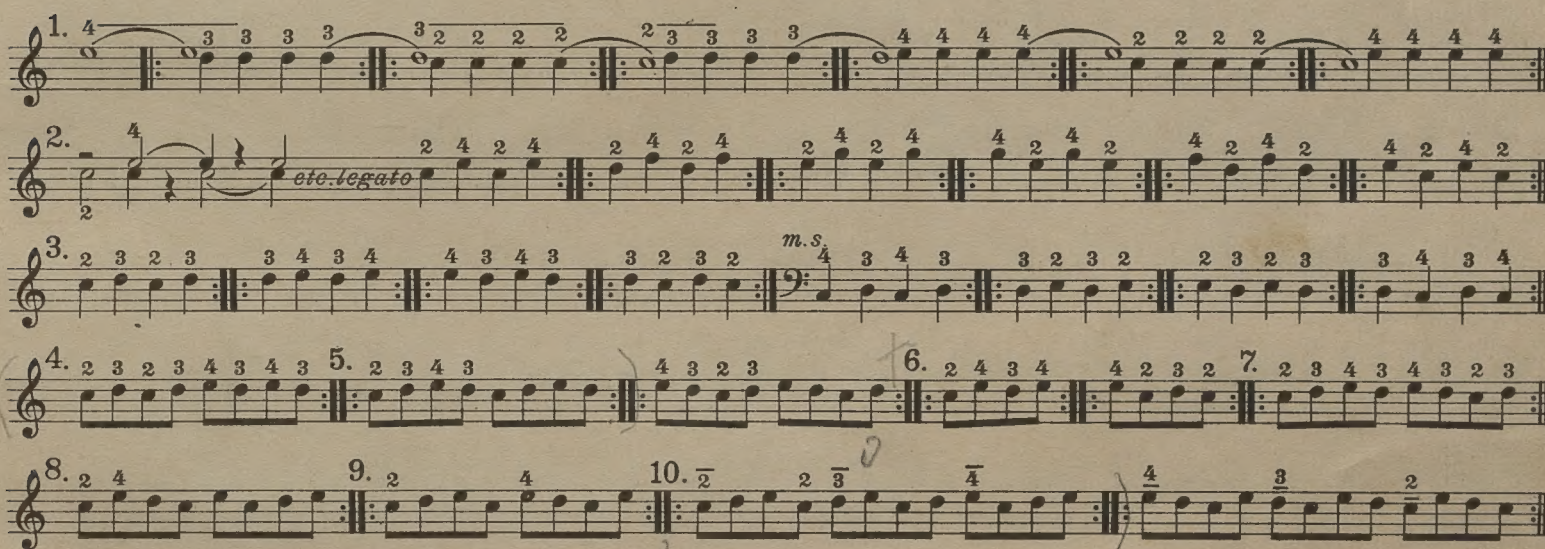
# Ćwiczenia mechaniczne. — Exercices mécaniques.

a.

Pierwsze dotknięcie klawisza. — Premier attouchement de la touche.



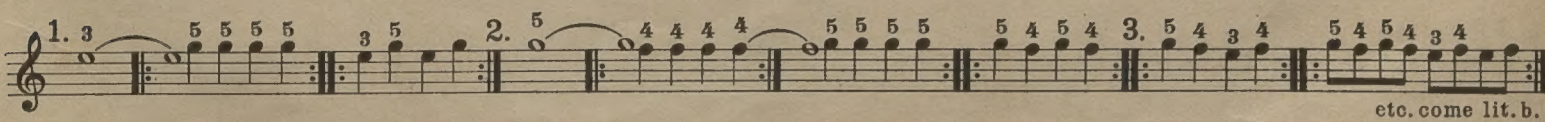
b.



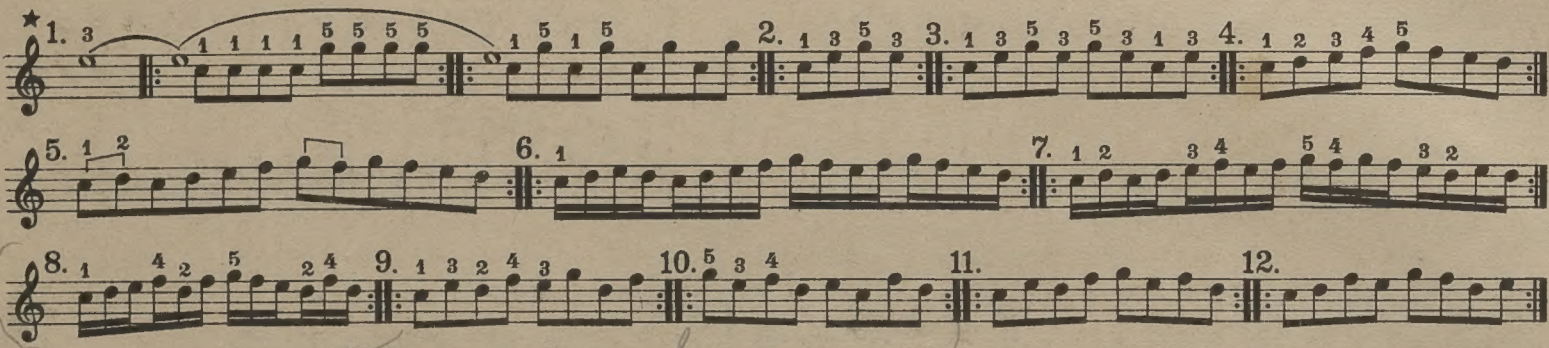
c.



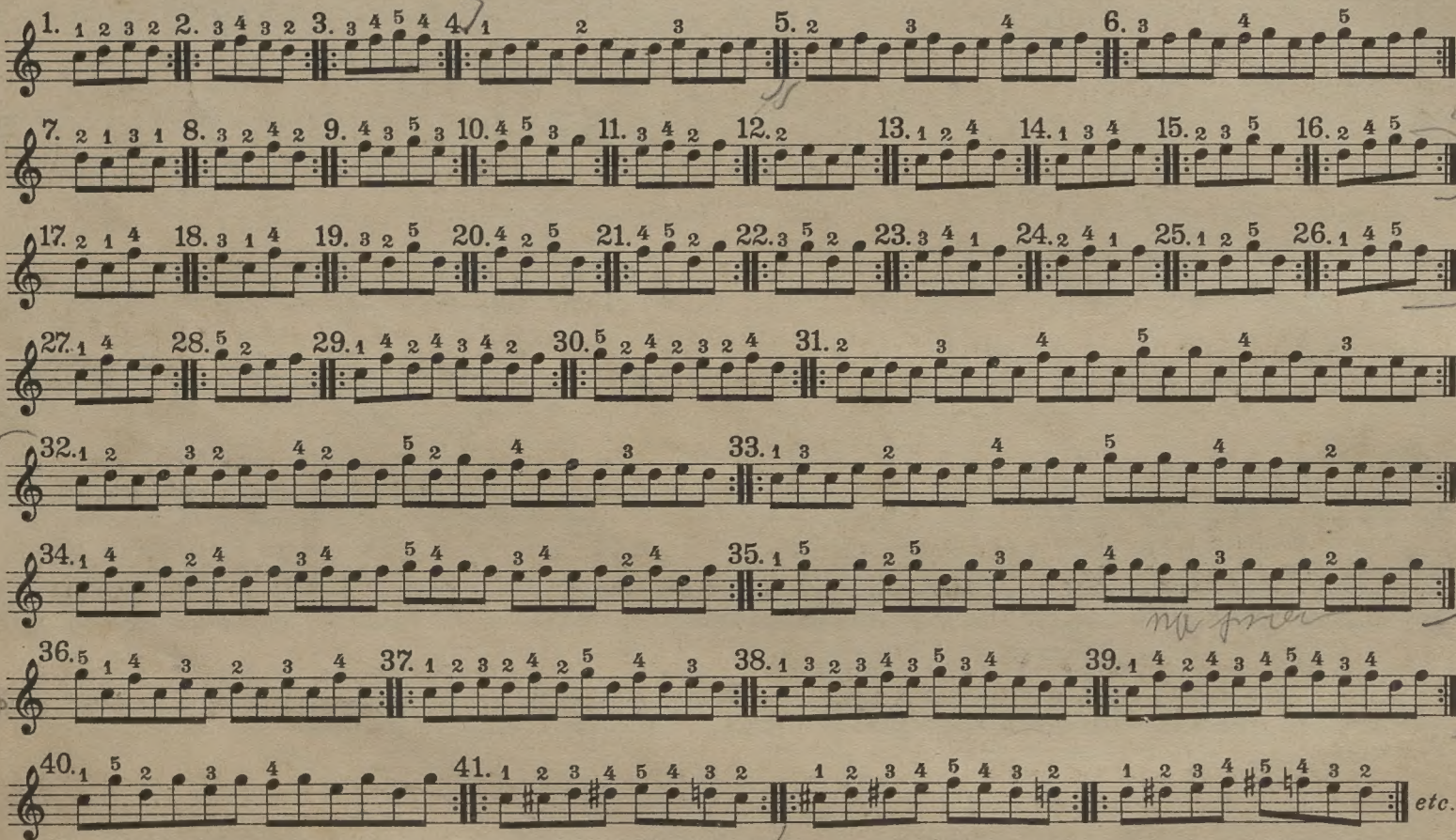
d.







Ćwiczenia do wyrównywania palców. — Exercices pour aligner les doigts.



Ćwiczenia dla uzyskania  
niezależności palców.

Exercices pour acquérir  
l'indépendance des doigts.





Ćwiczenia progresyjne. — Exercices progressifs.

3

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.



Ćwiczenia rytmizowane. — Exercices rythmisés.

Ćwiczenia podkładowe. — Exercices pour passer les doigts par dessous.

Ćwiczenia zgięciowe. — Exercices du poignet.

The musical score for 'The Rose Tree' is presented in two systems. The first system consists of two staves. The upper staff is a treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. It contains a melody with various rhythmic values and rests, marked with fingerings (1-5) and breath marks (upward arrows). The lower staff is a bass clef with a key signature of one flat and a 3/4 time signature, providing a harmonic accompaniment with fingerings (1-5) and a repeat sign. The second system also consists of two staves. The upper staff continues the melody with fingerings and a final double bar line. The lower staff continues the accompaniment with fingerings and a final double bar line.



# Gamy durowe. — Gammes majeurs.

C dur. — *Ut majeur.*



G dur. — *Sol majeur.*



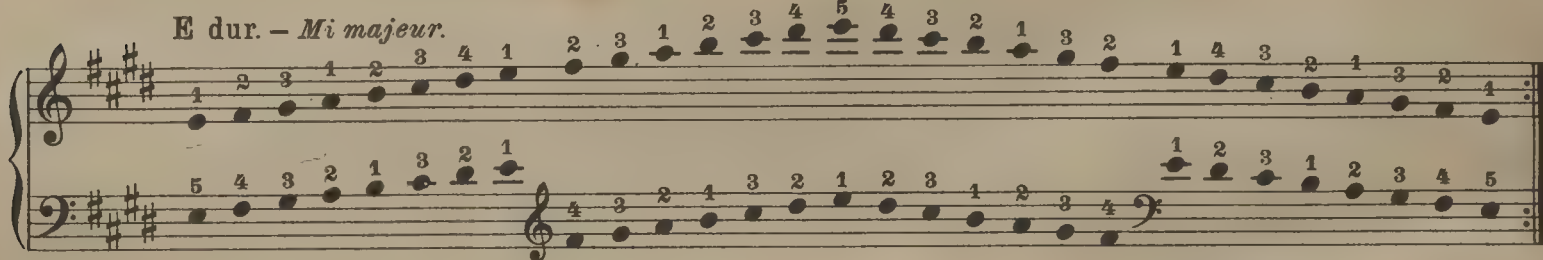
D dur. — *Re majeur.*



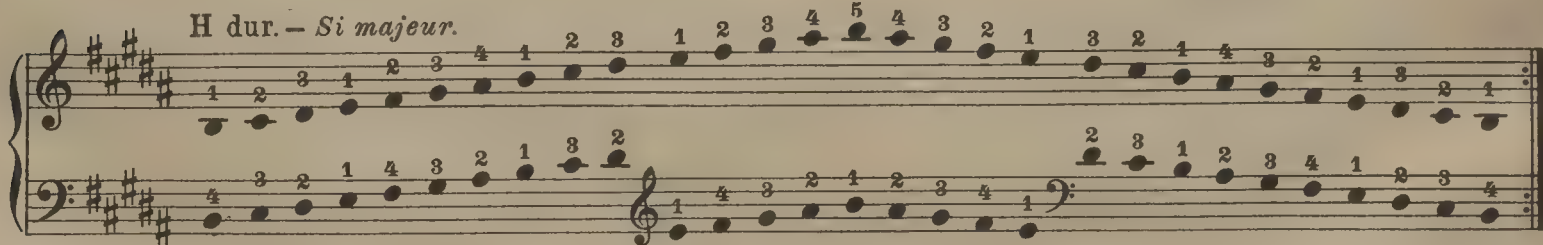
A dur. — *La majeur.*



E dur. — *Mi majeur.*



H dur. — *Si majeur.*





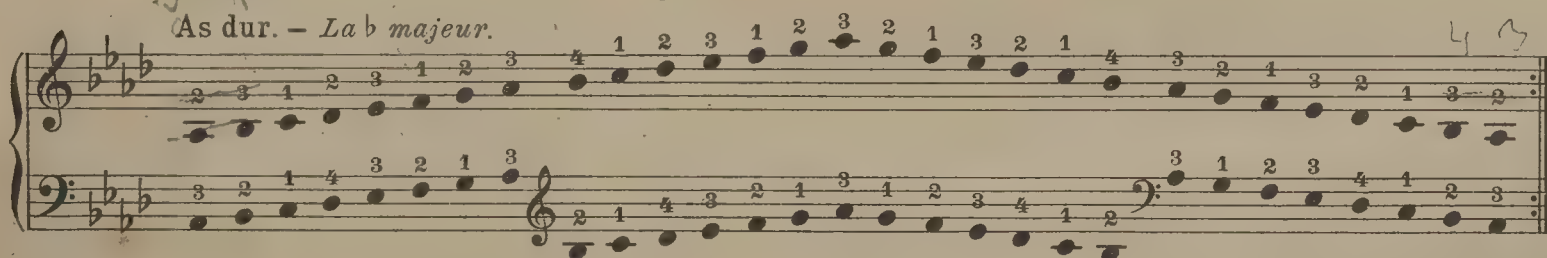
## Fis dur. - Fa# majeur.



## Cis dur. - Ut# majeur.



## As dur. - La b majeur.



## Es dur. - Mib majeur.



## B dur. - Sib majeur.



## F dur. - Fa majeur.





# Gamy molowe melodyjne. — Gammes mineurs mélodiques.

a-mol. — *La mineur.* (1)  
 e-mol. — *Mi mineur.*  
 h-mol. — *Si mineur.*  
 fis-mol. — *Fa# mineur.*  
 cis-mol. — *Ut# mineur.*  
 gis-mol. — *Sol# mineur.*  
 es-mol. — *Mib mineur.*  
 b-mol. — *Sib mineur.*  
 f-mol. — *Fa mineur.*  
 c-mol. — *Ut mineur.*  
 g-mol. — *Sol mineur.*  
 d-mol. — *Re mineur.*

# Gamy molowe harmonijne. — Gammes mineurs harmoniques.

a-mol. — *La mineur.* (1)  
 e-mol. — *Mi mineur.*  
 h-mol. — *Si mineur.*  
 fis-mol. — *Re# mineur.*  
 cis-mol. — *Ut# mineur.*  
 gis-mol. — *Sol# mineur.*  
 es-mol. — *Mib mineur.*  
 b-mol. — *Sib mineur.*  
 f-mol. — *Fa mineur.* (1)  
 c-mol. — *Ut mineur.*  
 g-mol. — *Sol mineur.*  
 d-mol. — *Re mineur.*



Gama chromatyczna. — Gamme chromatique.

2.

b.

Prawa. — Droite.

The right hand part is written on a single treble clef staff. It begins with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The melody consists of a series of eighth and sixteenth notes, often beamed together. Above the staff, there are numerous fingerings indicated by numbers 1 through 5. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Lewa. — Gauche.

The left hand part is written on a single bass clef staff. It begins with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The melody consists of a series of eighth and sixteenth notes, often beamed together. Above the staff, there are numerous fingerings indicated by numbers 1 through 5. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Poznawanie nut. — Connaissance des notes.

Handwritten musical score for "The Rose Tree" on aged paper. The score is written on seven staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The melody is written in a simple, folk-like style. Below the first staff, the lyrics "The Rose Tree" are written in a cursive hand. The second staff contains the lyrics "The Rose Tree" and the notes "g h d f d f a c e g". The subsequent staves continue the melody. The paper is aged and shows some staining and wear.



1 5 3 1 Na chińską nutę. — Mélodie chinoise. 5 3 2 1

Se hoang sien tsu

1 2 3 4 2 1 4 5 1 1 5 etc.

5 2 3 2 5 4 2 1 5 4 2 1 1 2 3 4 1 3 2

## Dwudźwięki. — Les intervalles.

(Interwale.)

Prima. (unison) Oktawy.

Prime. (unisson) Octave.

Sekundy, czyli odległości całego i pół-tonu.

Secondes ou distances entre un ton et un demi ton.

Tercye, Kwarty i Kwinty.

— Tierces, Quartes et Quintes.

Tercye.  
Tierces.

(Kukułka.)  
(Coucou)

Kwarta.  
Quarte.

Kwinta. (Strojenie skrzypców.) (Sygnał.)  
Quinte. (Accorde d'un violon.) (Le Signal.)

(Trąbka pożarna.)  
(Cornet d'incendie.)

## Zestawienie interwałów. — Rapprochement des intervalles.

1. Prima. 2. Sekunda. 3. Tercya. 4. Kwarta. 5. Kwinta. 6. Seksta. 7. Septima. 8. Oktawa. 9. Nona. 10. Decima.

Prime. Seconde. Tierce. Quarte. Quinte. Sexte. Septième. Octave. Neuvième. Dixième.

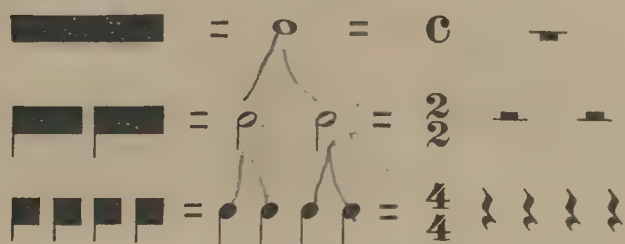


## Wartości nut

takt i rytm.

## La Valeur des notes

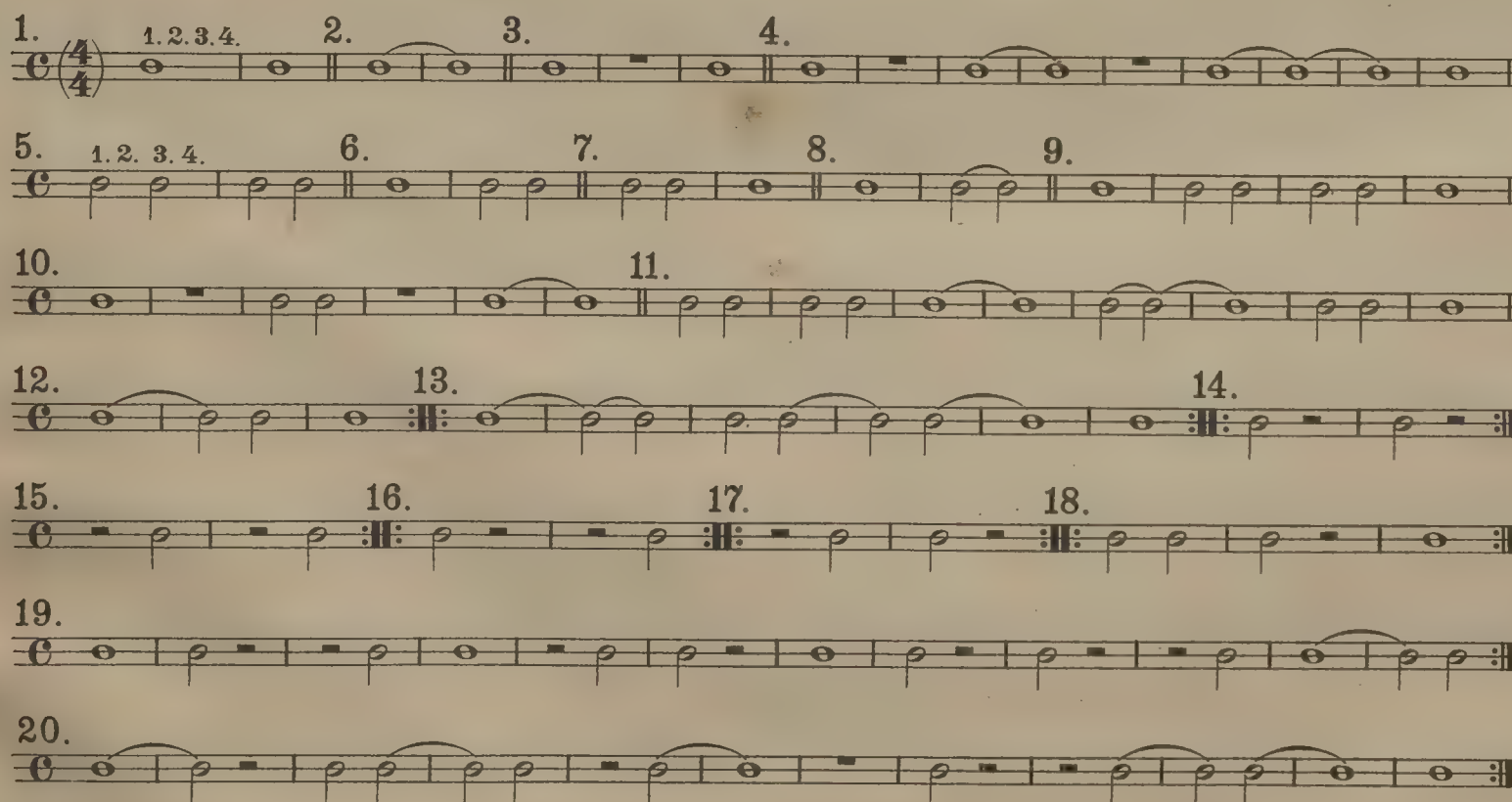
la mesure et les rythmes.



A.

Rytmiczne próby.\*

— Essais rythmiques.\*



\* Do wystukiwania (3 cim palcem) na przykrywie klawiatury.

\* A frapper (avec le doigt du milieu) sur le couvercle du clavier.



a.  
2. 3. 4.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. *m.s.* 9. 10. 11. 12. *m.d.* 13. 14. 15. 16. 17. 18.



b.  
2.3.4.

The image displays seven staves of musical notation for the song 'The Rose Tree'. Each staff begins with a treble clef and a common time signature (C). The music is written in a simple, accessible style suitable for children's songbooks. The first staff includes fingerings: 2 for the first note, 2 for the second, 2 for the third, 3 for the fourth, 3 for the fifth, 3 for the sixth, and 4 for the seventh. The melody is composed of eighth and quarter notes, with some measures containing rests. The piece concludes with a double bar line and repeat dots. The entire page is set against a light cream background with a faint, repeating floral pattern.

C.  
1. 2. 3. 4.

[illegible]



d.  
1. 2. 3. 4. 5.

1. *m.d.* 1 3 5 2. *m.s.* 5 3 1

3. *m.d. et m.s.* 1 5 4. 5 3 1

5. *m.d.*

6. *m.s.*

7. *m.d.*

8. *m.s.* 1 9. 5

10. *m.d.* 11. *m.s.*

12. *m.s.*

13. *m.d.*

14. *m.d.*

15. *m.s.*

16. *m.d.*

17. *m.s.*

18. *m.s.* 5

*m.d.* 5 3 2 3



## B.

a.  $p = \overset{\frown}{p} = \{ \}$ 

Cib. Joz.

1. 2. 3. 4.  $\wedge$   $\wedge$   $\wedge$   $>$   $\wedge$   $\wedge$

5. 6. 7.

8. 9.  $\frac{2}{4}$  10. 11.

12.

13.

*Fine.* *Nº 13. D. C. al Fine.*

b.  $\frac{3}{4}$   $\overset{\frown}{p} = p = p \{ \}$ 

14.  $\frac{3}{4}$   $\wedge$  15. 16.

17. 18. 19. 20. 21. 22.

23. 24. 25. 26. 27. 28.

29. 30. 31. 32. 33.

34. 35.

36.

37.  $\frac{3}{4}$

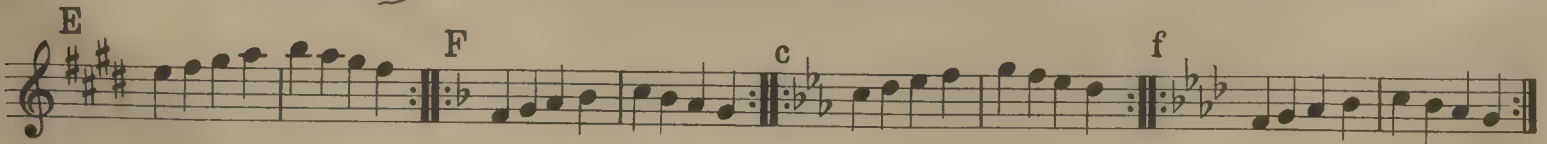
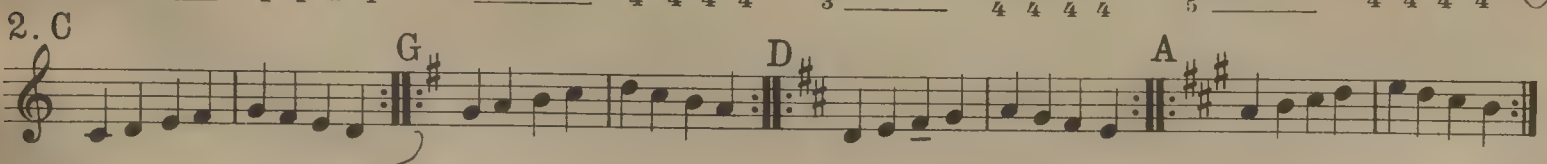
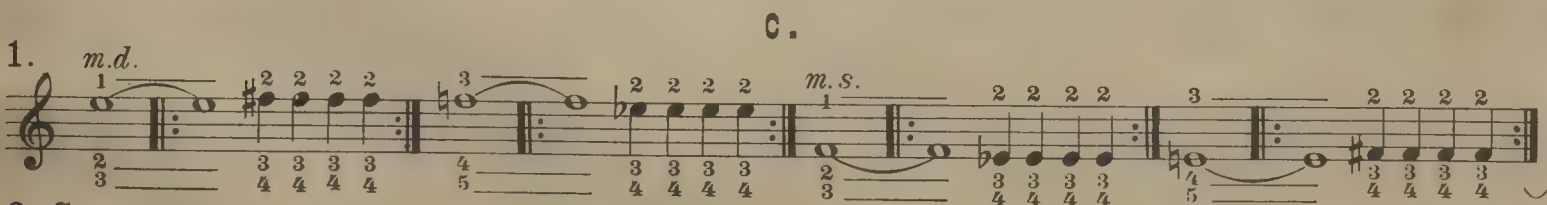
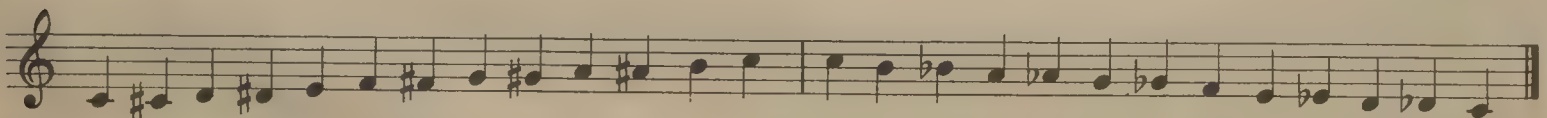
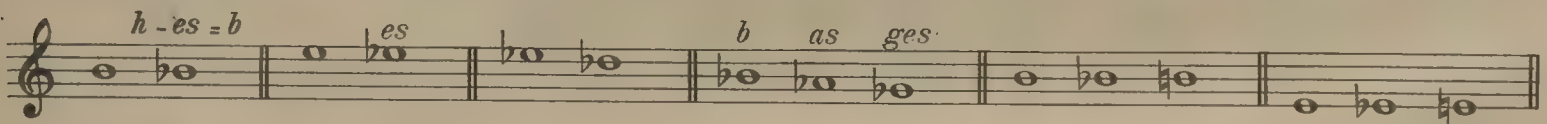
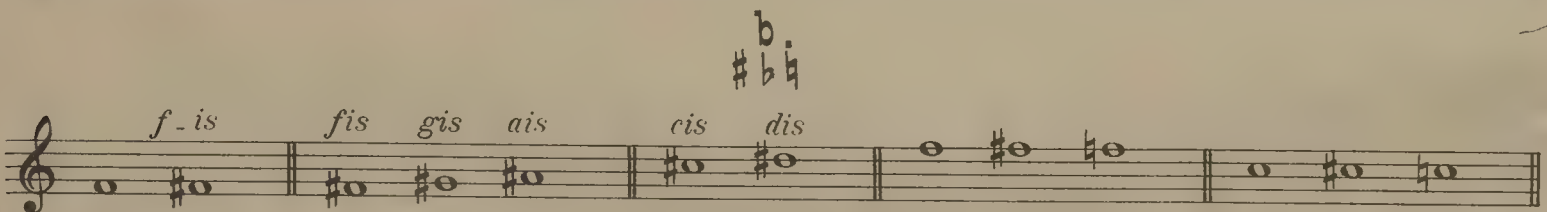
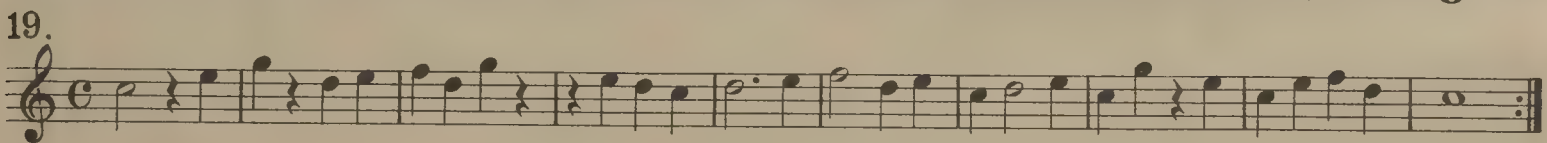
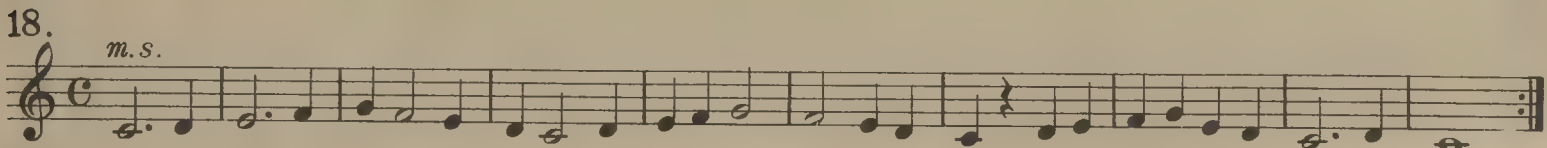
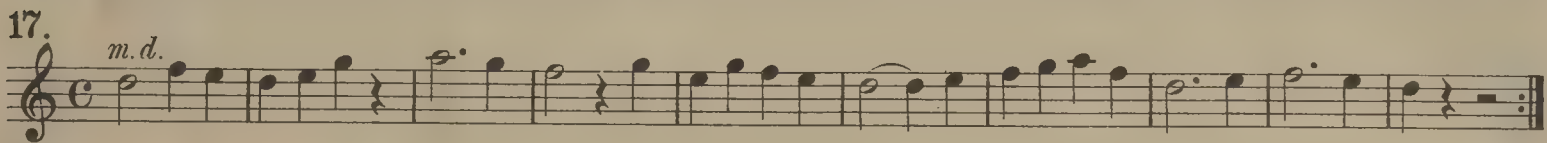
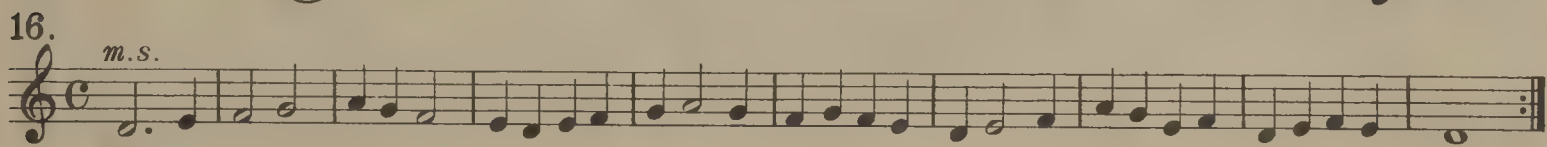
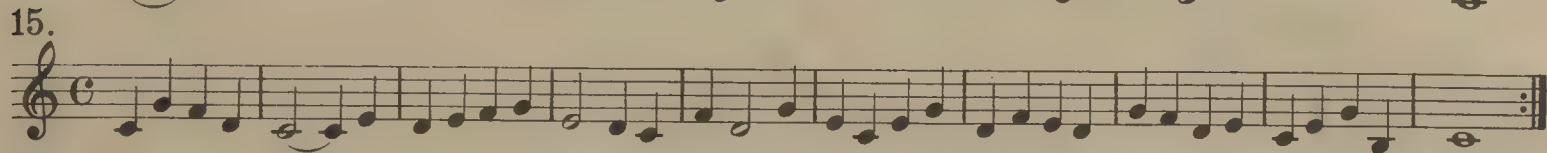
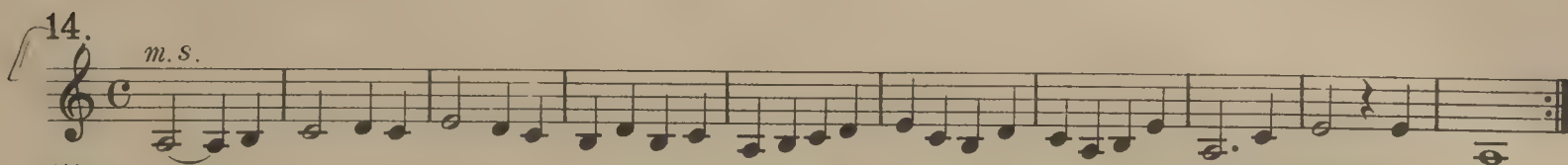
38.



a.

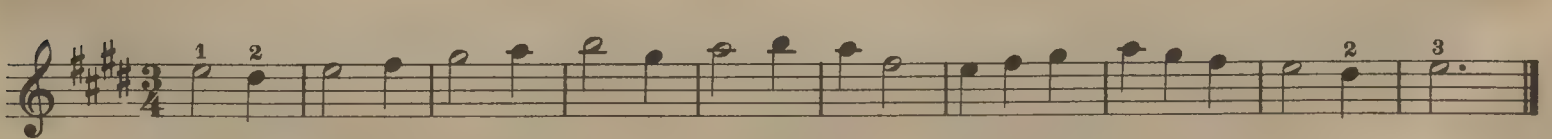
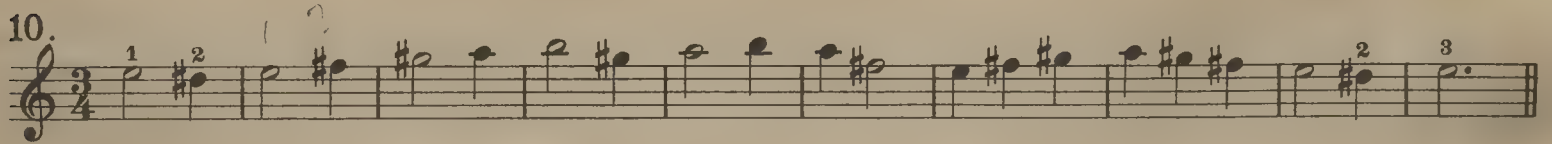
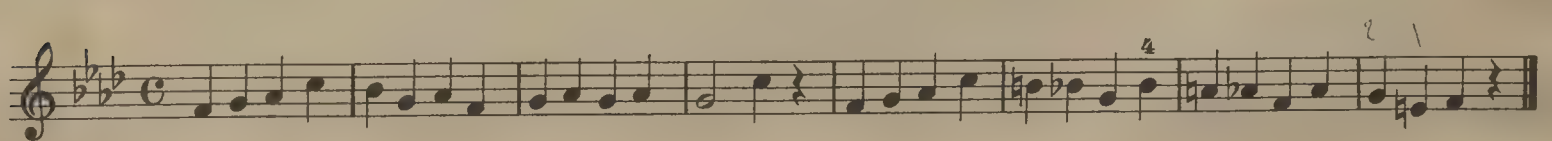
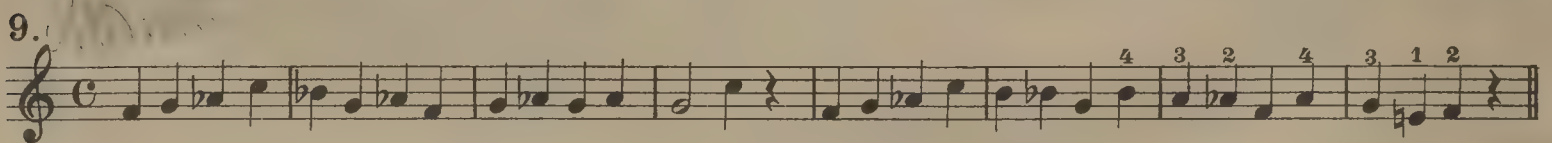
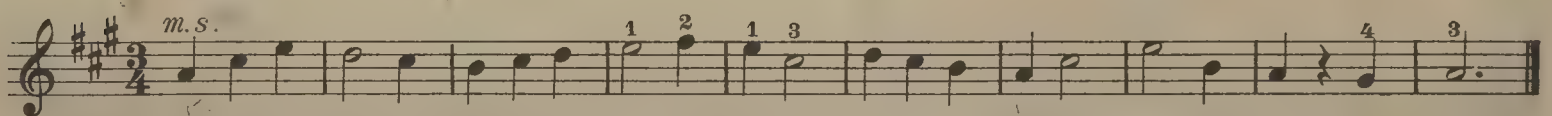
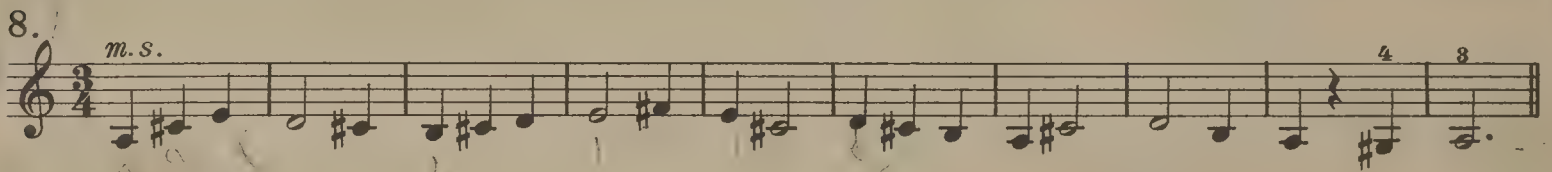
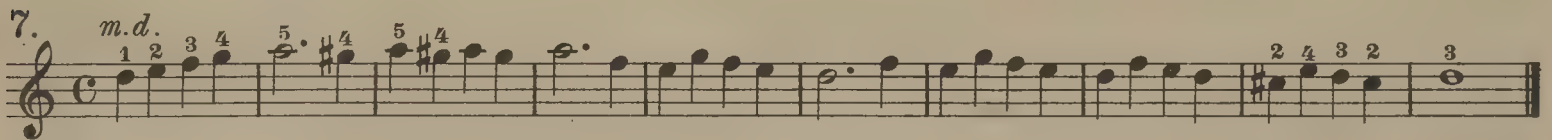
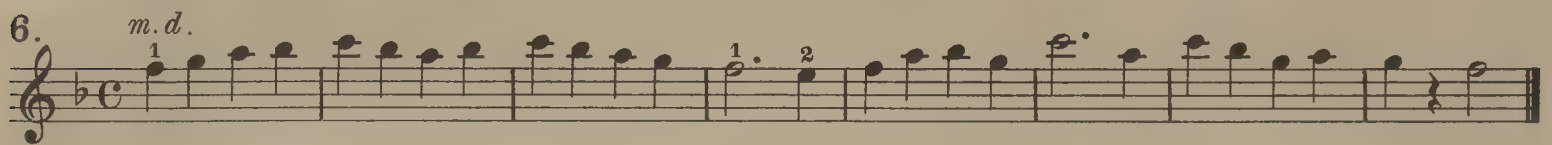
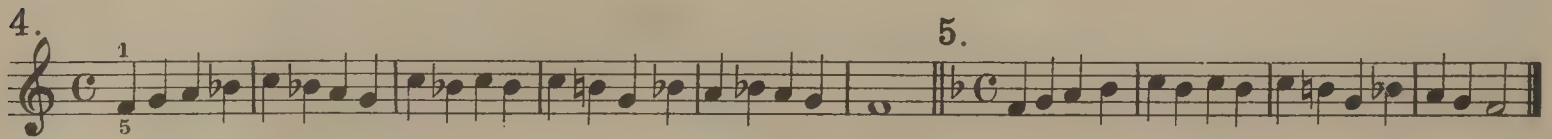
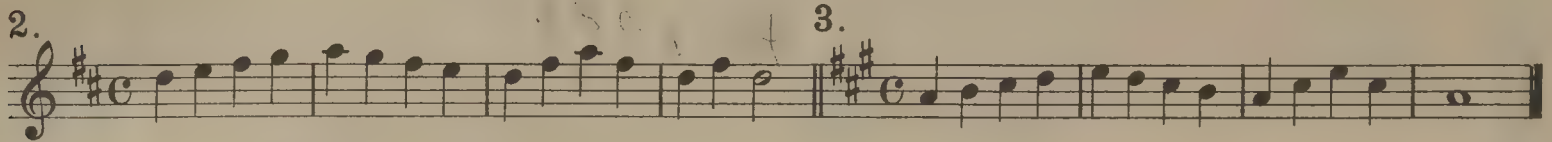
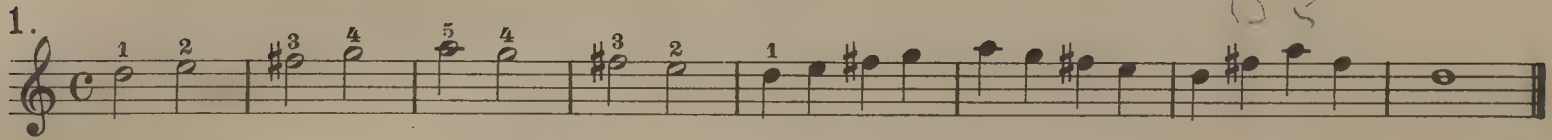
1. *m.d.*  
2. *m.s.*  
3. *m.d.*  
4. *m.s.* 5. *m.s.*  
6. *m.d.*  
7. *m.s. (m.d.)*  
8. *m.d.*  
9. *m.s.*  
10. *m.s. (m.d.)*  
11.  
12.  
13. *m.d.*





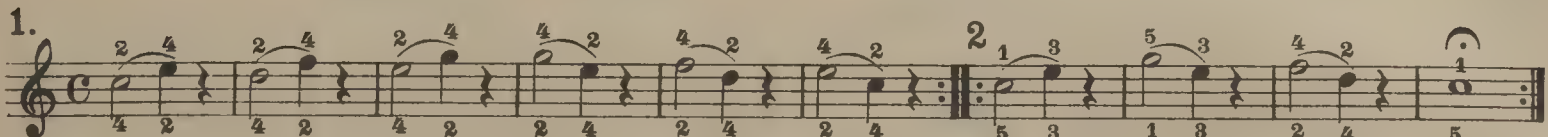


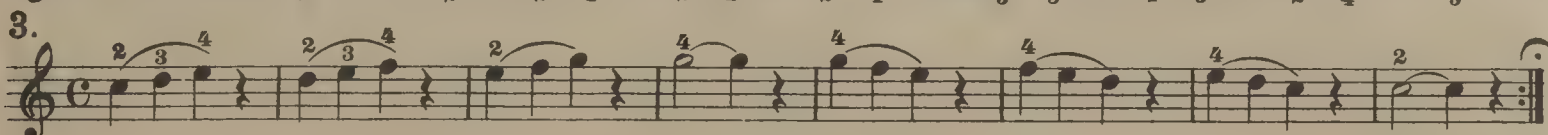
d.




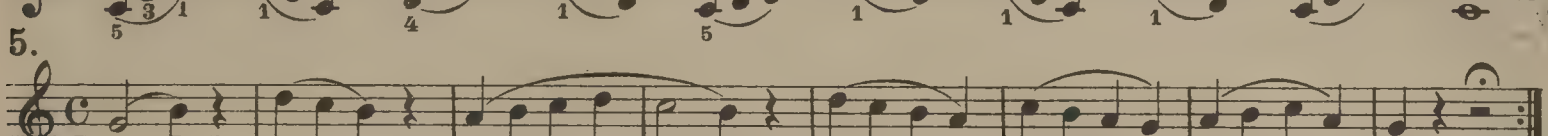


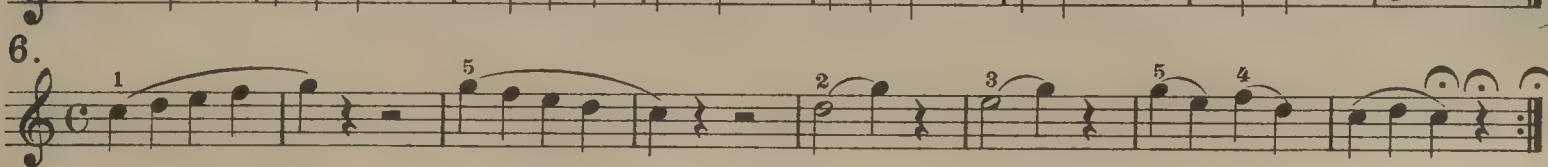
Luk = lega. Fermata. — Le coulé. Le point d'Orgue.

1. 

3. 

4. 

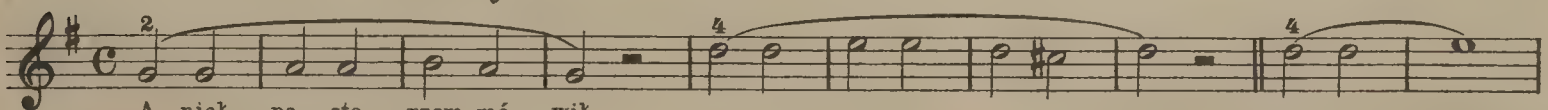
5. 

6. 

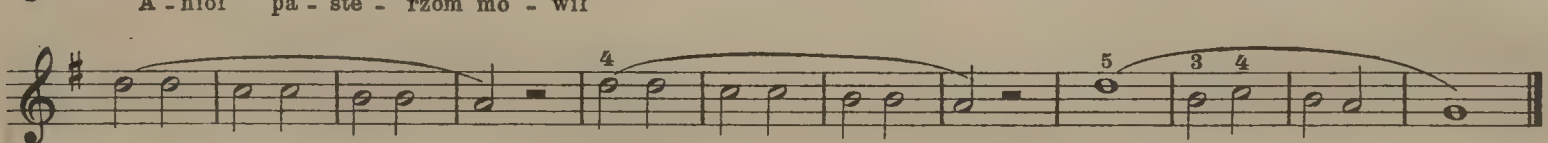
Koleśda.

f.

Chant de Noël.



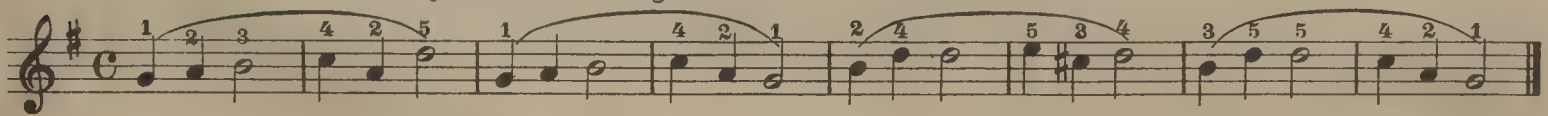
A - niół pa - ste - rzom mó - wił



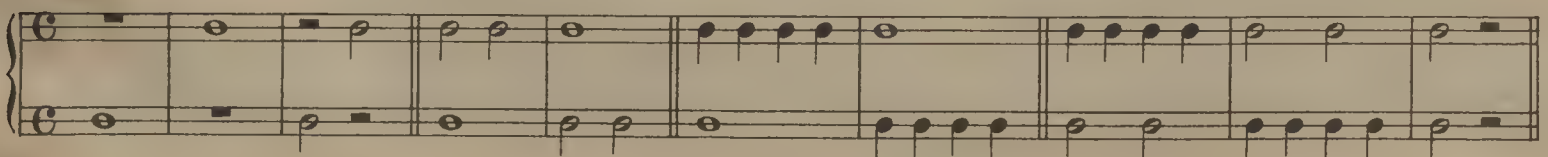
Kiedy król Herod. — Chant de Noël.

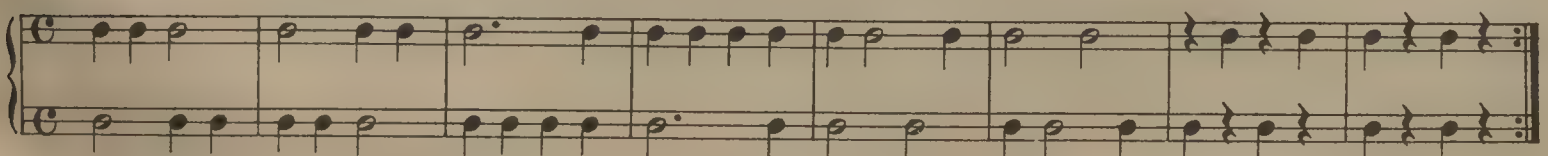


Nowy rok nastaje. — Chant de Noël.



Rytmy dla obu rąk. — Rhythmes pour les deux mains.



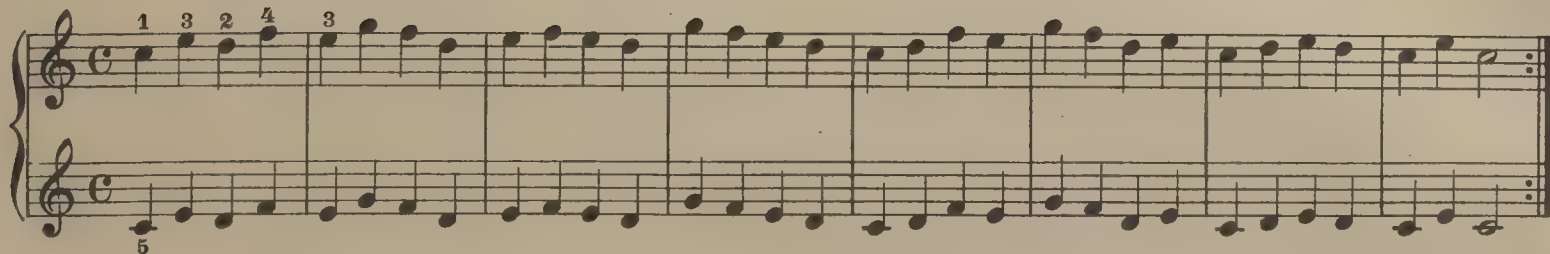








4.

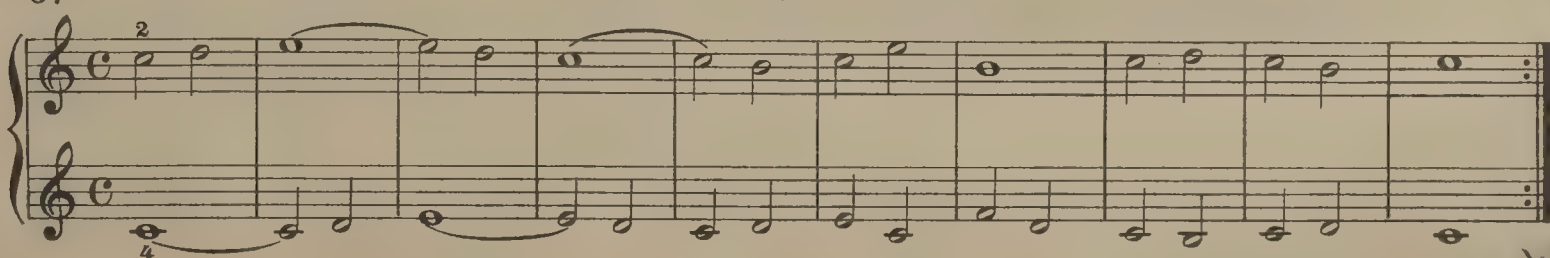


5.

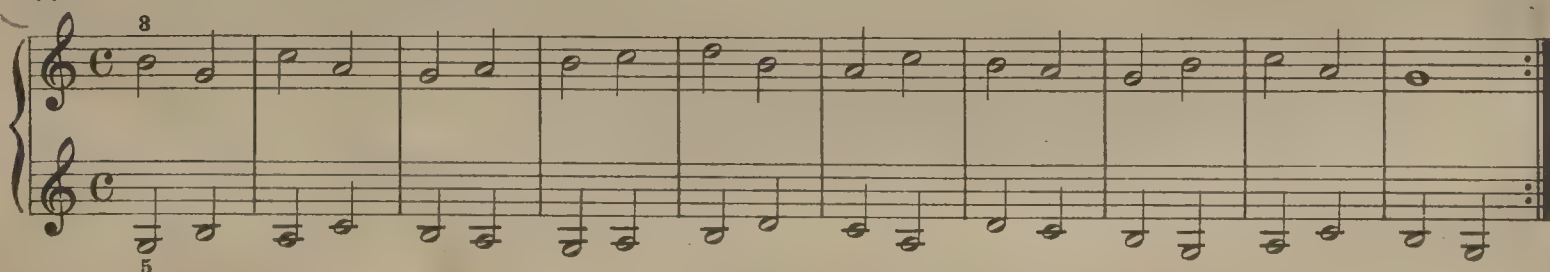


6.

C.

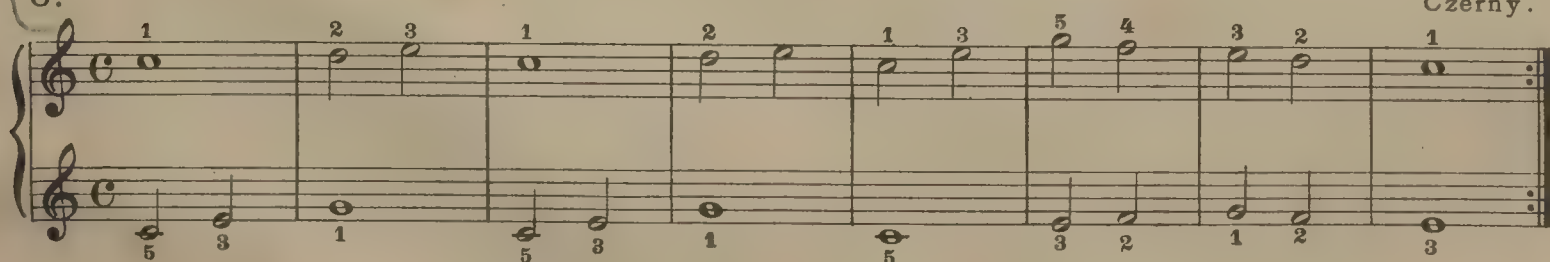


7.



8.

Czerny.





9.

5 3 4 1 2 3 1 1

10.

1 3 5 3 5 3 2 3 4 2 3 5 1

2 4 1

11.

1

12.

5 3 1

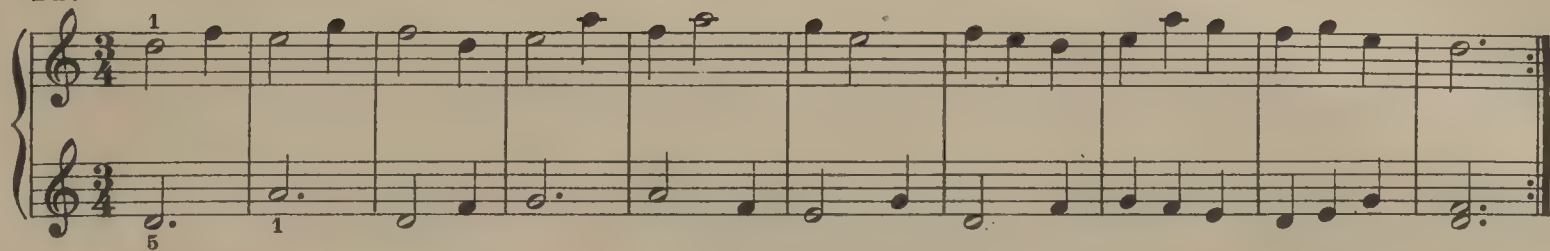
13.

5 5 3 1 1 5 3 1 4 3 2 5 3 1 4 5 1

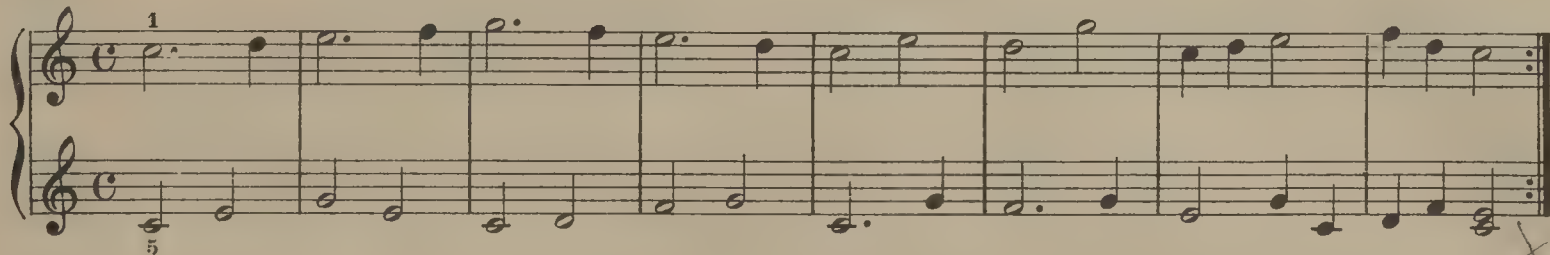
Czerny.



14.



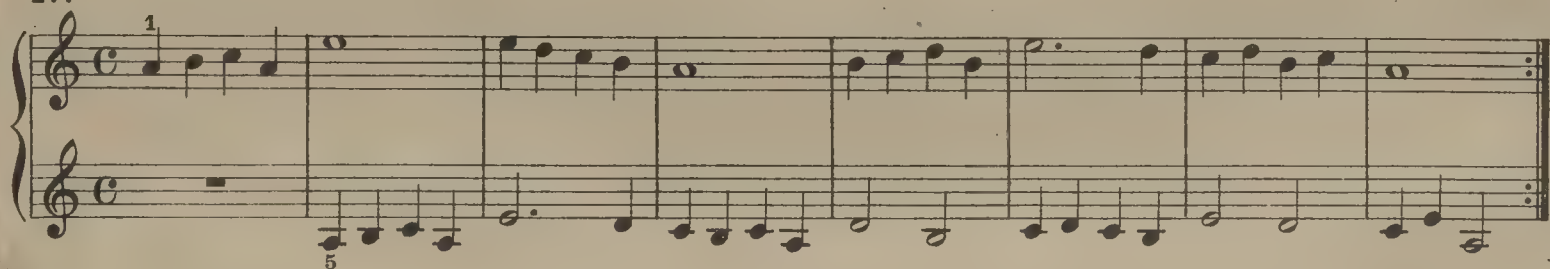
15.



16.



17.



18.



Czerny.



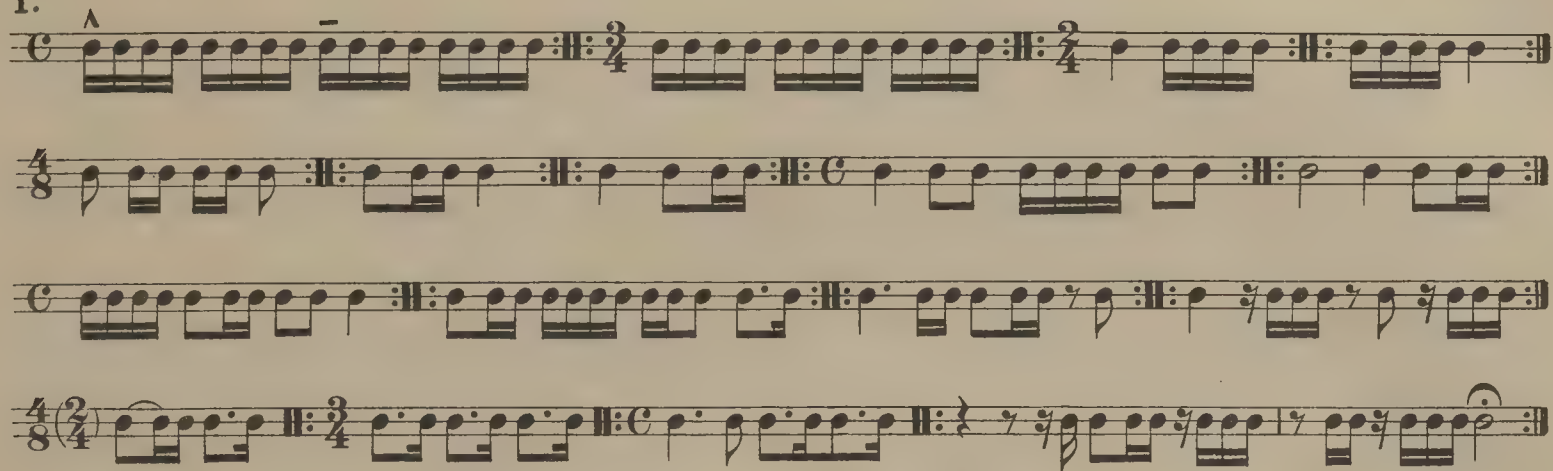




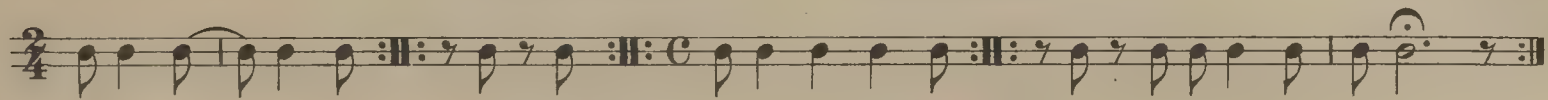


$\text{♩} = \text{♩} \text{♩} = \text{♩} = \text{♩} \text{♩}$

1.



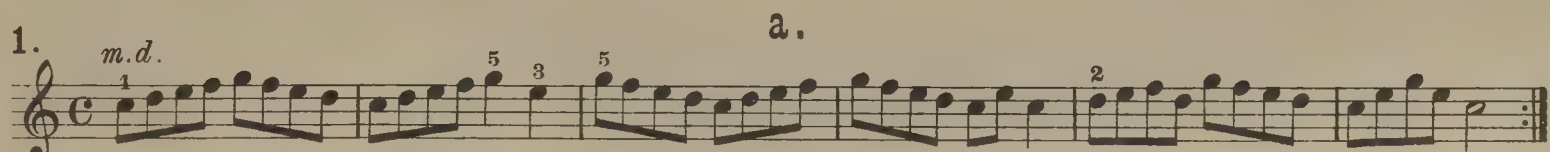
Synkopy. — Syncopes.



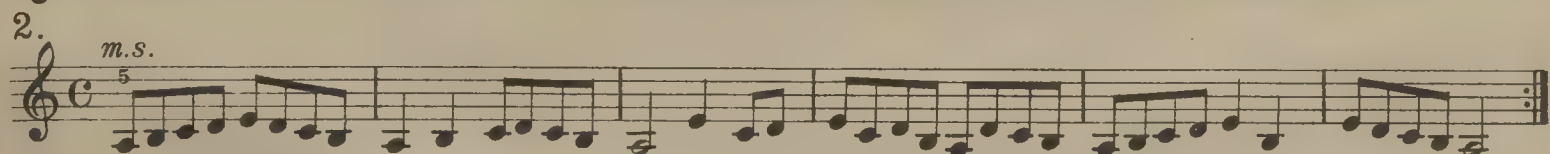
Triole. — Triolets.



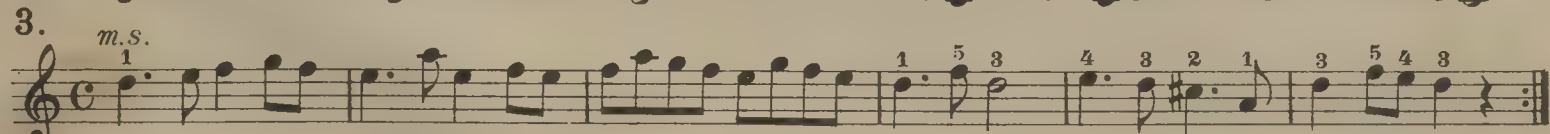
1.



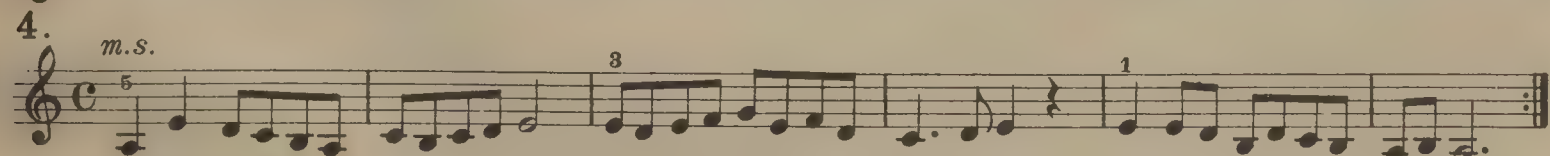
2.



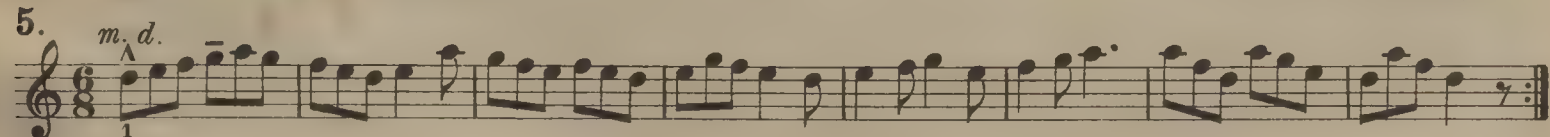
3.



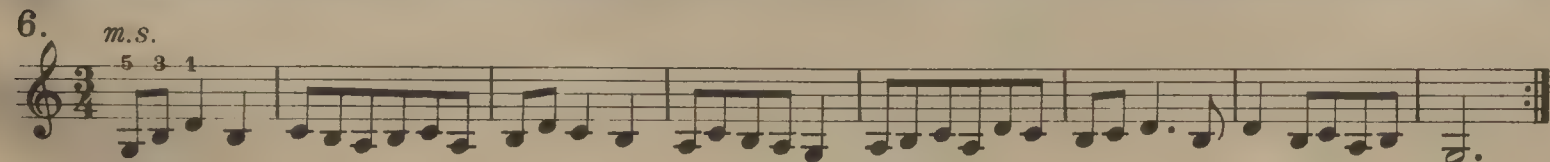
4.



5.



6.





7. *m.d.*

8. *m.s.*

*m.d.*

*m.s.*

*m.d.*

*m.d.*

*m.s.*

*m.d.*

1. *Melodya ludowa.* — *Mélodie populaire.*

2. *Filipie, Filipie.* — *Chanson populaire.*

3. *Jasio konie poik.* — *Chanson populaire.*

4. *Ty pójdiesz górą.* — *Chanson populaire.*



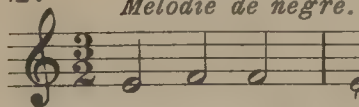
# Przykłady melodyi i rozwój od najpierwotniejszych.

(do uczenia się na pamięć.)

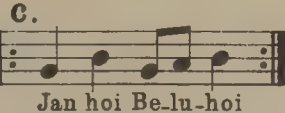
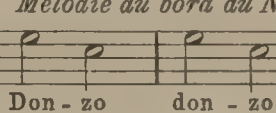
## Exemples des mélodies et leur développe- ment dès les plus primitives.

(pour apprendre par coeur.)

1. Melodya murzyńska.  
*Mélodie de nègre.*



2. a. Melodya z nad Nilu.  
*Mélodie du bord du Nil.* b.

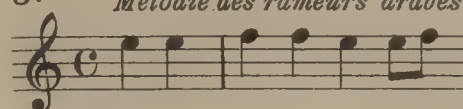


Don - zo don - zo

Ha-da ri je

Jan hoi Be-lu-hoi

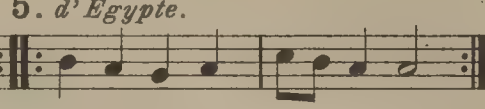
3. Melodya arabskich wioślarzy.  
*Mélodie des rameurs arabes.*



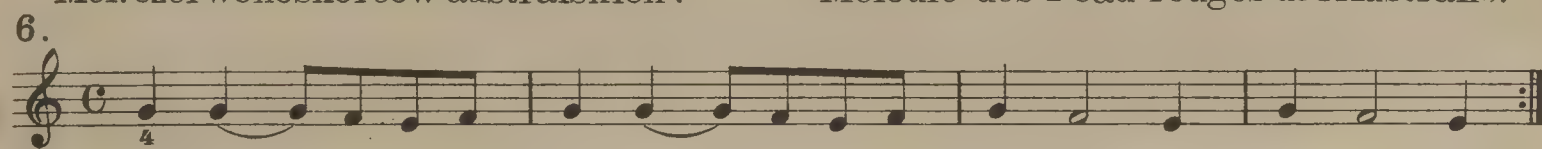
4. z Egiptu.  
*d'Egypte.*



5. z Egiptu.  
*d'Egypte.*

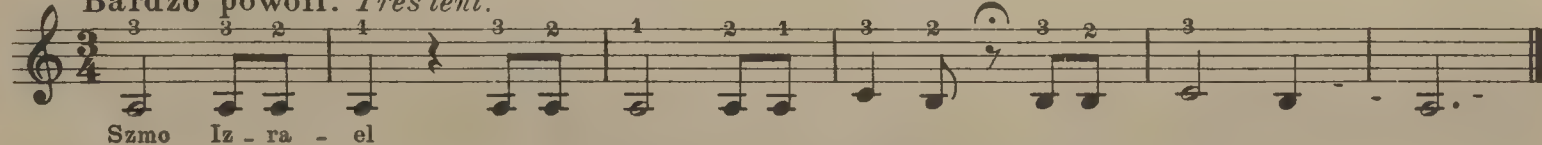


Mel. czerwonoskórców australskich. — Mélodie des Peau rouges de l'Australie.



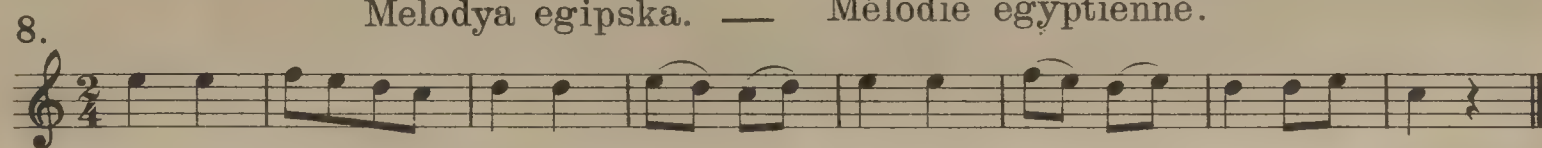
Melodya staro hebrajska. — Mélodie ancienne hébraïque.

7. Bardzo powoli. *Très lent.*

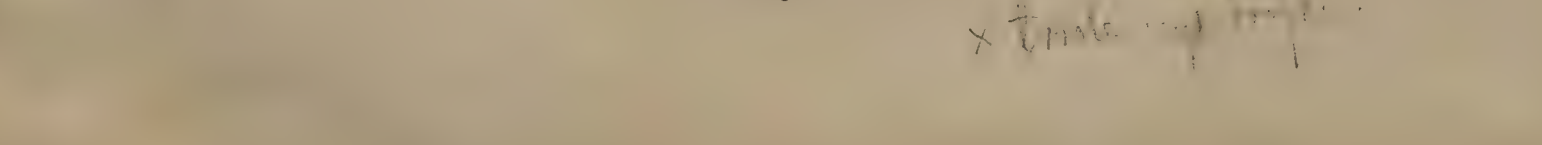
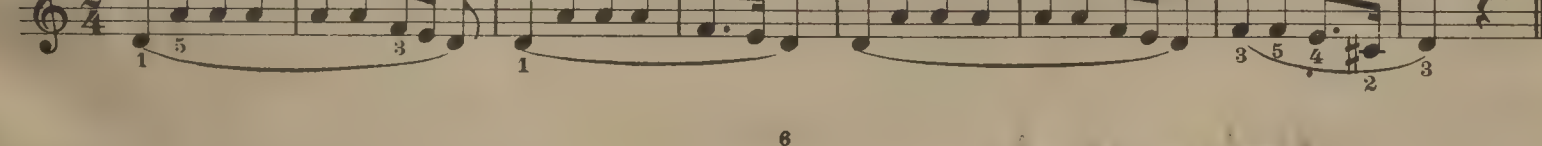
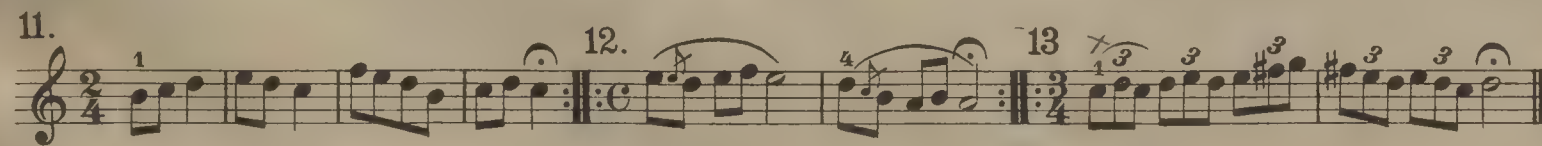
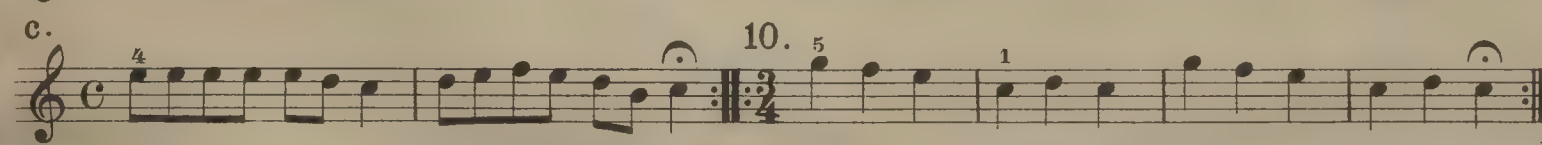
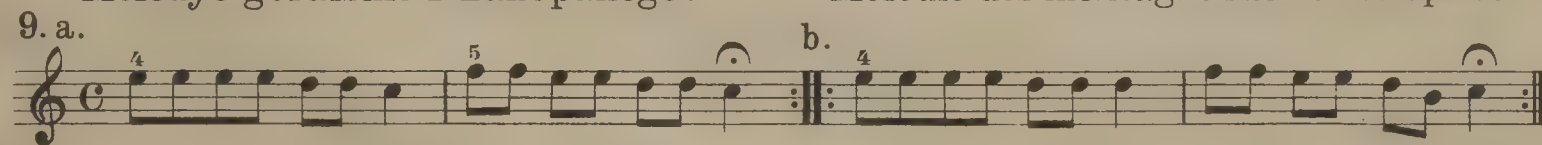


Szmo Iz - ra - el

Melodya egipska. — Mélodie égyptienne.



Melodye góralskie z Zakopanego. — Mélodie des montagnards de Zakopane.

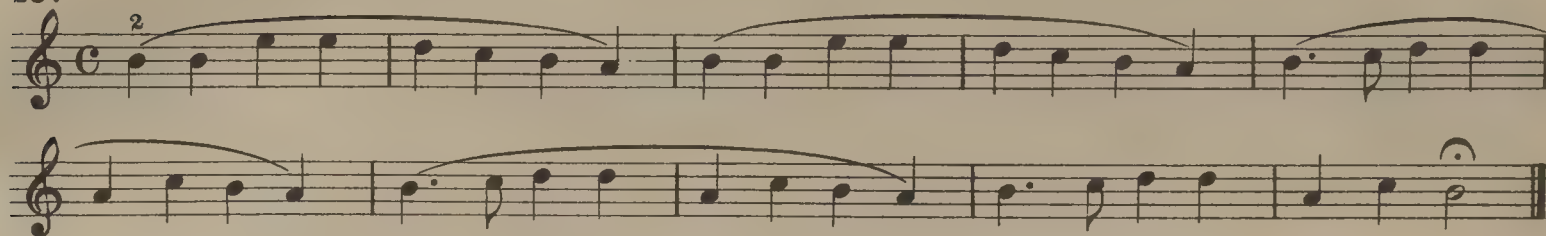


Melodya małoruska. — Mélodie ruthénienne.



Melodya finlandzka. — Mélodie finlandaise.

15.



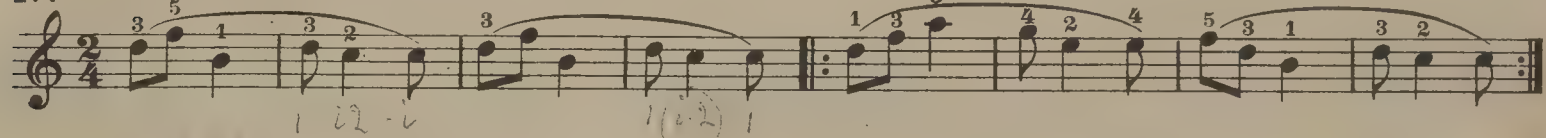
Melodya czeska: — Mélodie bohémienne.

16.



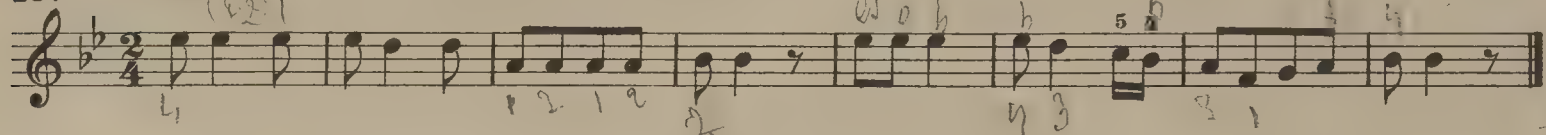
Melodya ludowa od Czernichowa. — Mélodie populaire de Czernichow.

17.



Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

18.



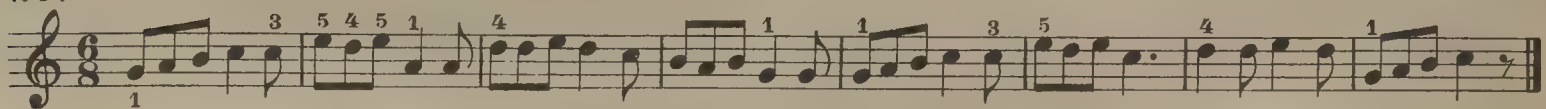
Na wzór ludowy. — Imitation d'une mélodie populaire.

19.



Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

20.



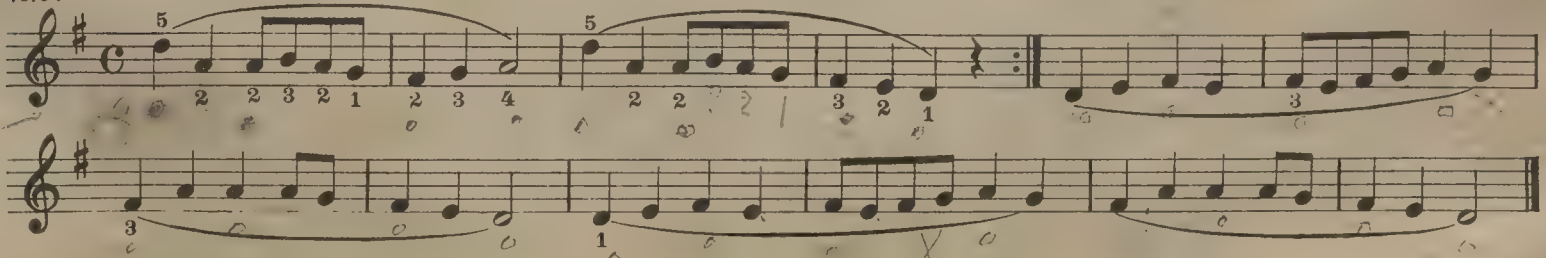
Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

21.



Ludowa Zakopanego. — Mélodie populaire de Zakopane.

22.

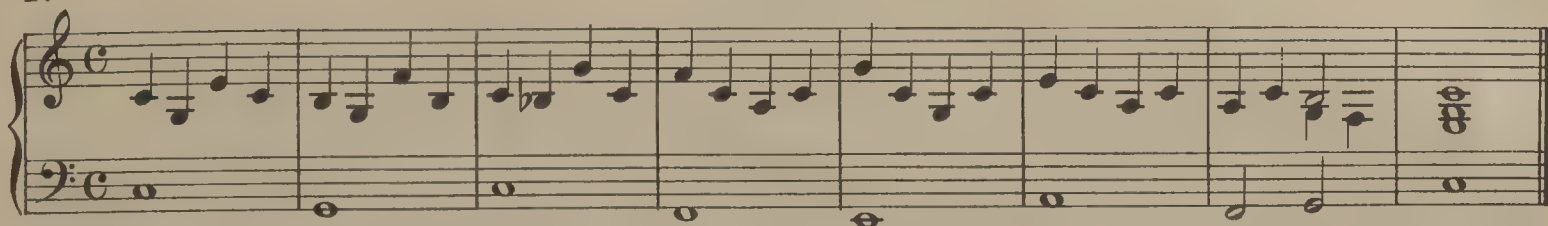




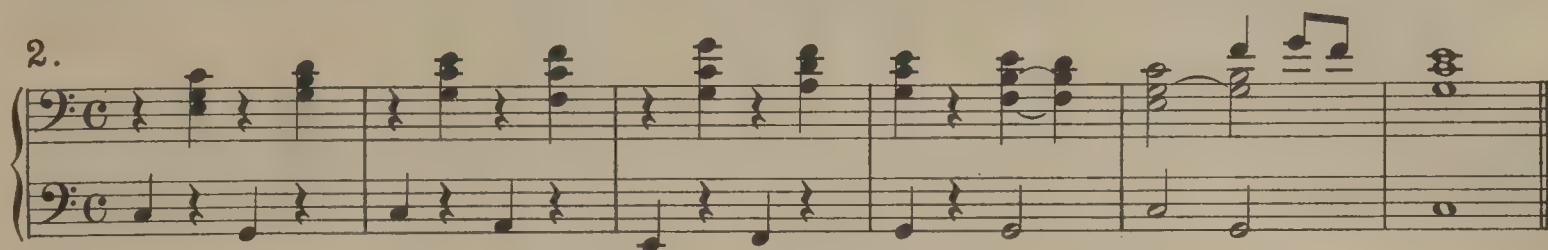
## Na trzy ręce. — A trois mains.

1.

Secondo.

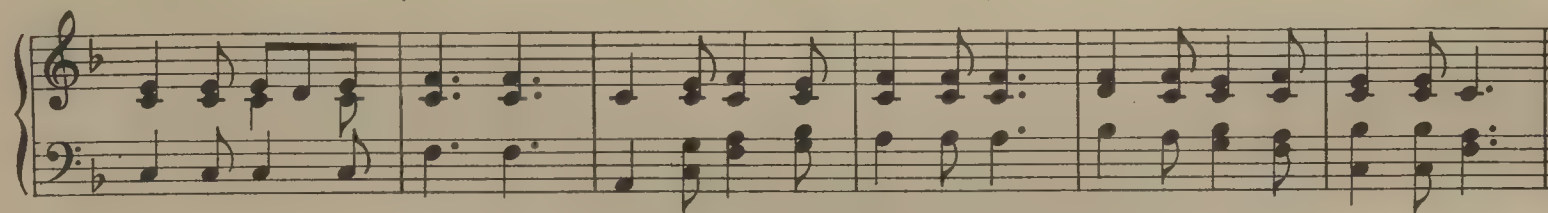
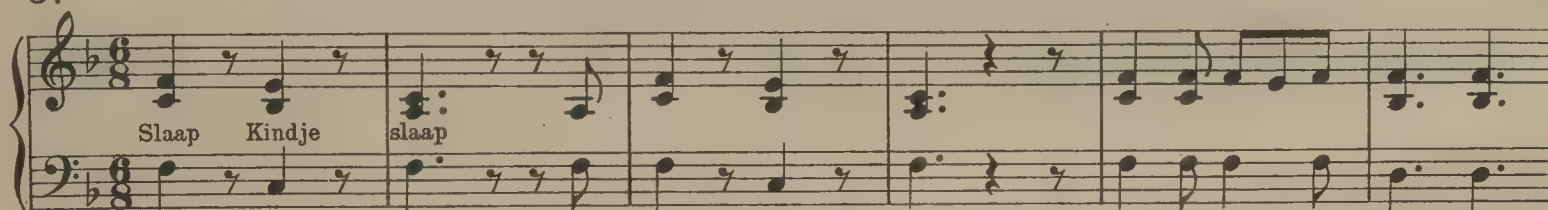


2.



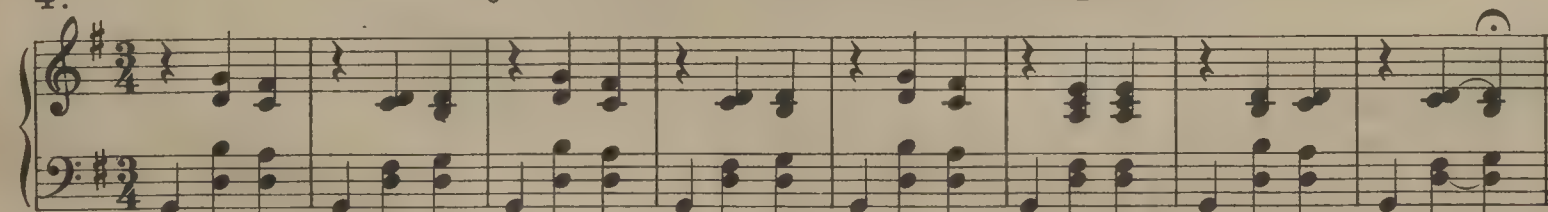
3.

Niderlandzka Kołysanka. — Berceuse néerlandaise.



4.

Melodya ludowa. — Mélodie populaire.



5.

Koleśda. — Chant de Noël.





Na trzy ręce. — A trois mains.

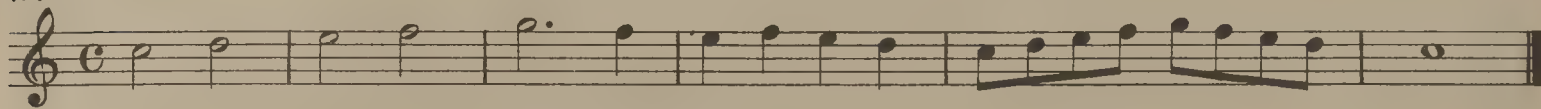
29

Primo.

1.



2.



Niderlandzka kołysanka. — Berceuse néerlandaise.

3.

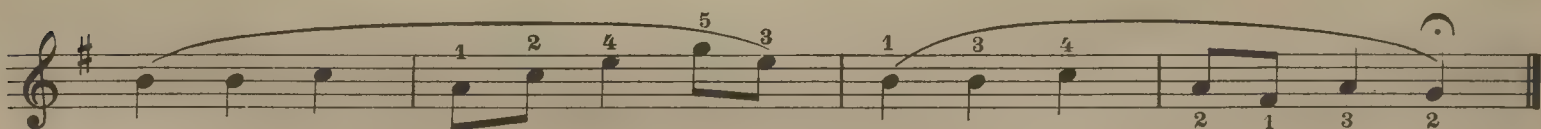
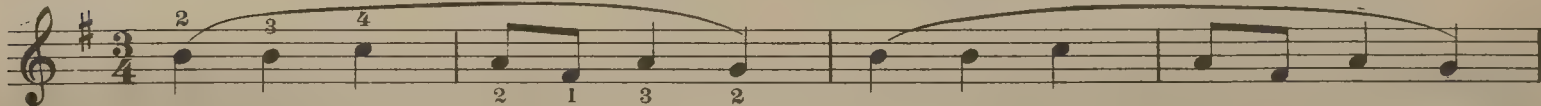


Slaap Kind-je slaap  
Spij dzie-cie spij



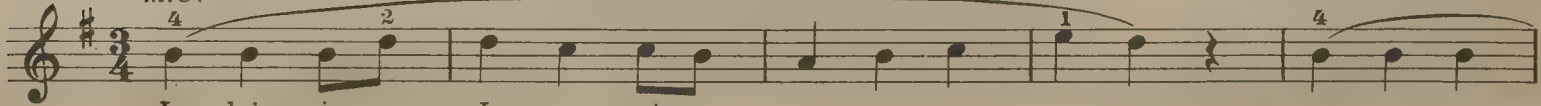
Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

4.

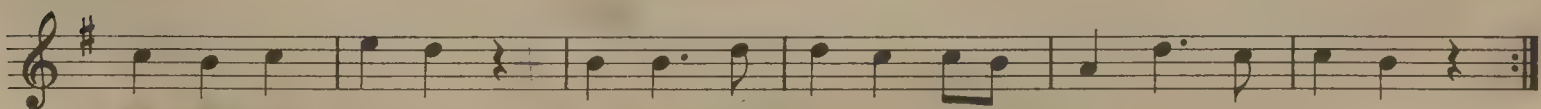
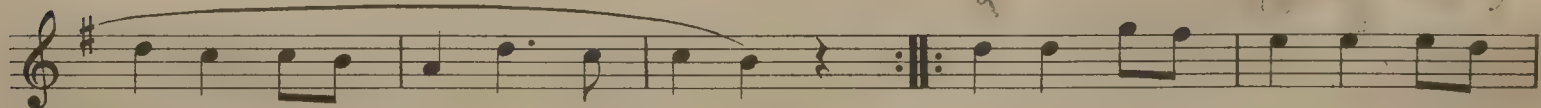


Kolęda. — Chant de Noël.

5.

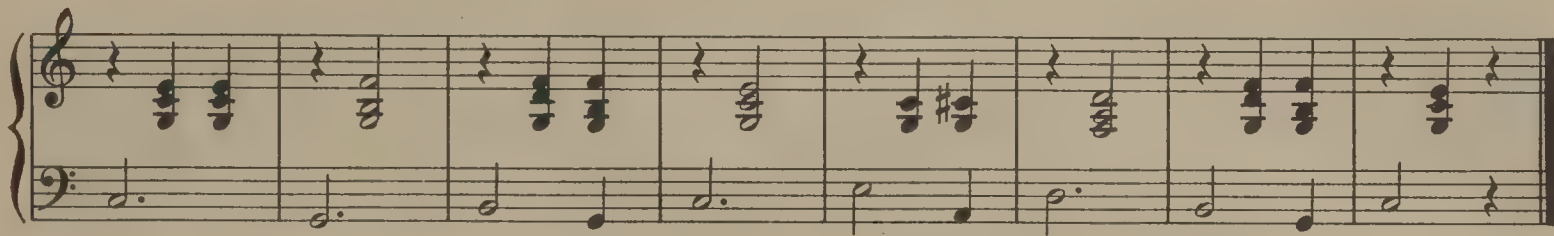
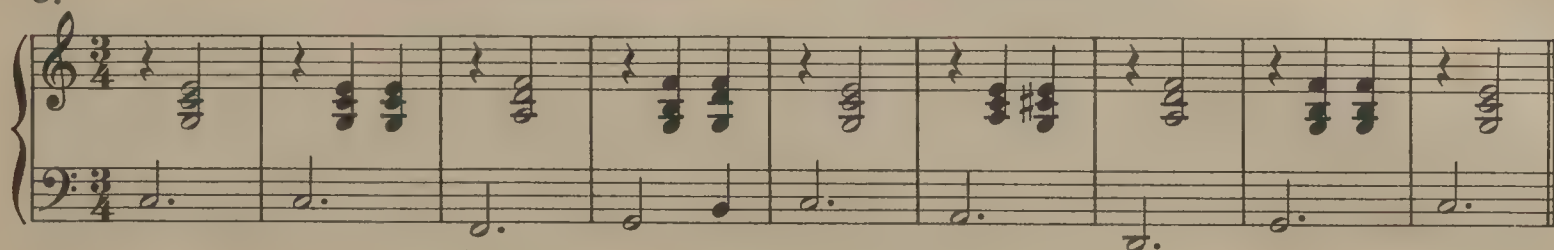


Lu - laj - ze Je - zu - niu

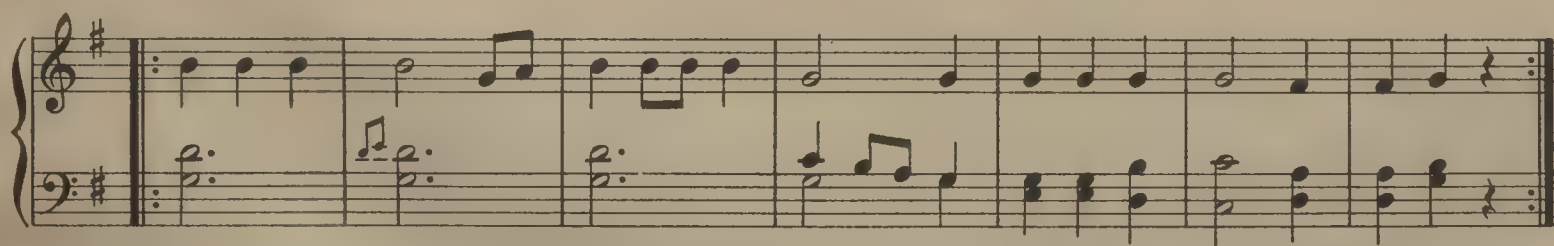
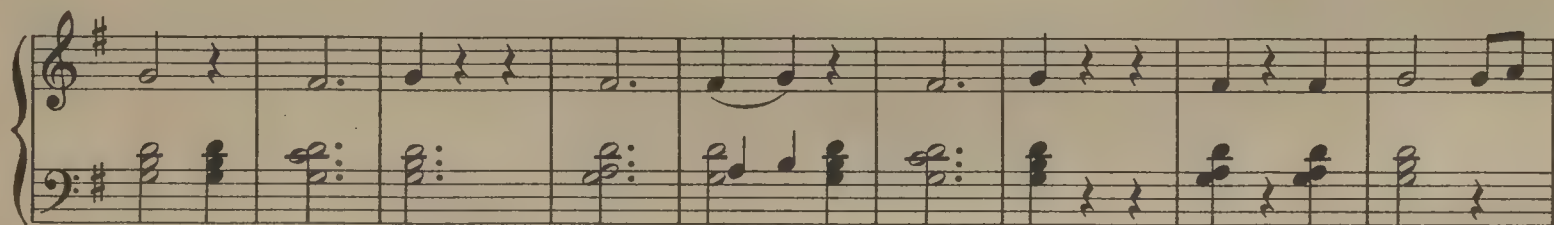
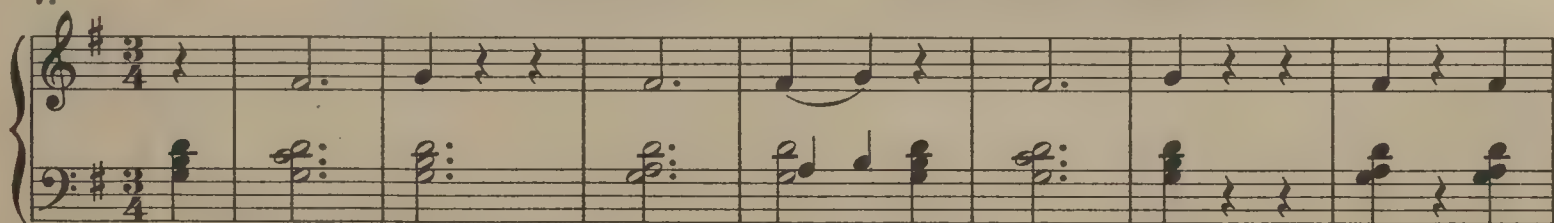




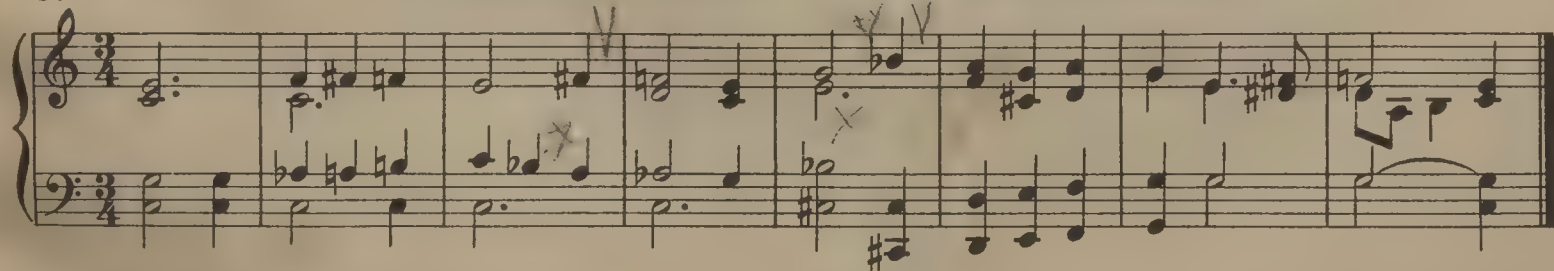
## 6. Matus moja matus. — Mélodie populaire.



## 7. Śpiew staroindyjski. — Chant ancien indien.

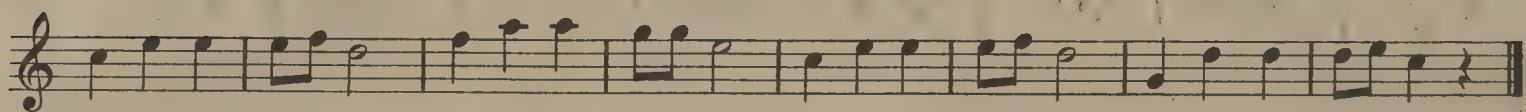


## 8. W lesie nad strumykiem. — Mélodie populaire.

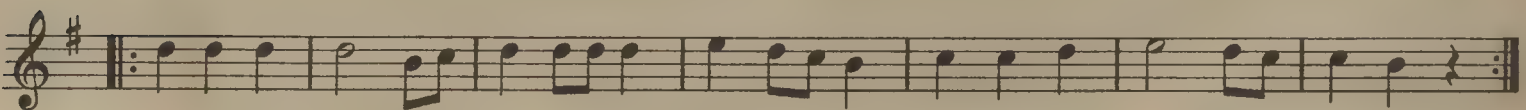
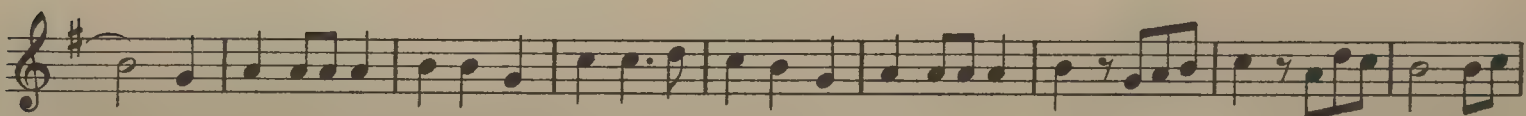
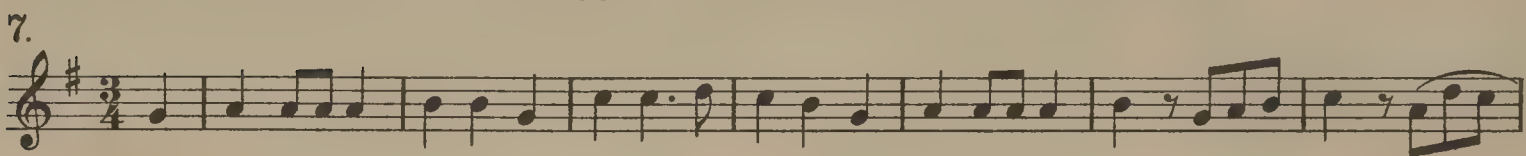




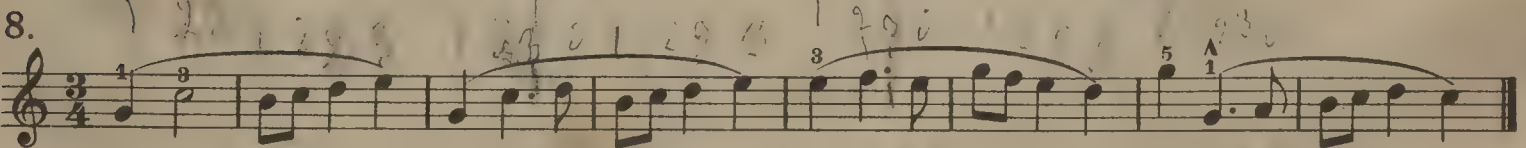
Matuś moja matuś. — Mélodie populaire.



Śpiew staroindyjski. — Chant ancien indien.



W lesie nad strumykiem. — Mélodie populaire.





Na dwie ręce.

A deux mains.

Wlazł kotek na płotek.

Mélodie populaire.

1.

2. Niemiecka piosnka. — Chanson allemande.

3. Hummel.

4. Śpiew czerwonoskórców. — Chant des Peau-rouges.

5. Pije Kuba do Jakuba. — Chanson populaire.

6.



7.

8.

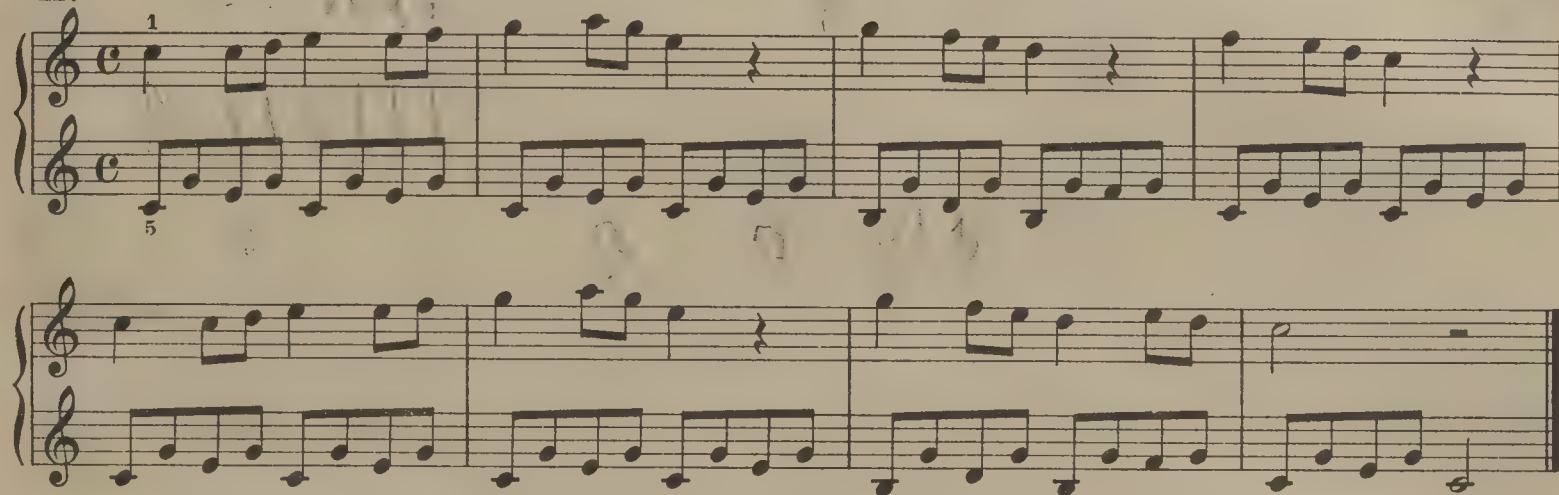
Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

9.

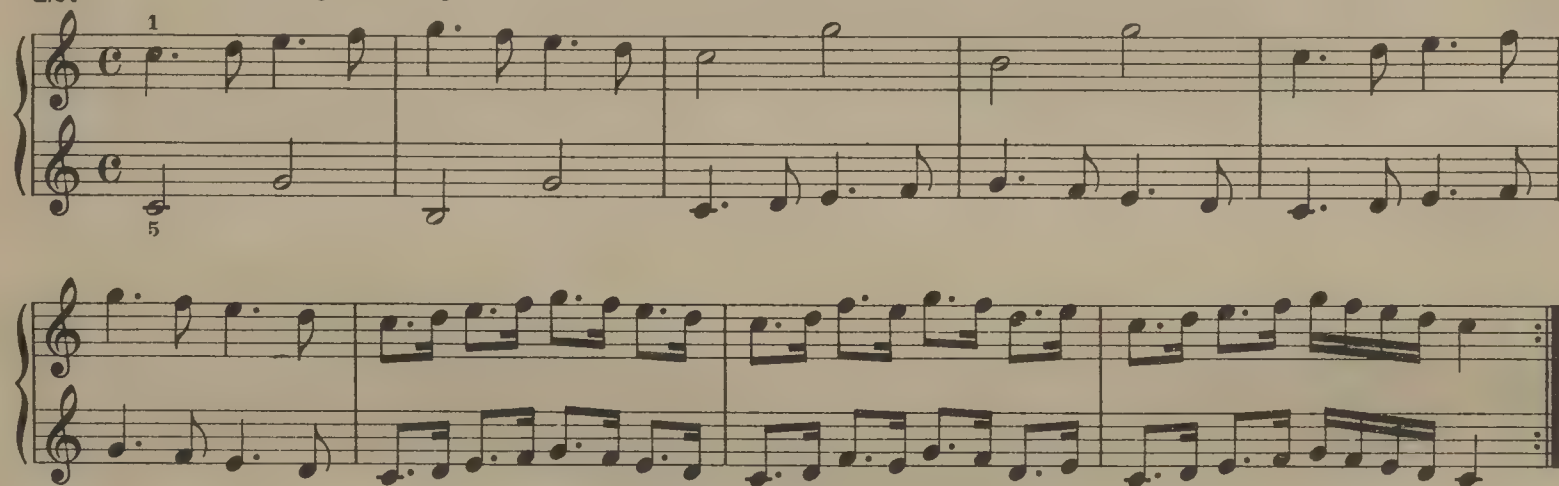
10. Dla wprawy w czytaniu nut. — Pour s'exercer dans la lecture des notes.



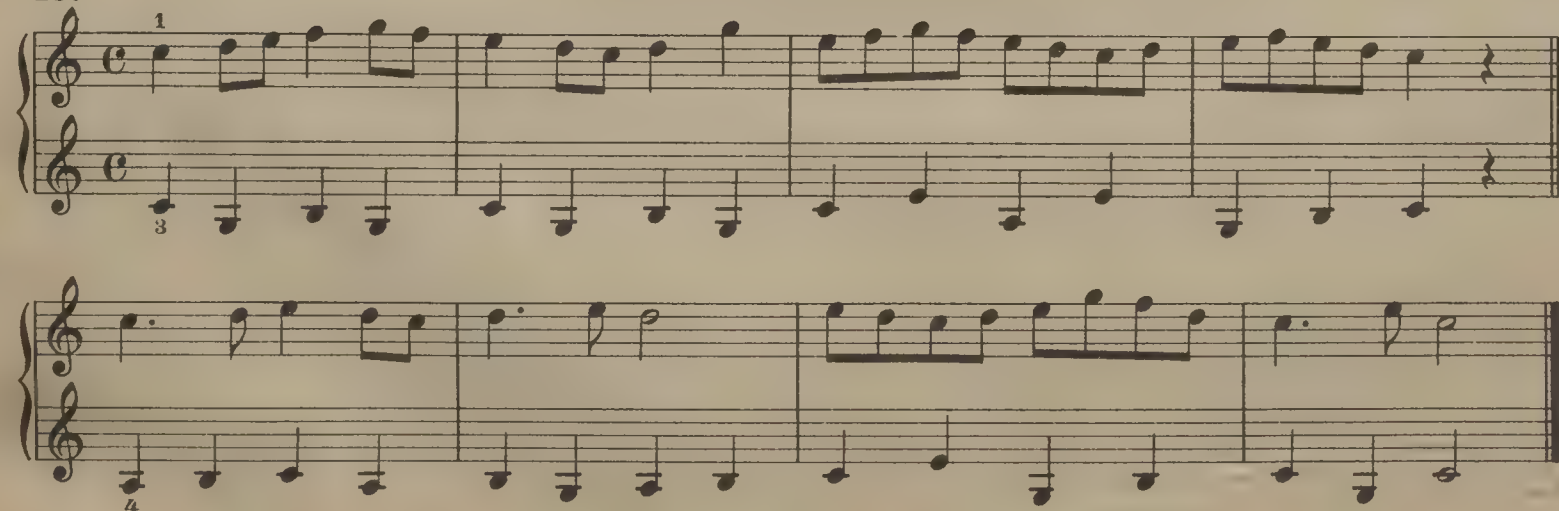
11. Śpiew ludowy irlandzki. — Chant populaire irlandais.



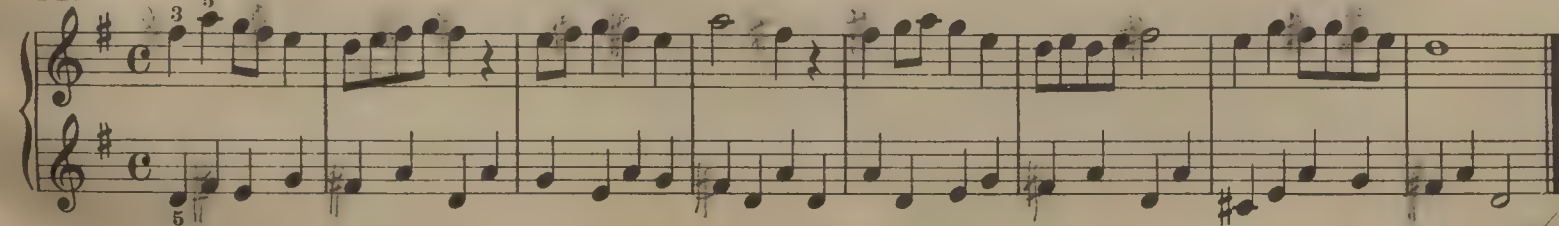
12. Wprawy w czytaniu nut. — Exercices dans la lecture des notes.



13.

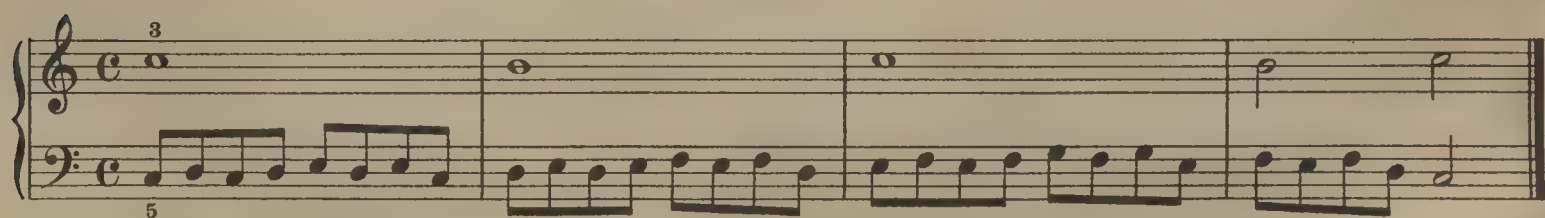
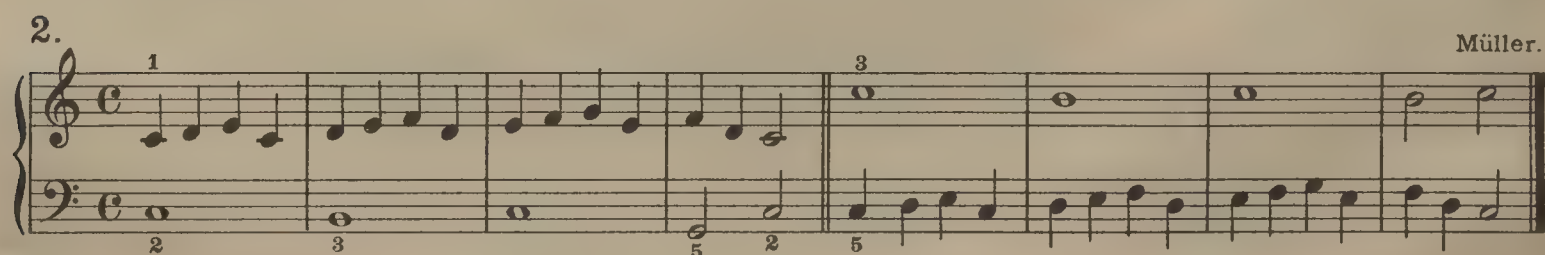
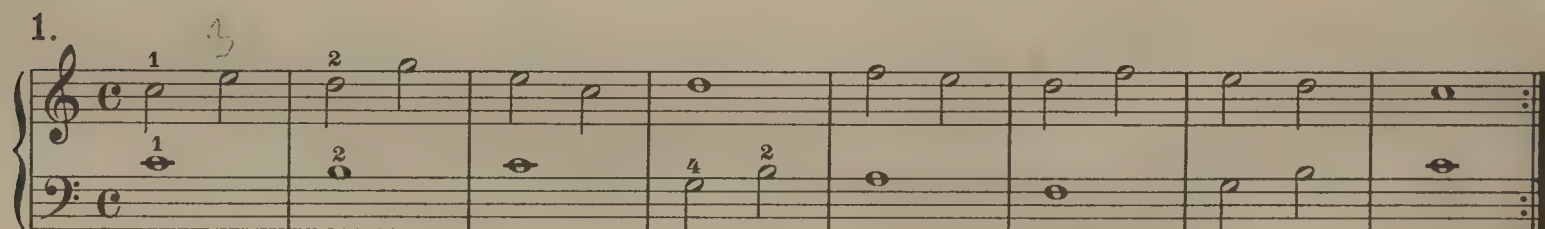
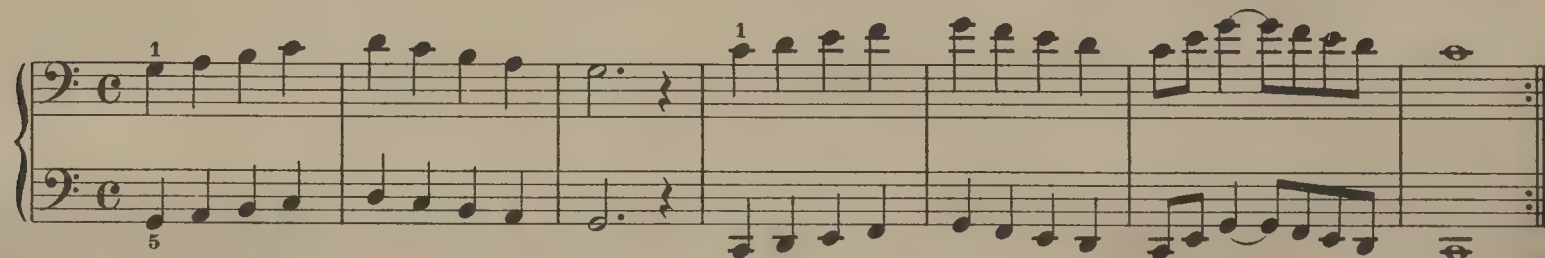
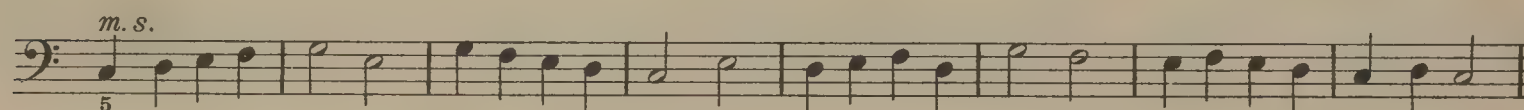
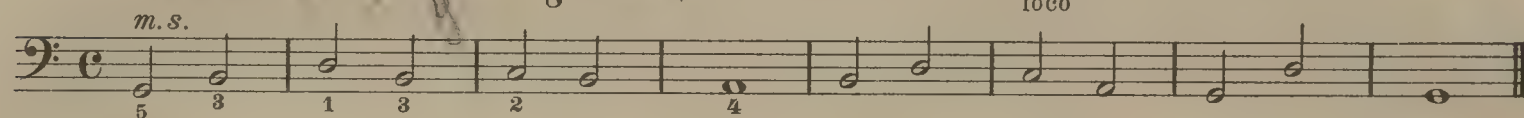
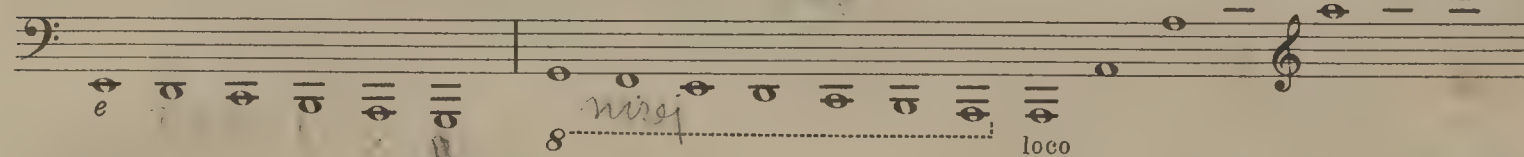
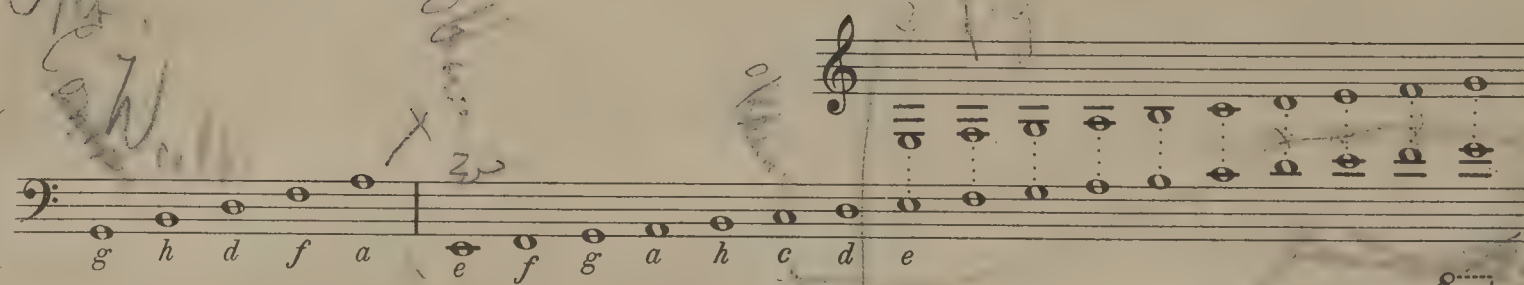


14.





♭ Klucz basowy. — Clef de fa.





36

3.

Exercise 3, measures 1-8. Treble and bass staves in common time. Fingerings are indicated by numbers 1 and 2.

4.

Hummel.

Exercise 4, measures 1-8. Treble and bass staves in common time. Fingerings are indicated by numbers 1 and 2.

5.

Köhler.

Exercise 5, measures 1-8. Treble and bass staves in common time. Fingerings are indicated by numbers 1, 2, 3, 4, and 5.

Exercise 5, measures 9-16. Treble and bass staves in common time. Fingerings are indicated by numbers 1, 2, 3, 4, and 5.

6.

Exercise 6, measures 1-6. Treble and bass staves in common time. Fingerings are indicated by numbers 1, 2, 3, 4, and 5.

7.

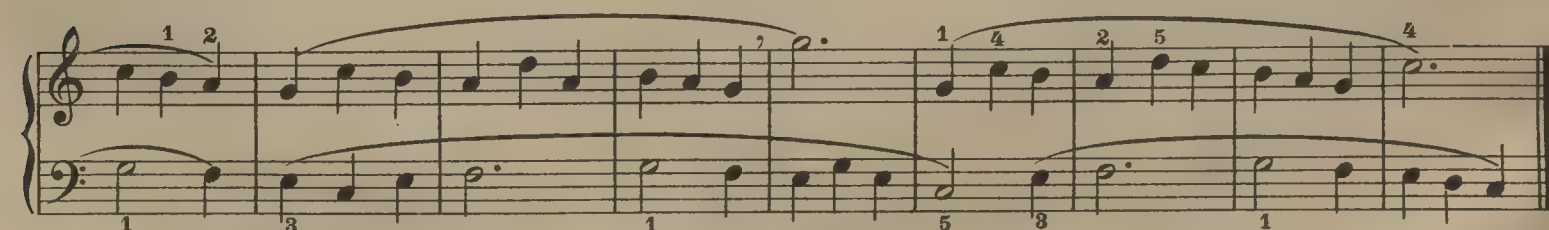
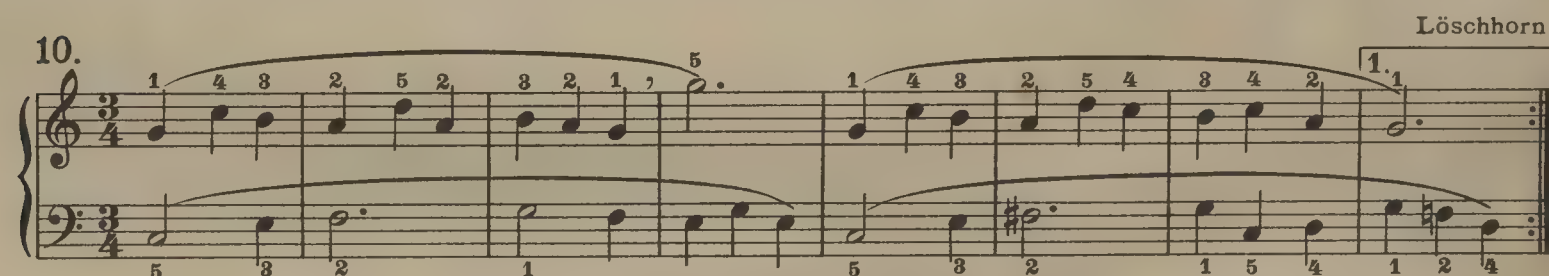
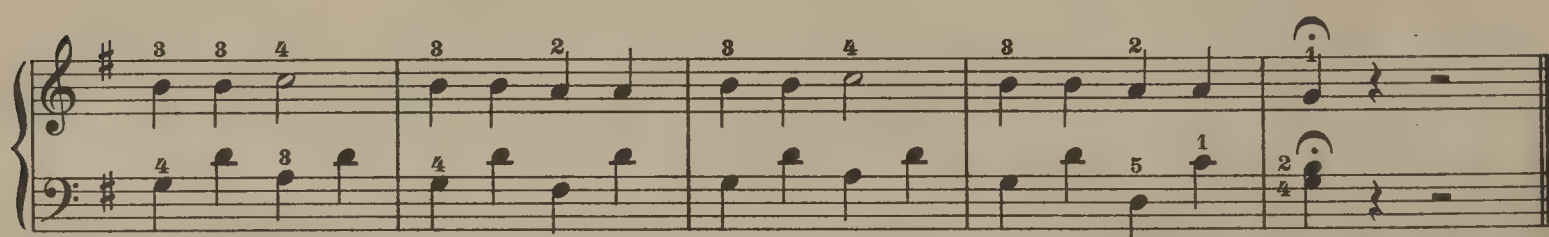
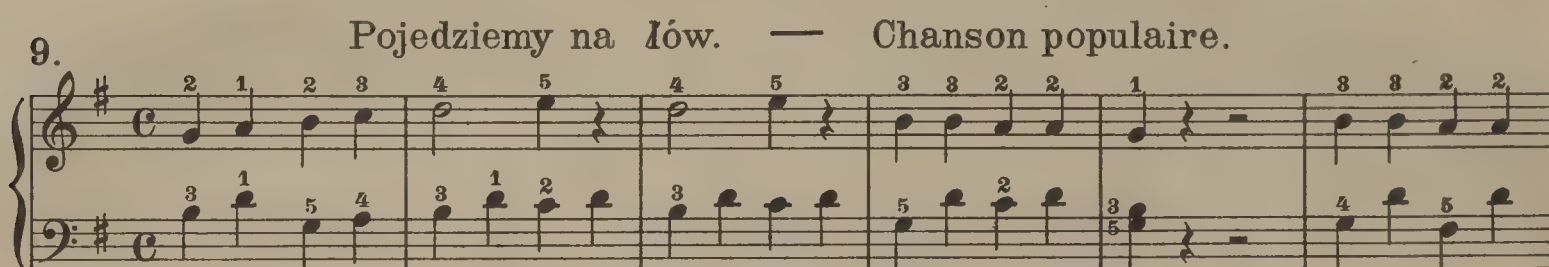
Exercise 7, measures 1-6. Treble and bass staves in common time. Fingerings are indicated by numbers 1, 2, 3, 4, and 5.

8.

Müller.

Exercise 8, measures 1-5. Treble and bass staves in 3/4 time. Fingerings are indicated by numbers 1, 2, 3, 4, and 5.







1.

## Boze. — Chant d'église.

2. *Largo.* (A. O.)

3. \*) 5 Wedeman.

4. Wedeman.

\*) N. 3. 4. 7. 8 i 9 może także uczeń grać w partyi basowej (*secondo*).

\*) N<sup>o</sup> 3. 4. 7. 8 et 9 peut l'élève exécuter aussi la basse (*secondo*).



1.

2. *Largo.* Świfty Boże. — Chant d'église. (A. O.)

3. Wedeman.

4. Wedeman.



5. Moderato.

*p*

*f rit.*

## Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

(A. O.)

6.

## 7.a. Moderato.

Wedeman.

1 2 3 4 2 3 2 4 1

5 4 1 4 1 2 2 5

## 8.b.

5 1 2 5 1 2

1 5 3 1 2 1 3 1



## Moderato.

Primo.

41

L. Köhler, Op. 124.

[illegible]

Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

(A. O.)

[illegible]

7.a. Moderato.

Wedeman.

1 4 3 2 1 4 3 2 1 4 3 2 2 2 3 2

4 1 2 3 4 1 2 3 4 3 #2 1 1 2 1 3

8. b.

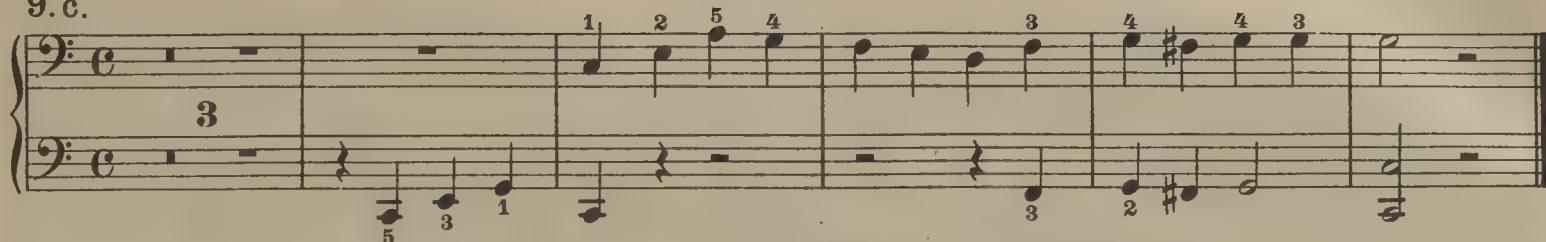
8. b.

5 4 3 2 1 3 2 5 3 1 5 4 3 2 1 3 2 5 1

5 3 1 2 3 1 2 3 4 3 1 2 3 1 2 3 4 1 2 8

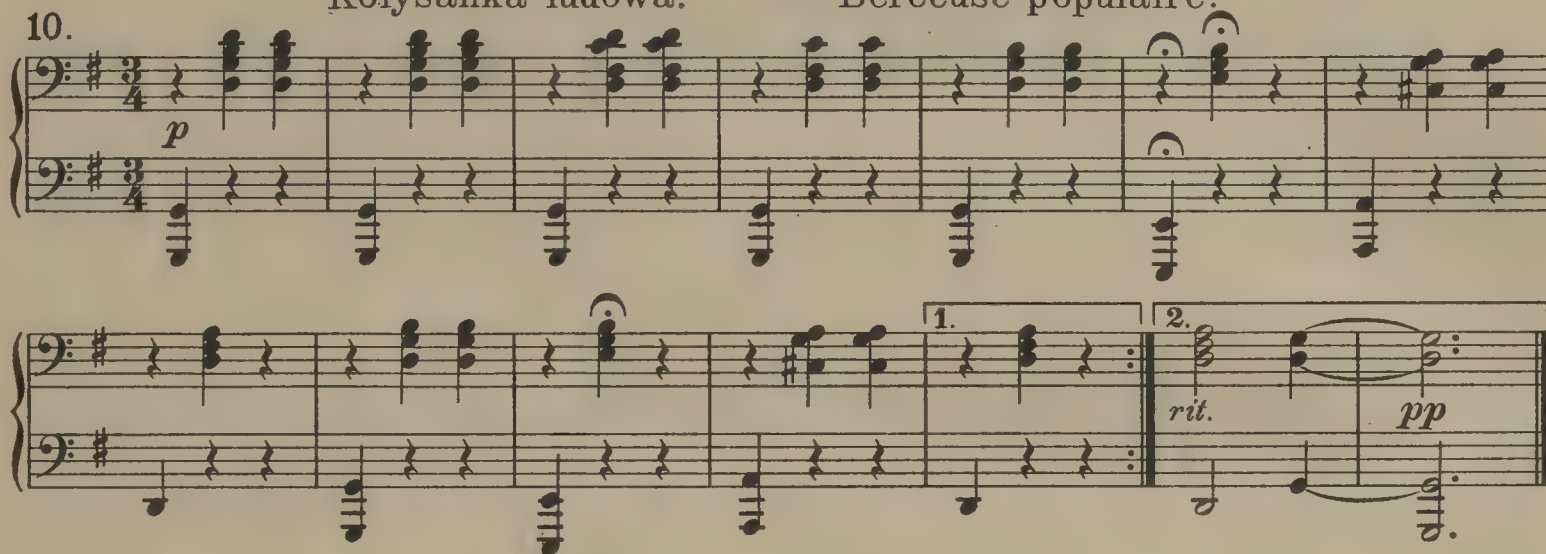


9. c.



Kolysanka ludowa. — Berceuse populaire.

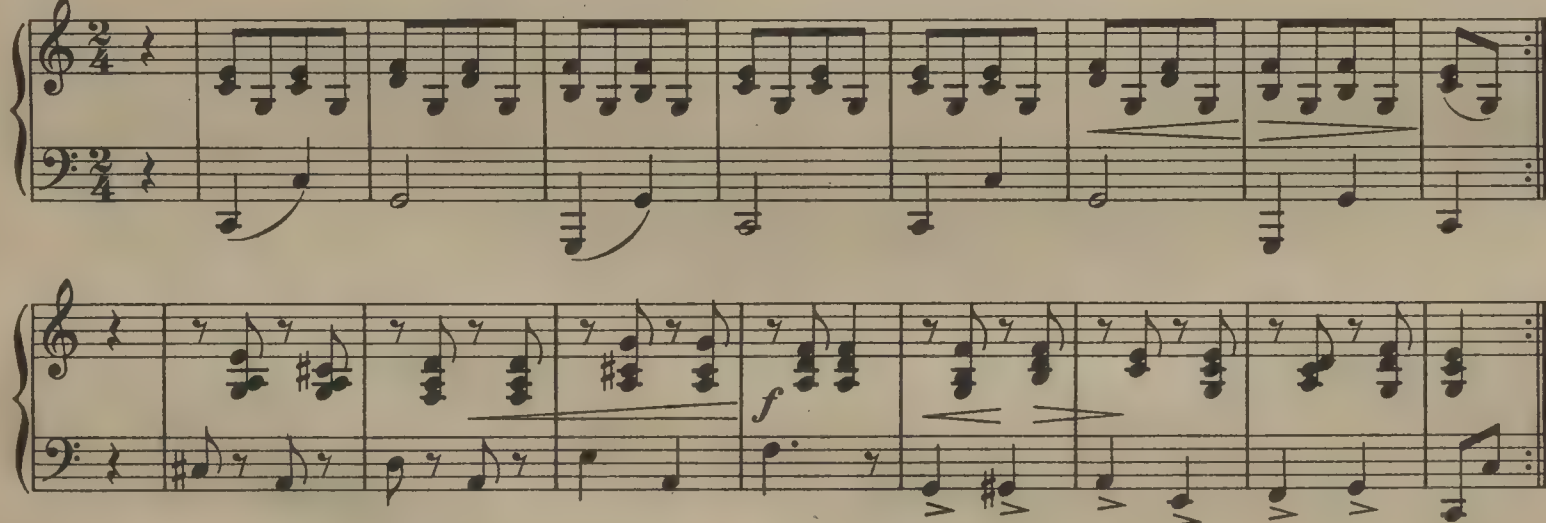
10.



11.

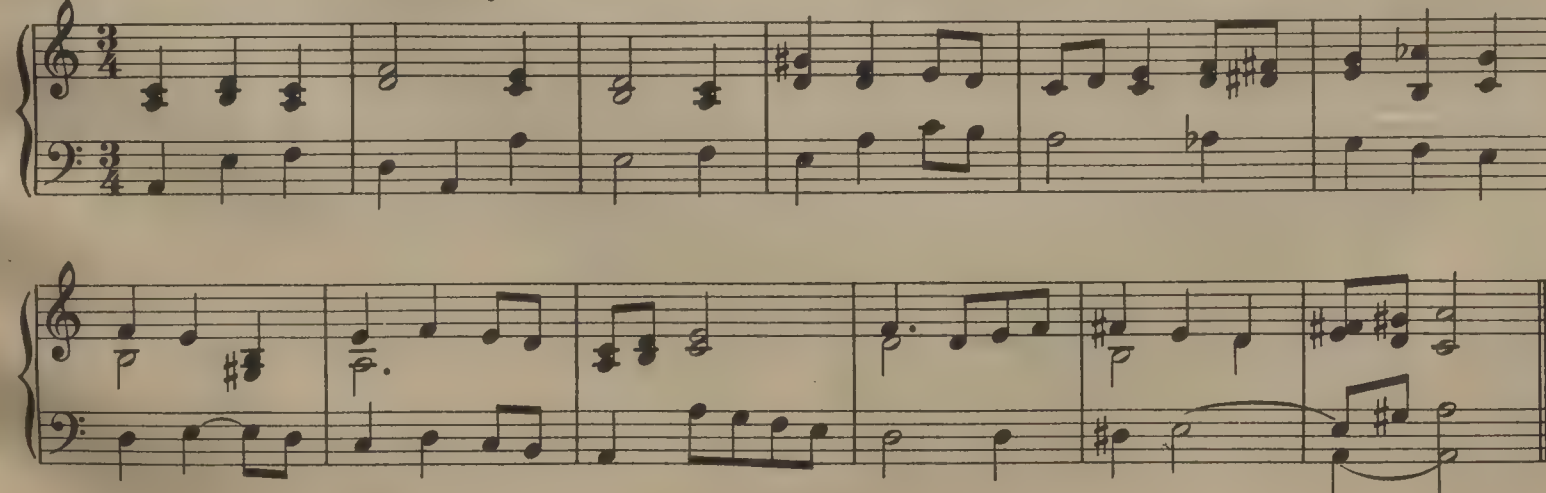
Arya z opery. — Air d'opéra.

Donizetti.



12.

Melodya ludowa. — Mélodie populaire.





9. c.

43

g. c.

A musical score for guitar and cello. The guitar part is on a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It features a series of eighth and sixteenth notes, with some measures containing rests. The cello part is on a single staff with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). It features a series of eighth and sixteenth notes, with some measures containing rests. The score is divided into two systems by a double bar line. The first system consists of four measures, and the second system consists of four measures. The guitar part has fingerings indicated by numbers 1, 2, and 3. The cello part has fingerings indicated by numbers 1, 2, 3, and 4.

10.

Donizetti.

11.

11.

Exercise 11 is in 2/4 time. The treble staff begins with a whole rest for the first three measures, followed by a half note G4 in the fourth measure, and then eighth-note pairs (A4-G4), (B4-A4), (C5-B4), and (A4-G4) in measures 7-10. The bass staff starts with an eighth-note pair (F3-G3) in measure 1, followed by eighth-note pairs (A3-G3), (B3-A3), (C4-B3), and (A3-G3) in measures 2-5. Measures 6-10 continue with eighth-note pairs (B3-A3), (C4-B3), (D4-C3), and (B3-A3). Fingerings are indicated by numbers 1-5 above or below notes. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

[illegible]

12.

12.

Handwritten annotations: 9, 2, 4 3

A musical score for a piano piece titled "The Rose Tree". The score is written on two staves, treble and bass clef. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The music features a melody in the right hand and a supporting bass line in the left hand. The melody consists of eighth and quarter notes, with some rests. The bass line consists of quarter and eighth notes. The piece ends with a double bar line and a fermata over the final note. The tempo marking "rit." (ritardando) is placed above the final measure.



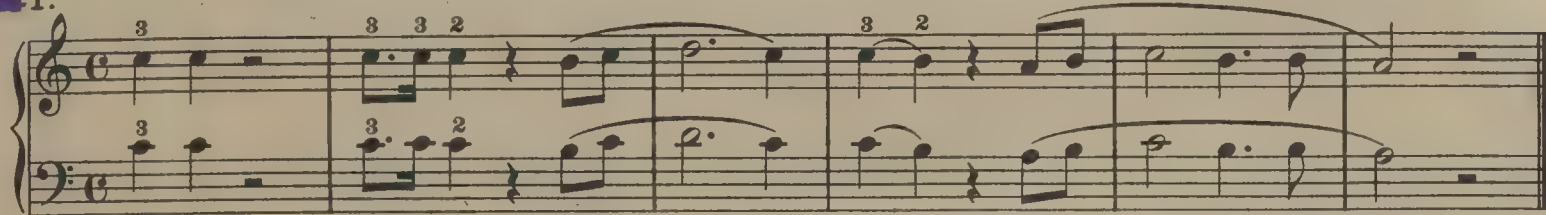
Kompozycje na dwie ręce.

Compositions à deux mains.

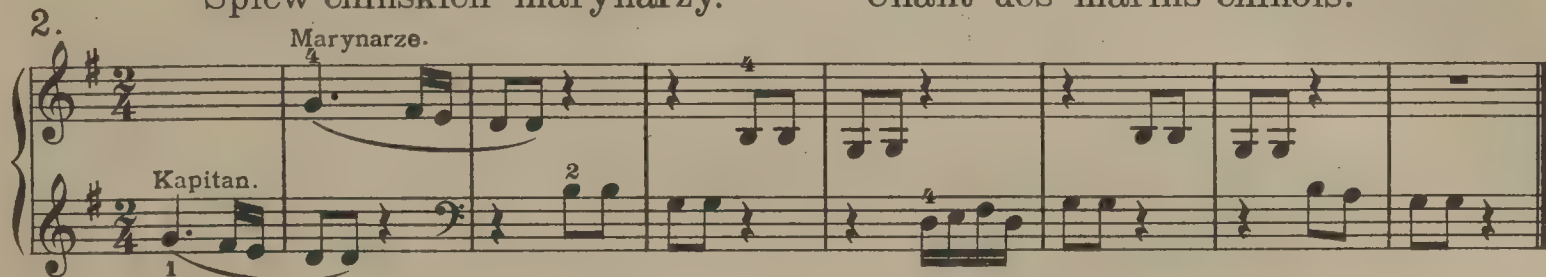
Melodya starohebrajska.

Mélodie ancienne hébraïque.

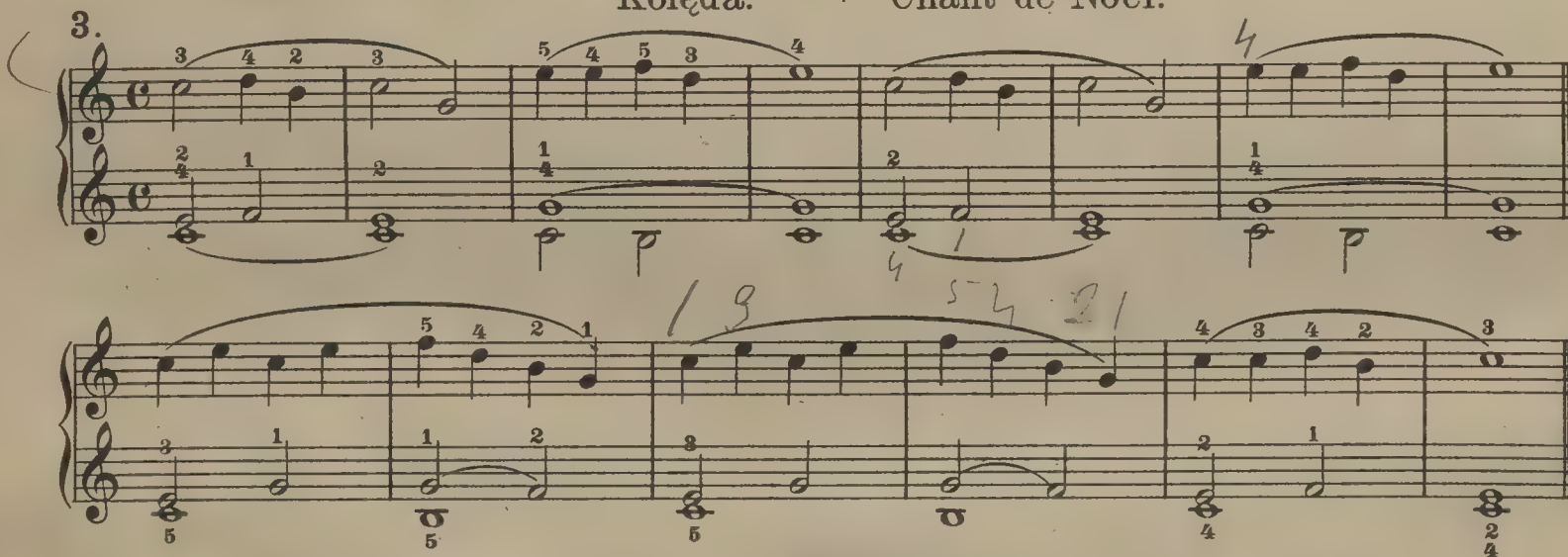
bibl. Jos. 1.



Śpiew chińskich marynarzy. — Chant des marins chinois.

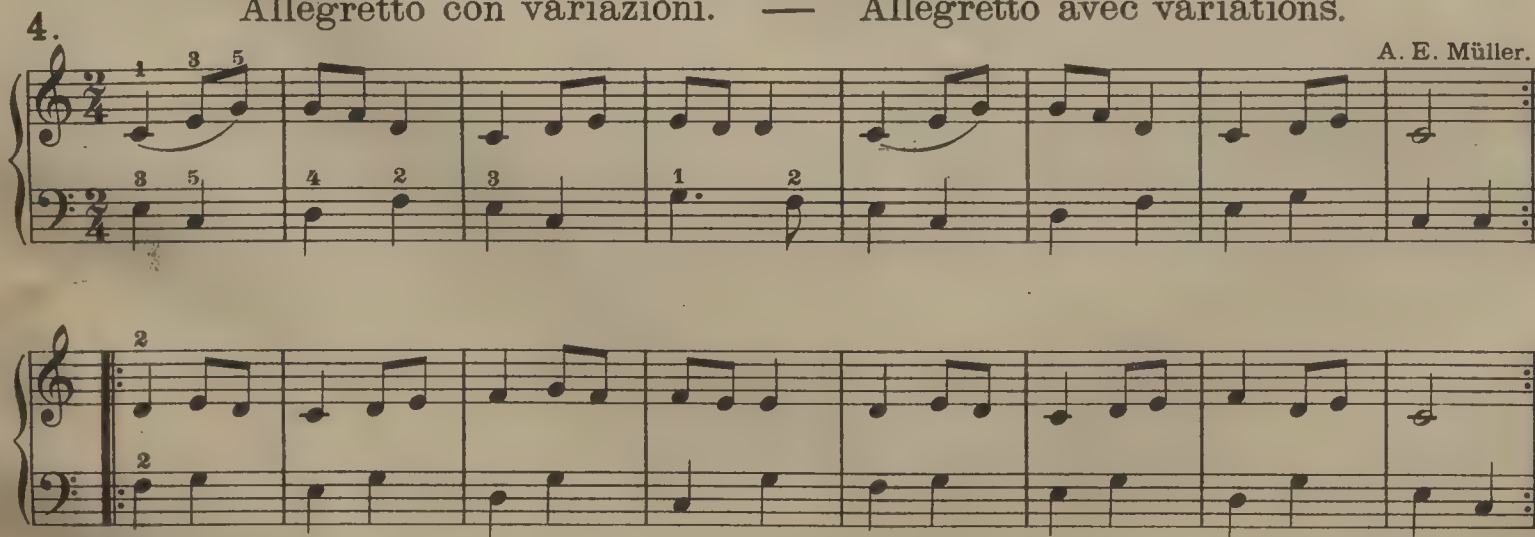


Koleśda. — Chant de Noël.



Allegretto con variazioni. — Allegretto avec variations.

A. E. Müller.





Var. 1.

First system of Variation 1, measures 1-8. The treble clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 1 3 3 5, 5 4 4 2, and repeated eighth-note pairs. The bass clef staff contains a triplet of eighth notes followed by single eighth notes.

Second system of Variation 1, measures 9-16. The treble clef staff continues with eighth-note patterns and fingerings 2, 2, and repeated eighth-note pairs. The bass clef staff continues with single eighth notes.

Var. 2.

First system of Variation 2, measures 1-8. The treble clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 1, 2, and triplet markings. The bass clef staff contains a triplet of eighth notes followed by single eighth notes, with fingerings 3 1 and 5 5.

Second system of Variation 2, measures 9-16. The treble clef staff continues with eighth-note patterns. The bass clef staff continues with single eighth notes.

Var. 3.

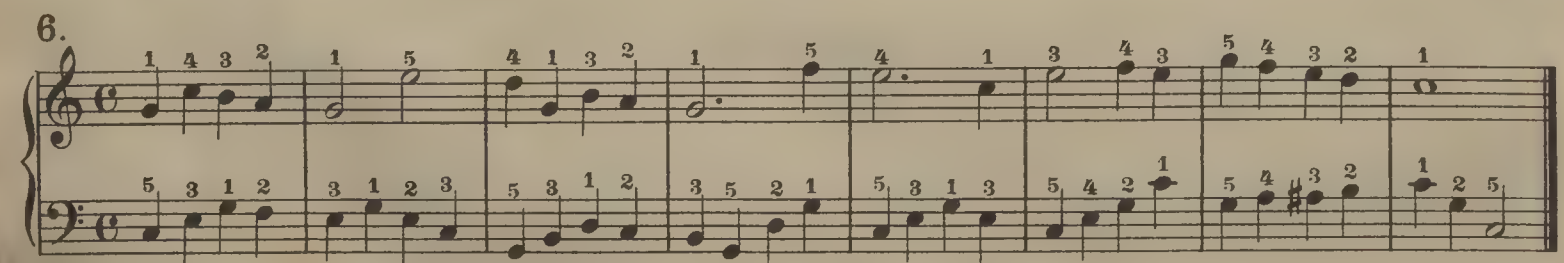
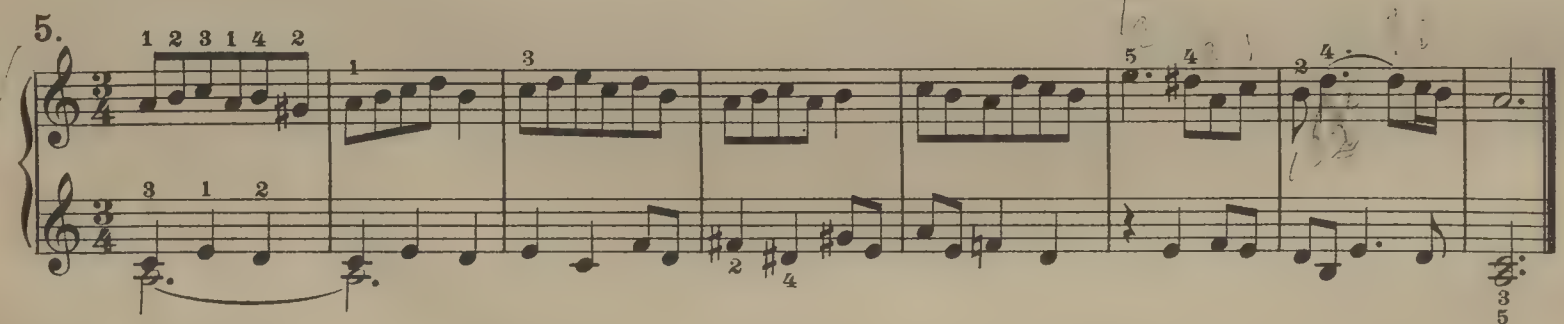
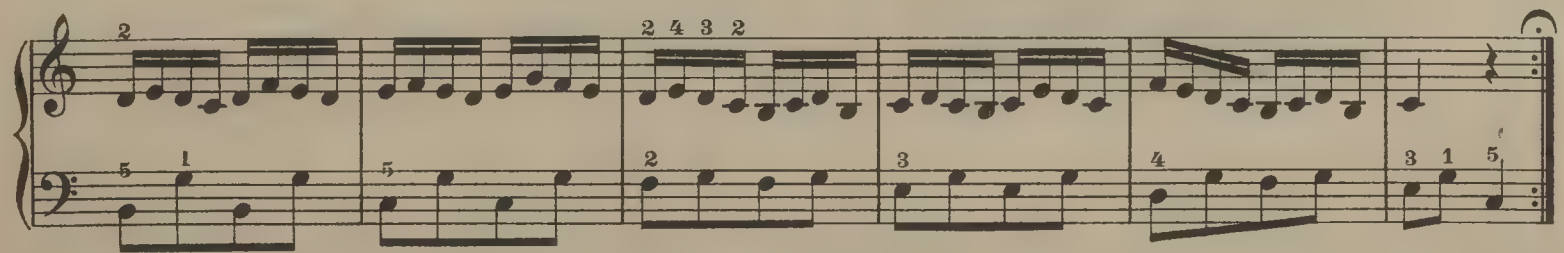
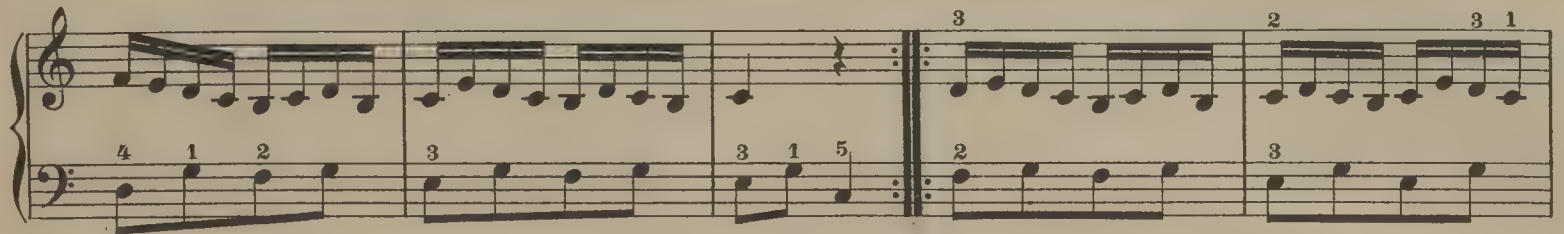
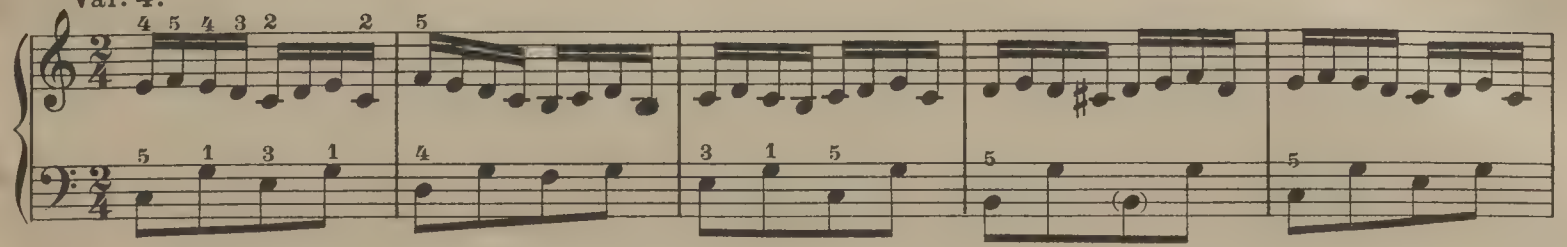
First system of Variation 3, measures 1-5. The treble clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 4, 3, and 2. The bass clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 5 3, 4, 5, 3 1, and 5.

Second system of Variation 3, measures 6-10. The treble clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 2 1 and 3. The bass clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 4, 5, 2 1, 5 2 1, and 5.

Third system of Variation 3, measures 11-16. The treble clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 5 3 1, 2, 3 1, and 2. The bass clef staff contains eighth-note patterns with fingerings 4, 5, 2 1, 5 2 1 4 2 1, and 5.



## Var. 4.



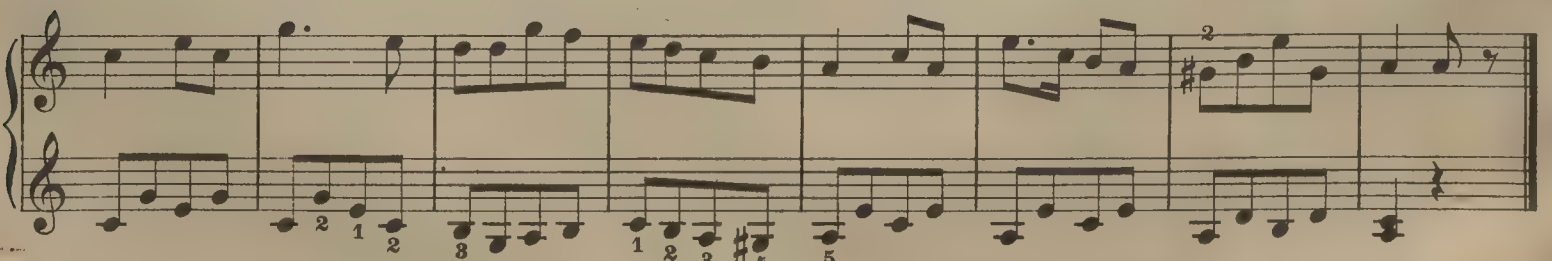
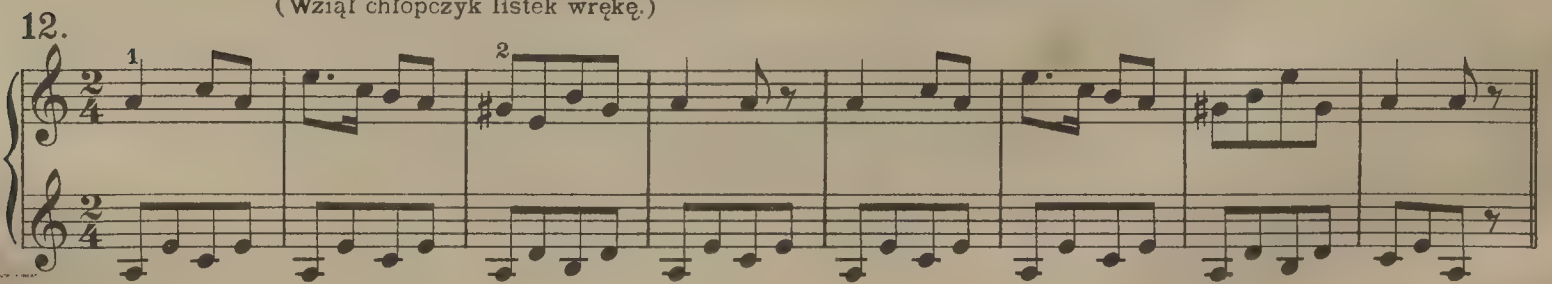


## 8. Allegretto.

Dussek.



Ne hody hryciu (m. ruska). — Mélodie ruthénienne.  
(Wziął chłopczyk listek wrękę.)

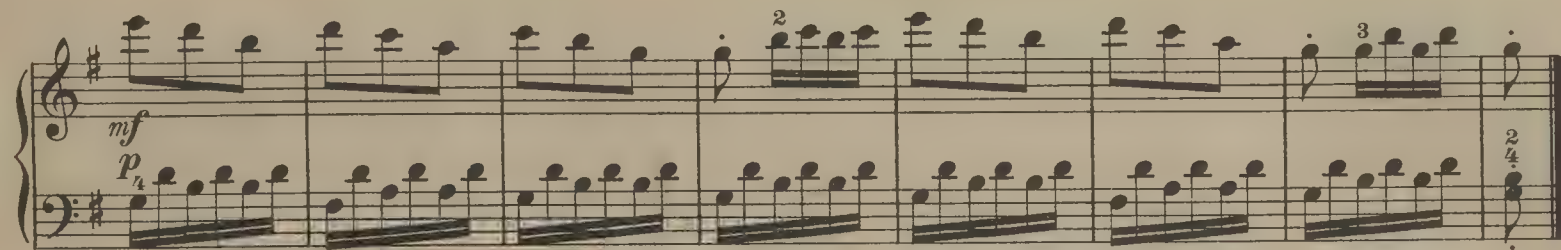
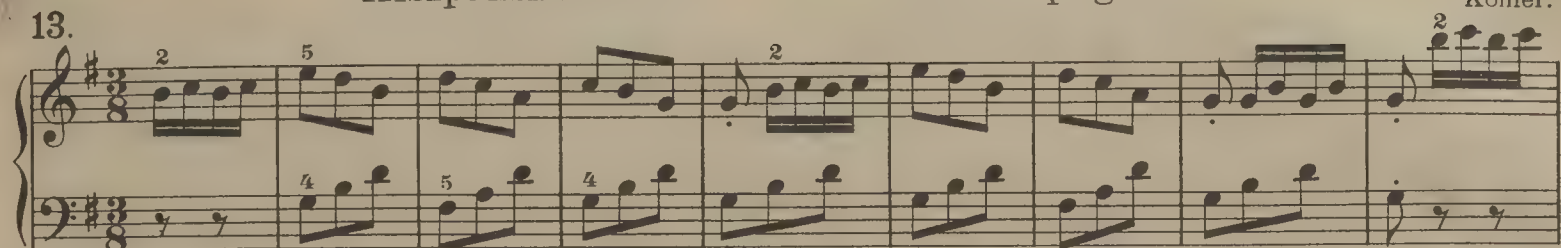




## Hiszpański taniec. — Danse espagnole.

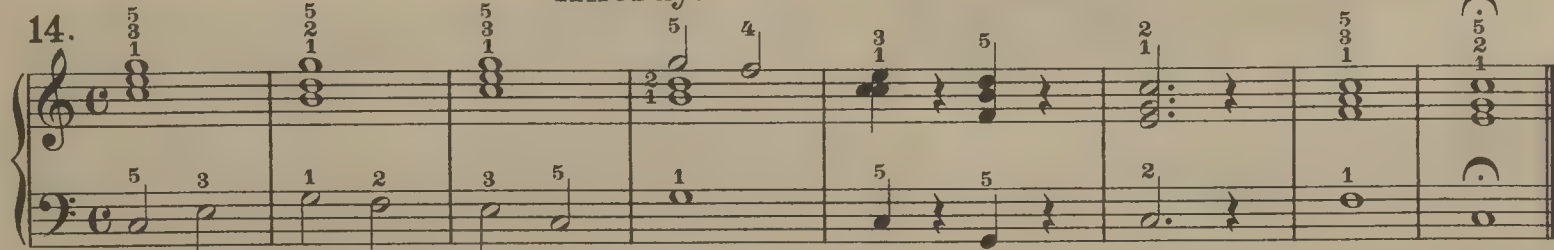
Köhler.

13.



## Akordy. — Les accords.

14.

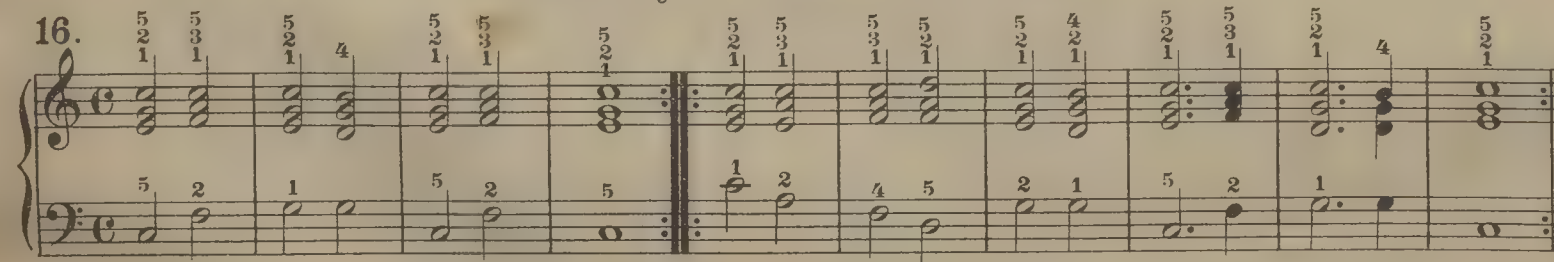


15.

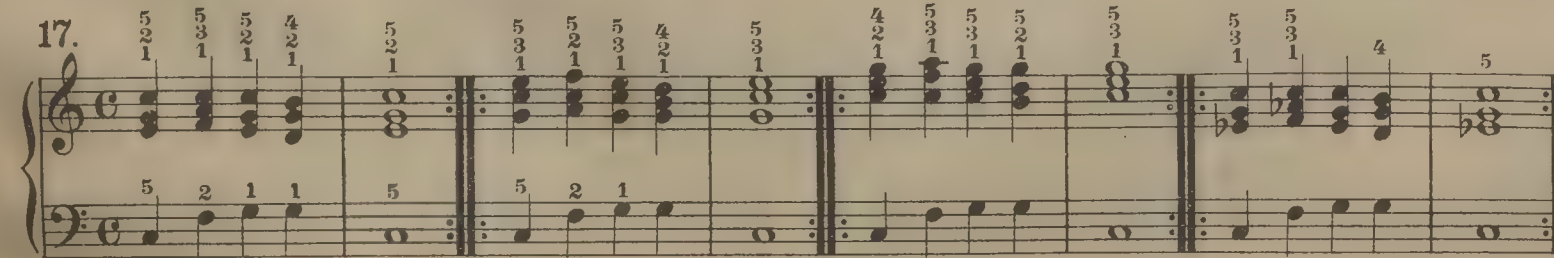


## Kadencya. — La cadence.

16.



17.





## Jasio konie poik. — Mélodie populaire.

18.

19. Andante. Müller.

20. Melodya niemiecka. — Mélodie allemande. Köhler.

21. Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

24/6/72  
Köhler



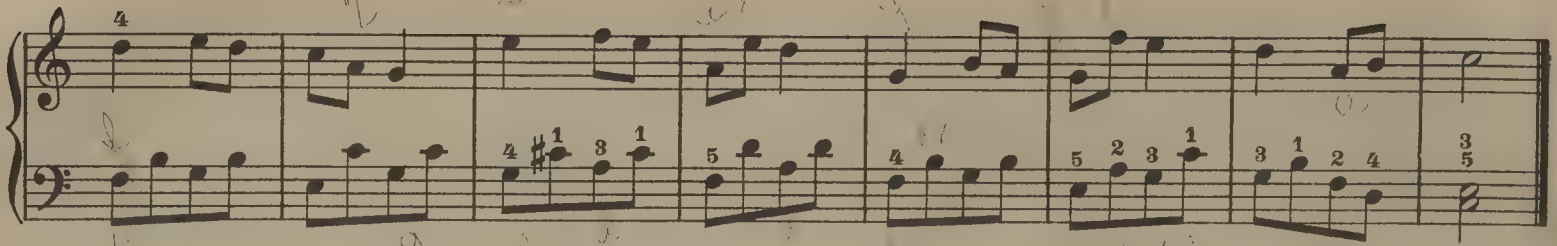
## Wprawa w czytaniu. — Exercice dans la lecture.

22.

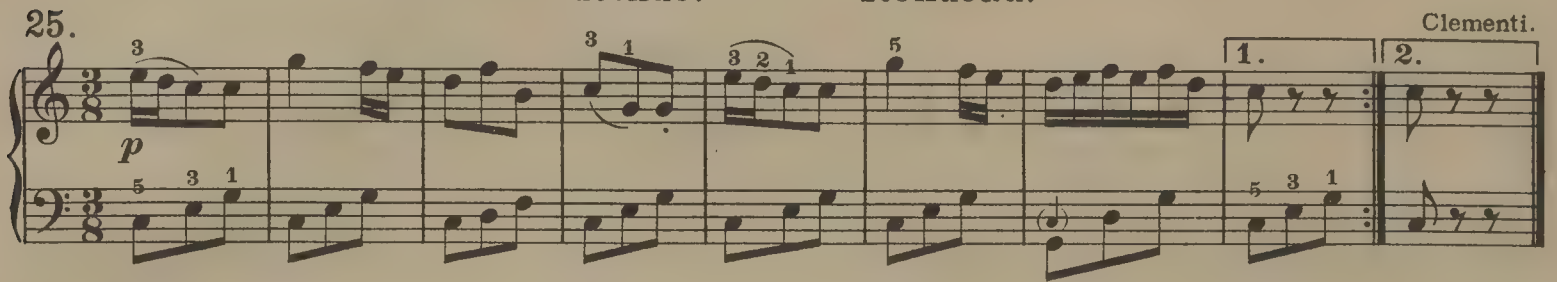
23. Czerny.

## 24. Melodya niemiecka z Turyngii. — Mélodie allemande de la Thuringe.

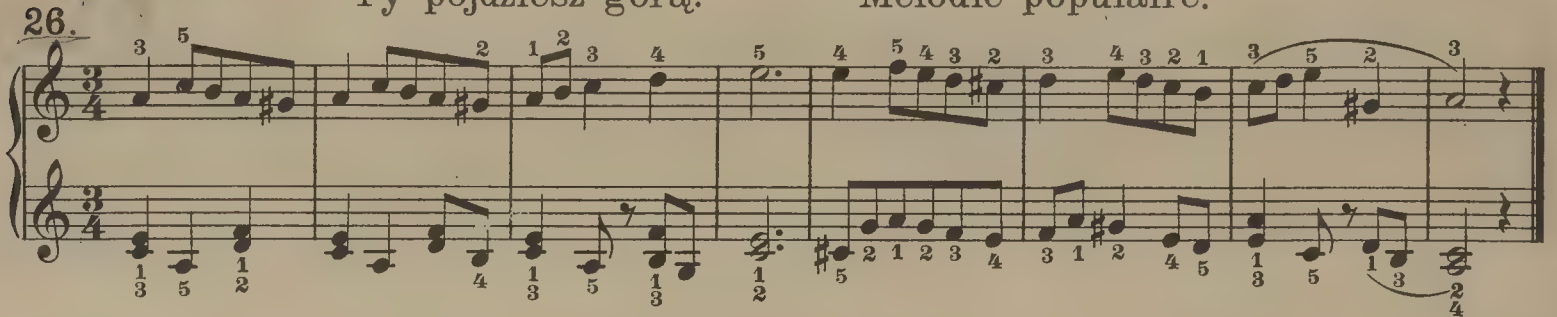




## Rondo. — Rondeau.



## Ty pójdiesz górą. — Mélodie populaire.





## Oj sikorko, sikoreczko. — Mélodie ruthénienne.

(Melodya ludowa ruska.)

28.

29. Lento. Etuda. — Etude. Löschhorn.

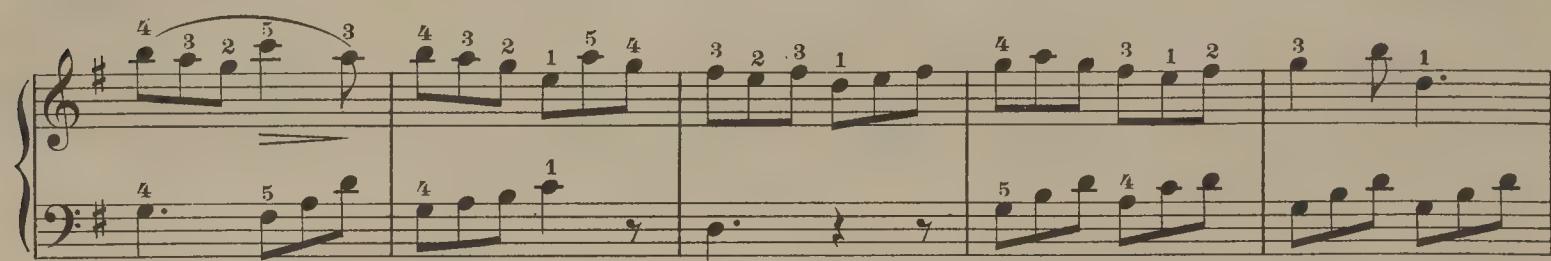
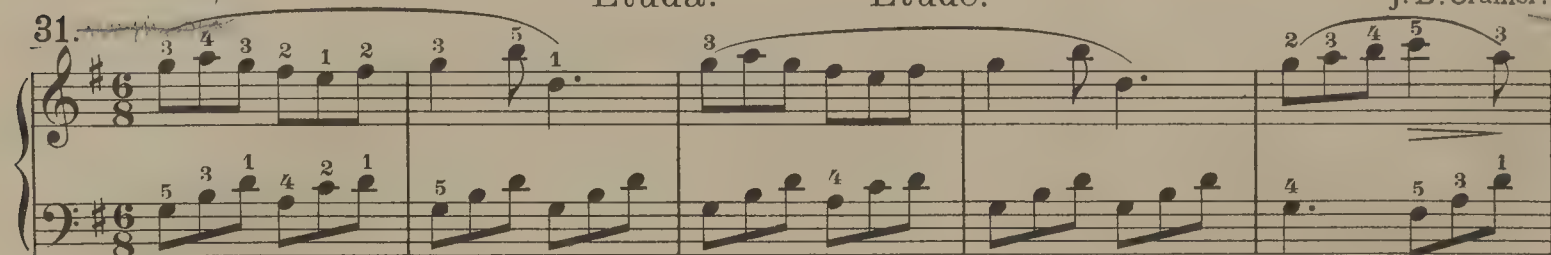
30. Allegretto. Rekreatyca. — Récreation. Köhler.





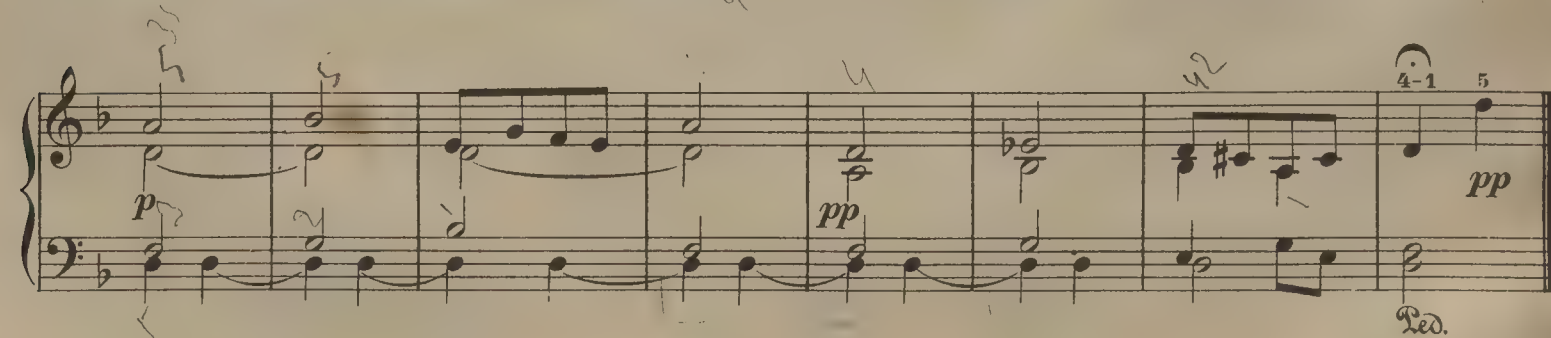
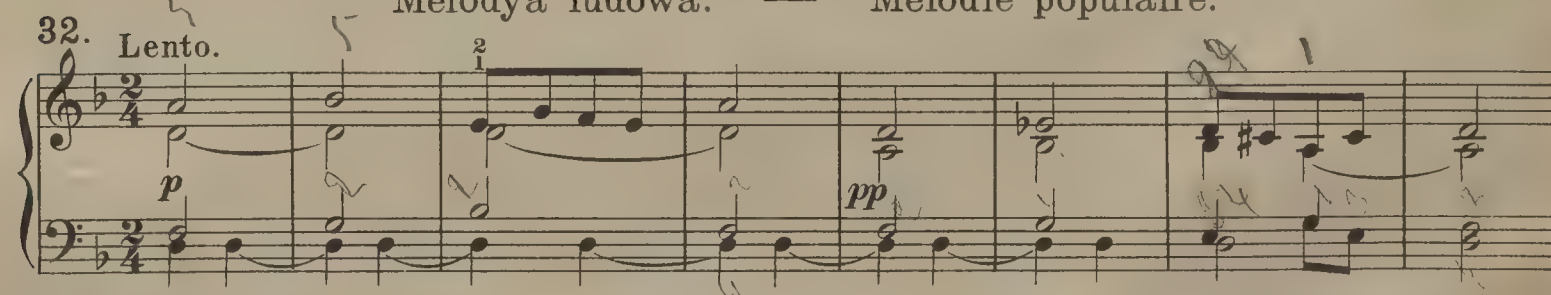
## Etuda. — Etude.

J. B. Cramer.



## Melodya ludowa. — Mélodie populaire.

32. Lento.





54

33.

O. D.

33. O. D.

Oj na dół rzeka płynie. — Mélodie populaire.

34.

34.



## Etuda. — Etude.

A. Löschorh.

35.

## Mélodya węgierska. — Mélodie hongroise.

36. Andantino.

## Uciekła mi przepióreczka w proso. — Mélodie populaire.

37.

K. K.



38. Czerny.

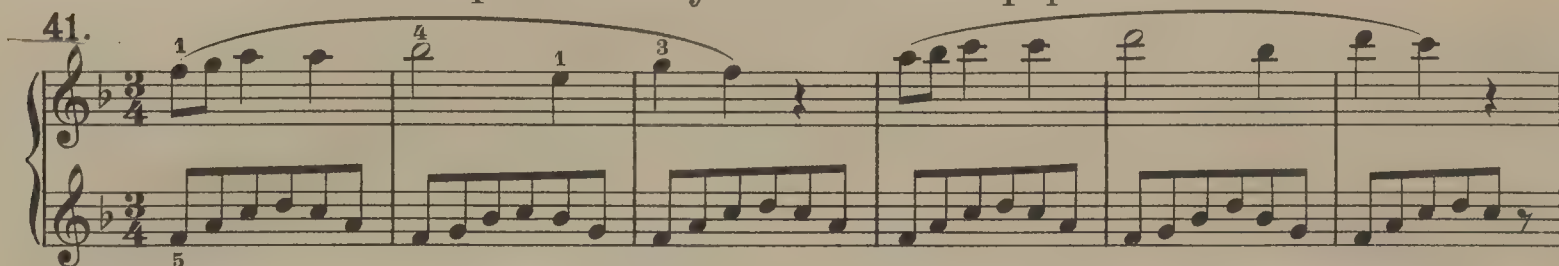
39. Lemoine.

40. Śpiew niemiecki. (przykład ze szkoły Leberta i Starka.) | Chant allemand. (exemple de l'école de Lebert et Stark.)

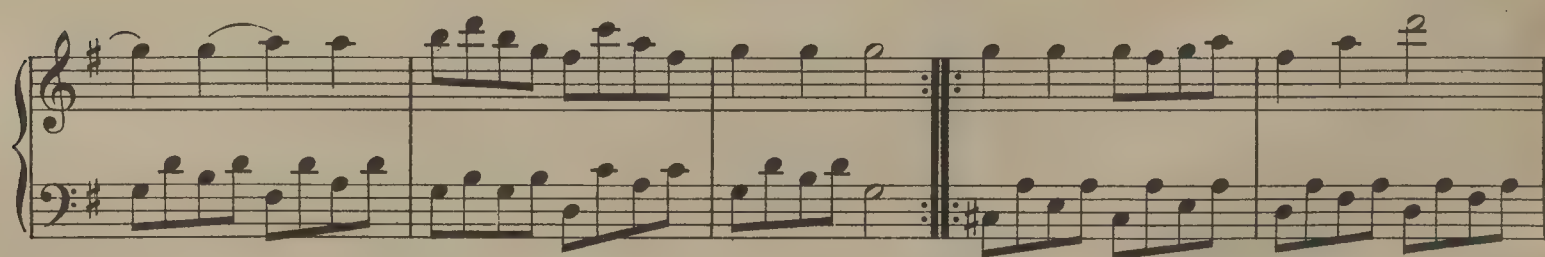




Śpiew ludowy. — Chant populaire.



Czerny.





## Rondo. — Rondeau.

43. Kuhlau.

*p* *mf*

44. Lemoine.



## Krakowiak. — La Cracovienne.

45.

Handwritten numbers 1, 2, 3, 4, 5 are written above and below the notes.

## Temat. — Le thème.

46.

Handwritten numbers 1, 2, 3, 4, 5 are written above and below the notes.

Müller.

Fine.

Handwritten numbers 1, 2, 3, 4, 5 are written above and below the notes.

D.C. al Fine.

47.

Andante sostenuto.

## Solfeggio. — Le solfège.

(Concone.)

Handwritten numbers 1, 2, 3, 4, 5 are written above and below the notes.

Handwritten numbers 1, 2, 3, 4, 5 are written above and below the notes.



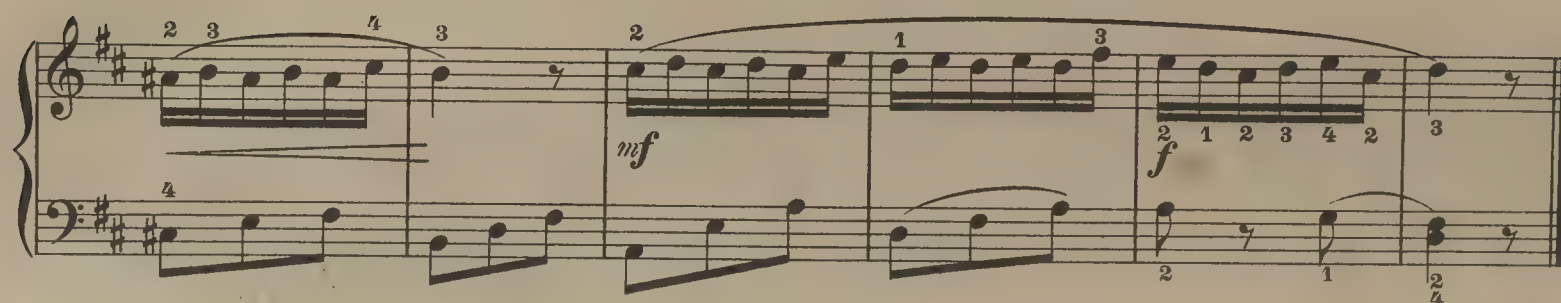
## Taniec góralski z Halki. — Danse montagnarde de l'opéra: „Halka.“

48. *li ci li ci li ci li ci li ci* (Moniuszko.)

## Etuda. — Etude.

49. Allegretto. (Lütgen.)

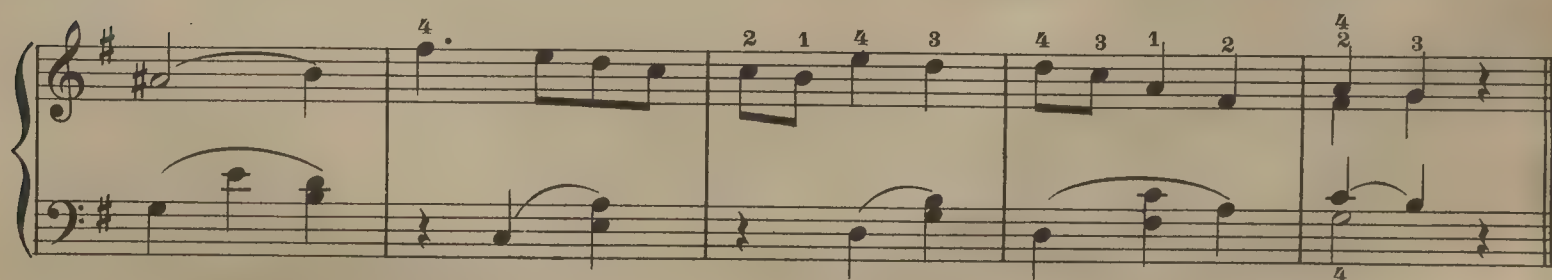
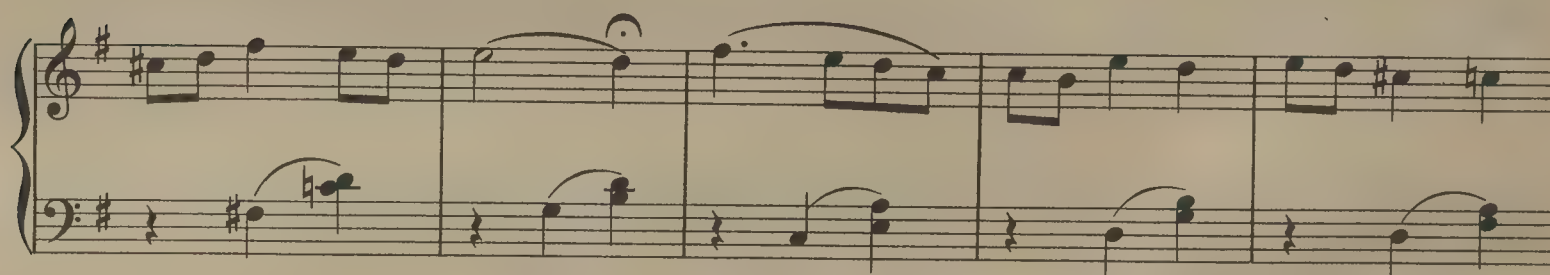




Smutno mi niańki śpiewały. — Mélodie populaire.

50.

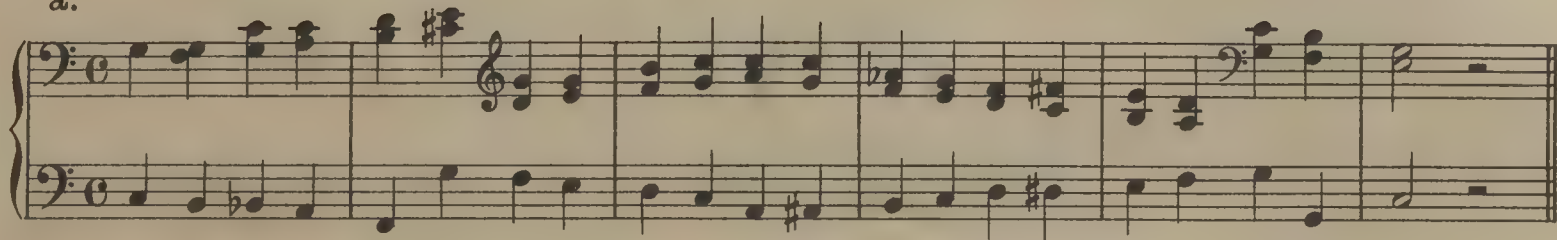
(Chopin.)



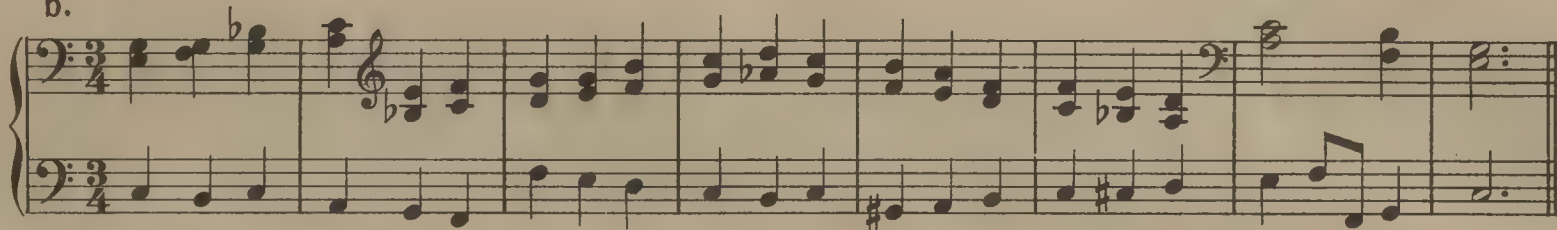


a.

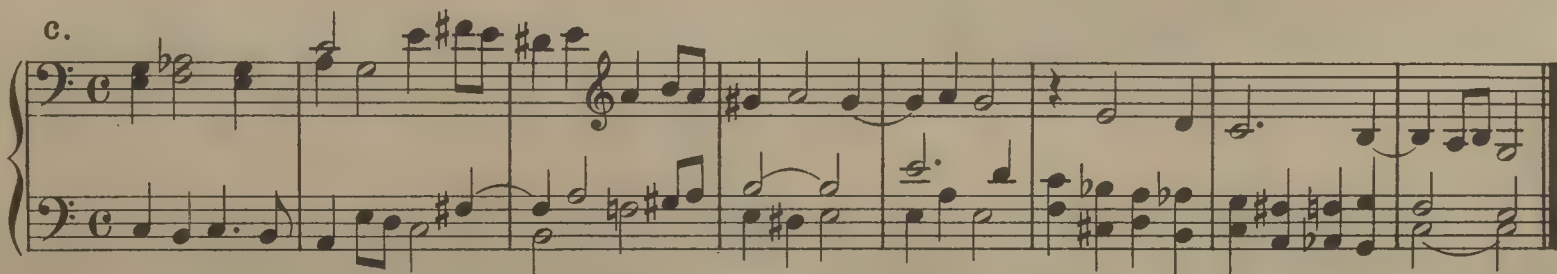
harm. W. Zeleński.



b.

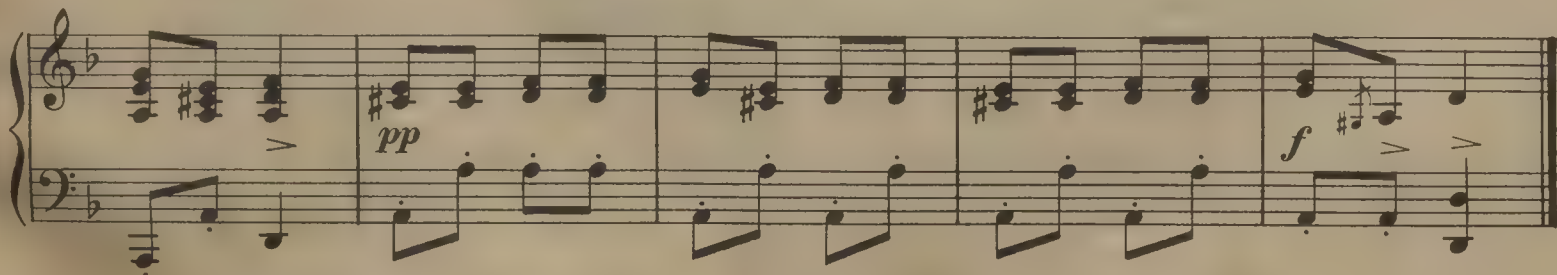
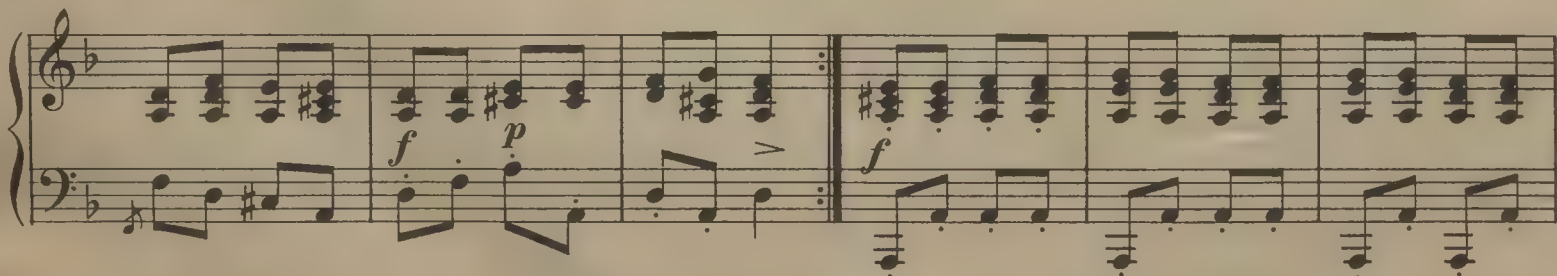
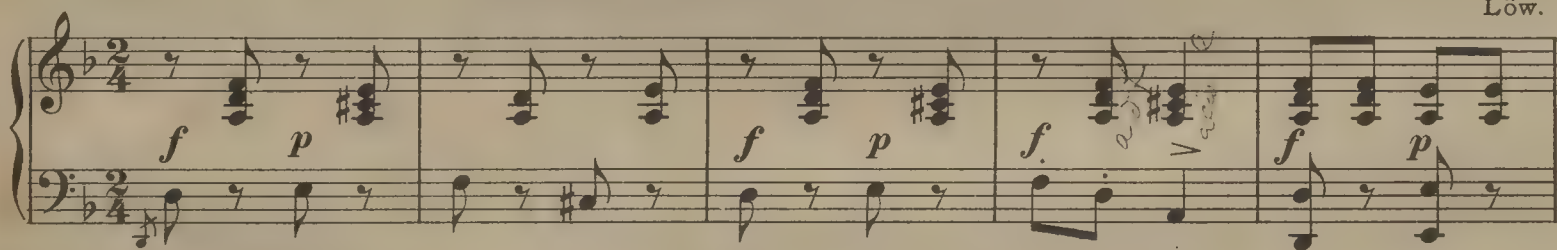


c.



Taniec ruski. — Danse ruthénienne.

Löw.





a. harm. W. Żeleński.

b.

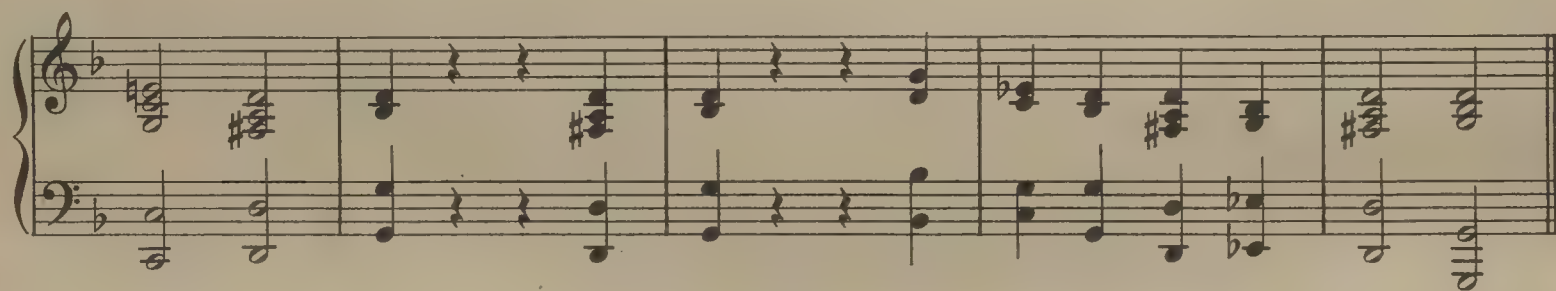
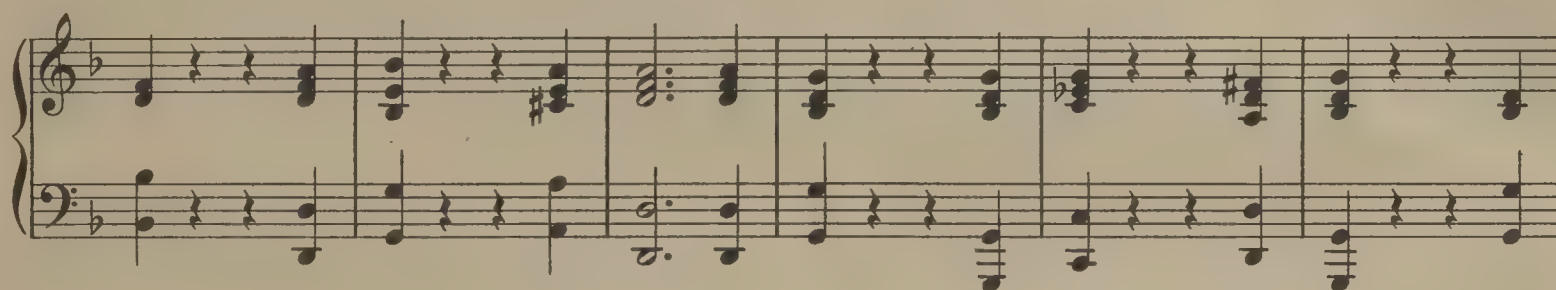
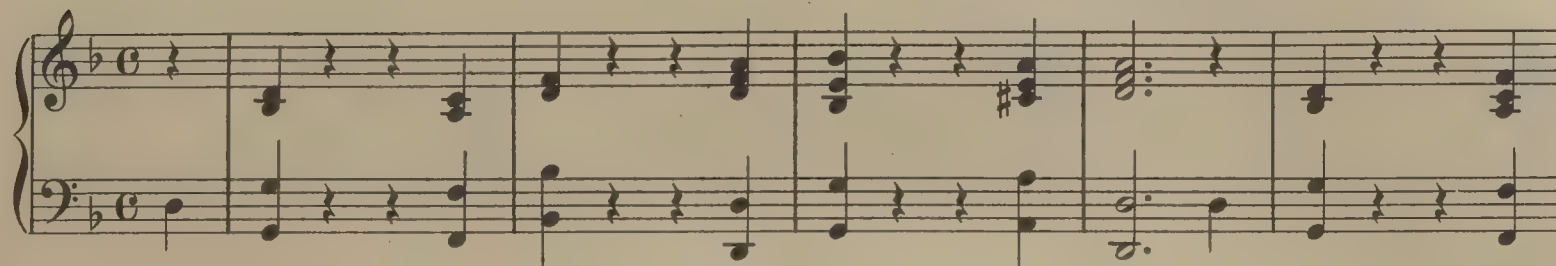
c.

Taniec ruski. — Danse ruthénienne.

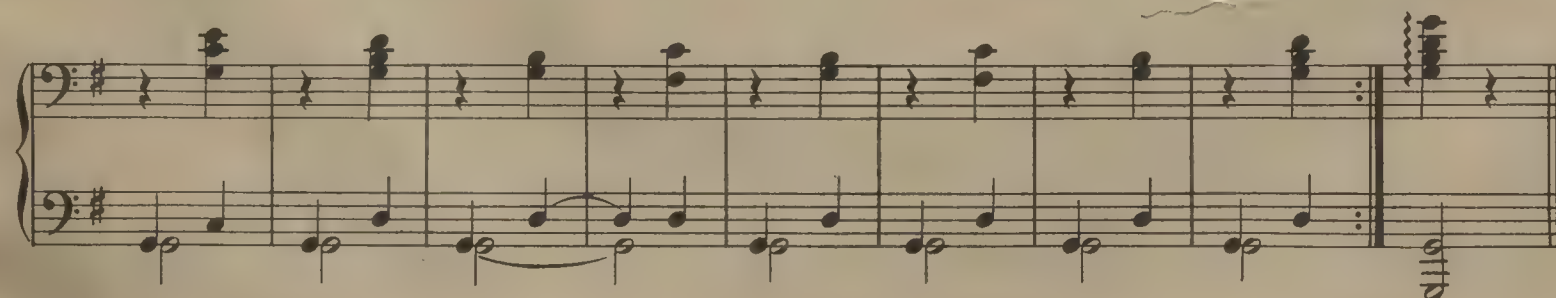
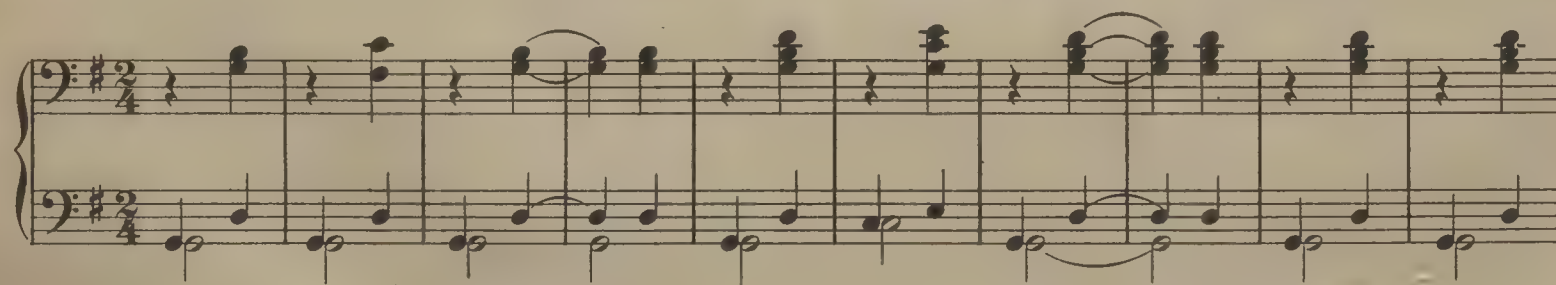
Löw.



## Śpiew niderlandzki. — Chant néerlandais.

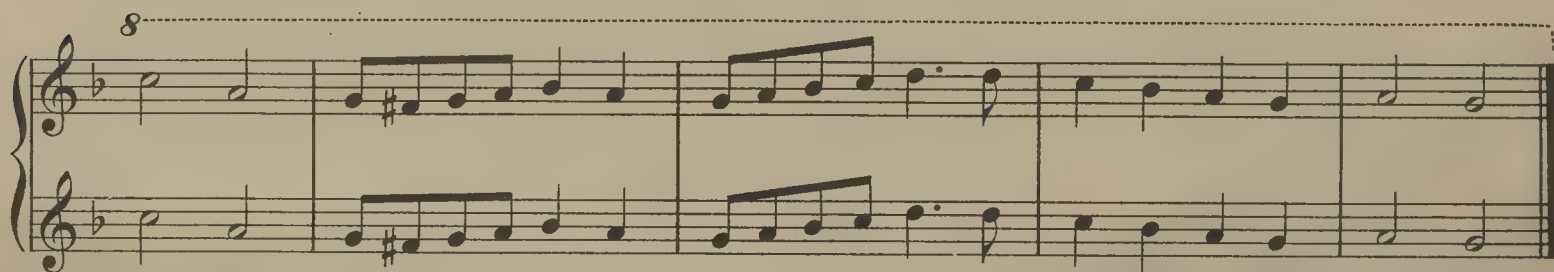
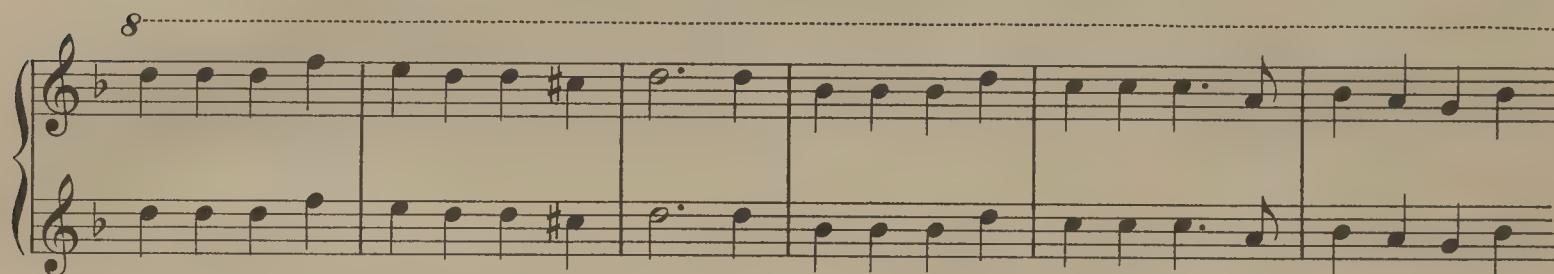
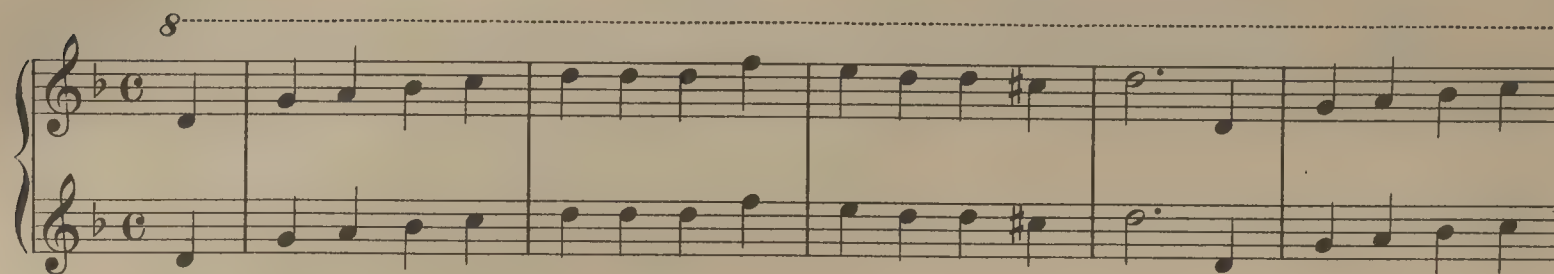


## Śpiew ludowy z Bronowic. — Chant populaire de Bronowice.

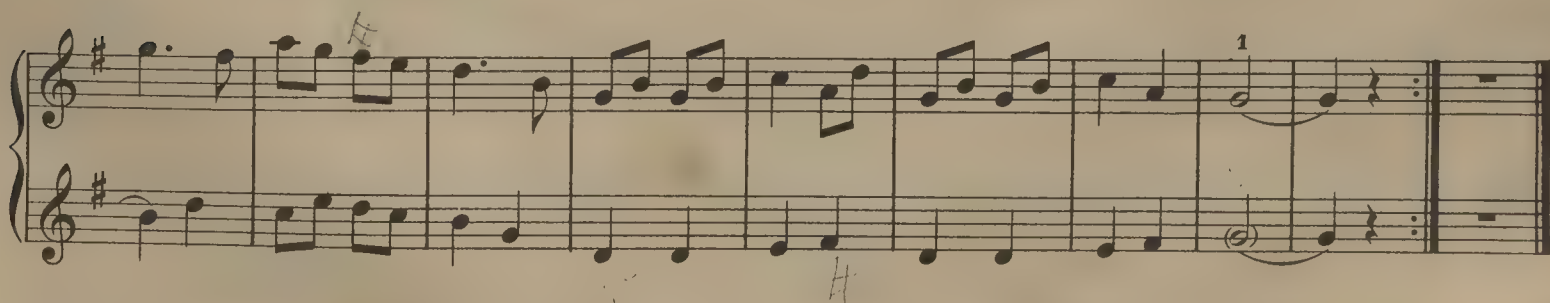
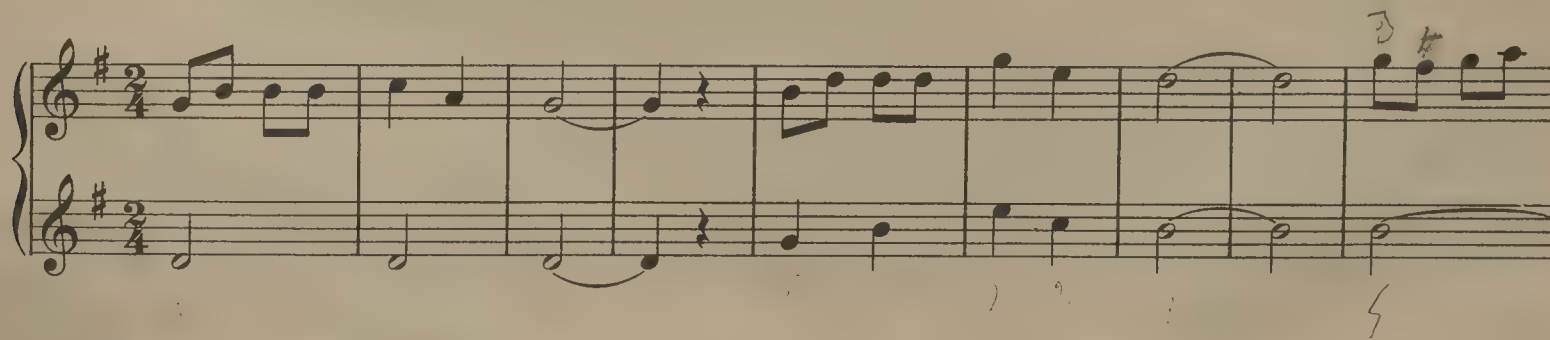




Śpiew niderlandzki. — Chant néerlandais.



Śpiew ludowy z Bronowic. — Chant populaire de Bronowice.





## Z symfonii Beethovena. — De la symphonie de Beethoven.

The musical score is written for piano and consists of six systems of music. The first system begins with a forte (*f*) dynamic, followed by a piano (*p*) dynamic. The second system ends with a pianissimo (*pp*) dynamic. The third system features a triplet in the right hand. The fourth system has a handwritten 'E' in the left hand. The fifth system ends with a pianissimo (*pp*) dynamic. The sixth system ends with a forte (*f*) dynamic. The score includes various musical notations such as notes, rests, accidentals, and dynamic markings.



Z symfonii Beethovena. — De la symphonie de Beethoven.

Andantino.

The musical score is written for a piano and a violin (Primo). It is in 2/4 time and marked Andantino. The key signature has one sharp (F#). The score consists of six systems of staves. The piano part is on the left of each system, and the violin part is on the right. The piano part includes dynamics such as *f*, *p*, and *pp*, along with fingerings and slurs. The violin part includes slurs, accents, and fingerings. The score ends with a double bar line.



## Etuda. — Étude.

Czerny.

First system: Treble staff has eighth-note runs with fingerings 1, 1, 3, 5, 3, 3, 5, 1. Bass staff has chords.

Second system: Treble staff has eighth-note runs with fingerings 2, 1, 2, 5, 4, 2, 1. Bass staff has chords with fingerings 1, 3, 5, 2, 3. A repeat sign is present. Treble staff continues with eighth-note runs and fingerings 1, 2, 3, 1, 2, 2. Bass staff has chords. A piano (*p*) dynamic marking is present.

Third system: Treble staff has eighth-note runs with fingerings 1, 5, 3, 1, 2, 2. Bass staff has chords.

## Allegro. — Allegro.

Clementi.

First system: Treble staff has eighth-note runs with fingerings 2, 3, 3, 1, 5. Bass staff has chords with fingerings 2, 4, 1, 4.

Second system: Treble staff has eighth-note runs with fingerings 1, 3, 5, 4, 2, 1, 2, 5, 1, 4, 3, 3. Bass staff has chords with fingerings 5, 4, 2, 1, 2, 4.

Third system: Treble staff has eighth-note runs with fingerings 3, 2, 1, 2, 3, 2, 1, 4, 3, 2, 1, 4, 3, 2, 1. Bass staff has chords with fingerings 1, 5, 2, 4, 5.

## Etuda melodyjna. — Etude mélodique.

(Bordogni.)

First system: Treble staff has a melody with eighth notes and fingerings 1, 3, 5, 1, 3, 2, 5, 3, 1, 2, 4, 5, 2. Bass staff has a bass line with eighth notes and fingerings 5, 3, 1, 5, 3, 1, 5, 2, 1, 5, 3, 4, 5, 5, 2, 3, 5. The piece ends with a *Fine.* marking.



*D.C. al Fine.*

## Etuda. — Étude.

a.

Köhler.

b.

## Walc. — Valse.

Allegretto.

Köhler.



## Etuda. — Etude.

a. Czerny.

b.

## Scherzo. — Scherzo.

Müller.

## Skrzypek wiejski. — Mélodie populaire.

Fed. \*

## Etuda. — Etude.

H. Schmitt.



The musical score for 'The Rose Tree' is presented in two systems. The first system consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains a melody with eighth and sixteenth notes, including fingerings 1, 2, 3, and 5. The lower staff is in bass clef and provides a harmonic accompaniment with notes and fingerings 5 and 1. A double bar line with repeat dots appears after the third measure. The second system also has two staves. The upper staff continues the melody with notes and fingerings 1 and 2. The lower staff continues the accompaniment with notes and fingerings 1 and 1. The piece concludes with a final double bar line and repeat dots.

Rondo. — Rondeau.

Vivace.

Kuhlau.

4 5 3 2 4 3 5

*mf*

1 3 5

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written for a piano, with a treble and bass staff. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The score consists of six measures. The first measure has a treble staff with a half note G4 and a bass staff with a half note G2. The second measure has a treble staff with a half note A4 and a bass staff with a half note G2. The third measure has a treble staff with a half note B4 and a bass staff with a half note G2. The fourth measure has a treble staff with a half note C5 and a bass staff with a half note G2. The fifth measure has a treble staff with a half note D5 and a bass staff with a half note G2. The sixth measure has a treble staff with a half note E5 and a bass staff with a half note G2. The score is written in a simple, clear style, with a large font for the notes and a small font for the lyrics. The lyrics are written below the bass staff.

Dumka. Kozak. — Elégie. Le cosacq.

(Moniuszko.)

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written for a single melodic line on a treble clef staff, with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is composed of eighth and sixteenth notes, with various fingerings indicated by numbers 1-5 above the notes. The lyrics "The Rose Tree" are written below the staff, with the words "The", "Rose", "Tree", "The", "Rose", "Tree", "The", "Rose", "Tree" aligned with the corresponding notes. The score ends with a double bar line.



## Rondo. — Rondeau.

Clementi.

Handwritten musical score for Rondo by Clementi. The piece is in 2/4 time, key of D major. It features a piano (p) dynamic. The score consists of two systems of two staves each. The first system includes fingerings (1, 2, 3, 4, 5) and slurs. The second system continues the melody and accompaniment with various articulations and fingerings.

## Etuda. — Etude.

I. Pleyl.

Handwritten musical score for Etude by Pleyl. The piece is in 6/8 time, key of C major. It consists of four systems of two staves each. The score is heavily annotated with fingerings (1-5) and slurs, indicating a technical exercise. The first system includes a repeat sign. The second system has a double bar line and repeat signs. The third and fourth systems continue the melodic and harmonic development.

## Fujarka. — La flûte.

Chopin.

Handwritten musical score for La flûte by Chopin. The piece is in 3/4 time, key of D major. It features a piano (p) dynamic. The score consists of two systems of two staves each. The first system includes fingerings (1, 2, 3, 4, 5) and slurs. The second system continues the melody and accompaniment with various articulations and fingerings.



Etuda melodyjna. — Etude mélodique.

E. Wolff.



Rondo. — Rondeau.

Clementi.

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written for a single melodic line on a treble clef staff. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 2/4. The melody consists of several measures, some of which are marked with a "1" above the staff, indicating a first ending. The score is presented in a simple, handwritten style.

Musical score for "The Song of the Lark" by George F. Root. The score is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The tempo is marked "Moderato". The score consists of 16 measures. The vocal line begins with a melodic phrase in the first measure, followed by a series of eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment provides a harmonic foundation with chords and moving lines. The score includes dynamic markings such as "dimin." and "cresc.", and articulation marks like slurs and accents. The piece concludes with a final chord in the 16th measure.

Ledwie cię zobaczył. — Mélodie populaire.

Handwritten musical score for "The Rose Tree" in 3/4 time. The score is written on two staves, treble and bass. The melody is in the treble staff, and the bass line is in the bass staff. The key signature has one sharp (F#). The score includes fingerings (1-5) and articulation marks (accents, slurs).

Ćwiczenie. — Exercice.

[illegible]



## Śpiew arabski. — Chant arabe.

Moderato.

Fr. Behr, Op. 503.

First system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff begins with a whole rest, then a melodic line with fingerings 1 2 3 1 2. Bass staff begins with a whole rest, then a rhythmic accompaniment. Dynamics: *pp* (pianissimo) and *dolce* (dolce).

Second system of musical notation. Treble staff continues the melodic line with fingerings 1 2 3 1 2 5 and 3 2. Bass staff continues the rhythmic accompaniment. Dynamics: *mf* (mezzo-forte).

Third system of musical notation. Treble and bass staves continue the piece with melodic and rhythmic development.

Fourth system of musical notation. Treble staff begins with a melodic line, and bass staff continues the rhythmic accompaniment. Dynamics: *pp* (pianissimo).

Fifth system of musical notation. Treble staff continues the melodic line with fingerings 2 and *pp* (pianissimo). Bass staff continues the rhythmic accompaniment. Dynamics: *pp* (pianissimo) and *dim.* (diminuendo).

Sixth system of musical notation. Treble staff continues the melodic line with *calando* (ritardando) and *ppp* (pianississimo). Bass staff continues the rhythmic accompaniment. Dynamics: *calando* and *ppp* (pianississimo). The system ends with a double bar line and an asterisk (\*).



## Etuda. — Etude.

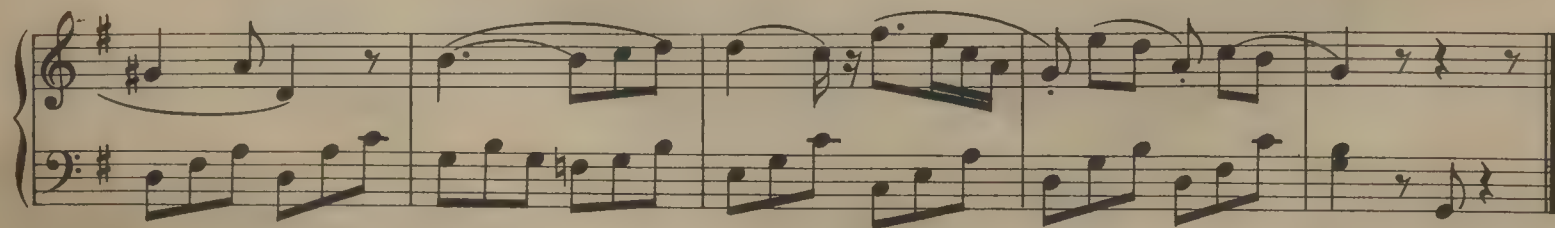
Allegretto.

Czerny.



## Solfeggio. — Le solfège.

(Rossini.)





Etudy arpedziowe. — Etudes d'arpéges.

77

a.

The first system of exercise 'a' consists of two staves. The treble staff contains a sequence of eighth-note chords: C4-E4-G4 (fingered 1-2-3), D4-F4-A4 (fingered 1-2-4), E4-G4-B4 (fingered 1-2-3), F4-A4-C5 (fingered 1-2-3), and G4-B4-D5 (fingered 1-2-3-5). The bass staff contains single notes: C3 (fingered 5), D3 (fingered 2), E3 (fingered 5), F3 (fingered 1), and G3 (fingered 1).

The second system continues exercise 'a'. The treble staff has eighth-note chords: A4-C5-E5 (fingered 1-2-3), B4-D5-F5 (fingered 1-2-4), C5-E5-G5 (fingered 1-2-4), D5-F5-A5 (fingered 1-2-4), E5-G5-B5 (fingered 1-2-4), and F5-A5-C6 (fingered 1-2-4). The bass staff has single notes: G3 (fingered 5), F3 (fingered 1), E3 (fingered 5), D3 (fingered 1), and C3 (fingered 2).

The third system continues exercise 'a'. The treble staff has eighth-note chords: G4-B4-D5 (fingered 1-2-4), A4-C5-E5 (fingered 1-2-4-5), B4-D5-F5 (fingered 1-2-4), C5-E5-G5 (fingered 1-2-4), D5-F5-A5 (fingered 1-2-4-5), and E5-G5-B5 (fingered 1-2-4-5). The bass staff has single notes: F3 (fingered 4), E3 (fingered 1), D3 (fingered 5), C3 (fingered 5), and B2 (fingered 5).

The fourth system continues exercise 'a'. The treble staff has eighth-note chords: F5-A5-C6 (fingered 1-2-4-5), E5-G5-B5 (fingered 1-2-4-5), D5-F5-A5 (fingered 1-2-4-5), C5-E5-G5 (fingered 1-2-3-5), B4-D5-F5 (fingered 1-2-3-5), and A4-C5-E5 (fingered 1-2-3-5). The bass staff has single notes: G3 (fingered 2), F3 (fingered 2), E3 (fingered 2), D3 (fingered 1), and C3 (fingered 5).

b.

The first system of exercise 'b' consists of two staves. The treble staff contains single notes: C4 (fingered 4), D4 (fingered 2), E4 (fingered 1), F4 (fingered 3), and G4 (fingered 4). The bass staff contains eighth-note chords: C3-E3-G3 (fingered 5-4-2), D3-F3-A3 (fingered 5-3-2), E3-G3-B3 (fingered 5-4-2), F3-A3-C4 (fingered 5-3-2), G3-B3-D4 (fingered 5-3-2), and A3-C4-E4 (fingered 5-4-2-1).

The second system continues exercise 'b'. The treble staff contains single notes: A4 (fingered 5), B4 (fingered 1), C5 (fingered 1), D5 (fingered 1), E5 (fingered 1), and F5 (fingered 1). The bass staff contains eighth-note chords: G3-B3-D4 (fingered 5-4-2), A3-C4-E4 (fingered 5-4-2), B3-D4-F4 (fingered 5-4-2), C4-E4-G4 (fingered 5-3-2), D4-F4-A4 (fingered 5-4-2), and E4-G4-B4 (fingered 5-4-3-1-3-4).

The third system continues exercise 'b'. The treble staff contains single notes: G5 (fingered 1), A5 (fingered 1), B5 (fingered 1), C6 (fingered 1), D6 (fingered 1), and E6 (fingered 1). The bass staff contains eighth-note chords: F4-A4-C5 (fingered 5-3-2-1), G4-B4-D5 (fingered 5-4-2-1), A4-C5-E5 (fingered 5-4-2), B4-D5-F5 (fingered 5-3-2), C5-E5-G5 (fingered 5-4-2), and D5-F5-A5 (fingered 5-4-2-1-2-4).



Musical score for Müller's piece, measures 1-12. The score is in 2/4 time, key of B-flat major. It features a piano accompaniment with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The melody includes various fingerings and articulations. The piece concludes with a 'Fine' marking and a 'D. C.' (Da Capo) instruction.

## Piosnka. — Chanson.

(Bursa.)

Musical score for Piosnka. — Chanson (Bursa), measures 1-12. The score is in 2/4 time, key of D major. It features a piano accompaniment with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The melody includes various fingerings and articulations. The piece concludes with a 'rit.' (ritardando) marking.

## Temat ludowy. — Thème populaire.

Musical score for Temat ludowy. — Thème populaire, measures 1-12. The score is in 2/4 time, key of B-flat major. It features a piano accompaniment with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The melody includes various fingerings and articulations. The piece concludes with a 'rit.' (ritardando) marking.



Preludium. — Prélude.

79

Kokoszka.

Scherzo. — Scherzo.

Diabelli.

Allegro.



## Allegretto.

## Arya. — Air.

Gluck.

Two systems of musical notation for Gluck's 'Arya. — Air.' in 6/8 time. The first system consists of two staves with a treble and bass clef. The second system also consists of two staves. The music features various fingerings and articulations, including slurs and accents. The key signature is one sharp (F#).

## Pierwsza strata. — Premier chagrin.

Schumann.

Two systems of musical notation for Schumann's 'Pierwsza strata. — Premier chagrin.' in 2/4 time. The first system consists of two staves with a treble and bass clef. The second system also consists of two staves. The music features various fingerings and articulations, including slurs and accents. The key signature is one sharp (F#).

## Kalina. — Chant populaire.

(Gall.)

Two systems of musical notation for Gall's 'Kalina. — Chant populaire.' in 3/8 time. The first system consists of two staves with a treble and bass clef. The second system also consists of two staves. The music features various fingerings and articulations, including slurs and accents. The key signature is two flats (Bb, Eb).

## Etuda. — Etude.

Köhler.

One system of musical notation for Köhler's 'Etuda. — Etude.' in common time (C). The system consists of two staves with a treble and bass clef. The music features various fingerings and articulations, including slurs and accents. The key signature is one flat (Bb).



The first section of the piano accompaniment consists of four systems of staves. The right hand features intricate melodic lines with frequent triplets, quintuplets, and sextuplets. The left hand provides a rhythmic foundation with similar groupings and rests. The notation includes various accidentals and dynamic markings typical of 19th-century piano music.

Halling.  
(melodya szwedzka.)

Halling.  
(mélodie suédoise.)

The second section, titled 'Halling.', is divided into two parts: a vocal melody and a piano accompaniment. The vocal part is written in a single staff with a treble clef and a key signature of two sharps (D major). It features a series of eighth and sixteenth notes, with some rests and a final cadence. The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clef) and includes a variety of rhythmic patterns, including triplets and sextuplets. The piece concludes with a 'ritard.' (ritardando) marking and a 'pp' (pianissimo) dynamic, followed by a final chord and a rest.



## Studjum. — Etude.

Kessler, Op. 93

Lento et legato.

## Dzwony. — Les cloches.

Köhler.

D. C. dal Segno sin al Fine.







Etuda. — Etude.

(Żeleński.)

Rondo. — Rondeau.

**Allegro.**

Kuhlau.

A musical score for the song 'The Rose Tree'. It features a treble and bass staff. The treble staff has a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is written in a simple, folk-like style with many eighth and sixteenth notes. The bass staff provides a simple harmonic accompaniment with mostly quarter and eighth notes. The score is divided into four measures. The first measure has a treble staff with a melodic line and a bass staff with a simple accompaniment. The second measure has a treble staff with a melodic line and a bass staff with a simple accompaniment. The third measure has a treble staff with a melodic line and a bass staff with a simple accompaniment. The fourth measure has a treble staff with a melodic line and a bass staff with a simple accompaniment. The score ends with a double bar line.

A musical score for the song "The Rose Tree". It features a treble and bass staff with a key signature of one sharp (F#). The melody is written in the treble staff, and the bass line is in the bass staff. The score is divided into four measures. The first measure has a treble staff with a melody and a bass staff with a whole rest. The second measure has a treble staff with a melody and a bass staff with a whole note. The third measure has a treble staff with a melody and a bass staff with a whole note. The fourth measure has a treble staff with a melody and a bass staff with a whole note. The melody is a simple, folk-like tune. The bass line is a simple accompaniment. The score is written in a clear, legible font.

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written for a single melodic line and a bass line. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 2/4. The melody is written on a treble clef staff, and the bass line is written on a bass clef staff. The melody consists of five measures, each containing a sequence of notes with fingerings indicated by numbers 1 through 4. The bass line consists of five measures, each containing a sequence of notes with fingerings indicated by numbers 1 through 4. The melody and bass line are connected by a brace on the left side. The score is presented on a single page with a decorative border.

Hejże ino fiołeczku leśny. — Mélodie populaire.

Lento.

[illegible]



Etuda. — Etude.

Löschhorn.

The image displays a page of musical notation for a piano piece, titled "LÖSCHHORN" in the top right corner. The notation is arranged in five systems, each consisting of a treble staff and a bass staff. The music is written in 3/4 time. The first system begins with a treble staff containing a series of eighth notes and a bass staff with a single note. The second system features a treble staff with a series of eighth notes and a bass staff with a single note. The third system shows a treble staff with a series of eighth notes and a bass staff with a single note. The fourth system includes a treble staff with a series of eighth notes and a bass staff with a single note. The fifth system concludes with a treble staff containing a series of eighth notes and a bass staff with a single note. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and fingerings, indicating a complex piece of music.

Była babuleńka. — Mélodie populaire.



## Romanze. — Romance.

Beethoven.

The musical score is for Beethoven's Romanze in F major, Op. 40, No. 1. It is written for piano and right hand. The key signature is one sharp (F major), and the time signature is 6/8. The score consists of seven systems of music. The first system begins with a piano (*p*) dynamic. The second system includes a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The third system features a *dim.* (diminuendo) marking. The fourth system includes a piano (*p*) dynamic. The score is characterized by its flowing, lyrical melody and harmonic accompaniment. Fingerings are indicated by numbers 1-5 above or below notes. The piece concludes with a final cadence in the seventh system.



## Poranek. — La matinée.

(Moniuszko.)

*p* *mp*  
*p* *pp*  
*ritard.*  
*pp*

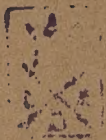
## Maciek. — Chant populaire.

*m.d.*  
*ritard. stretto*

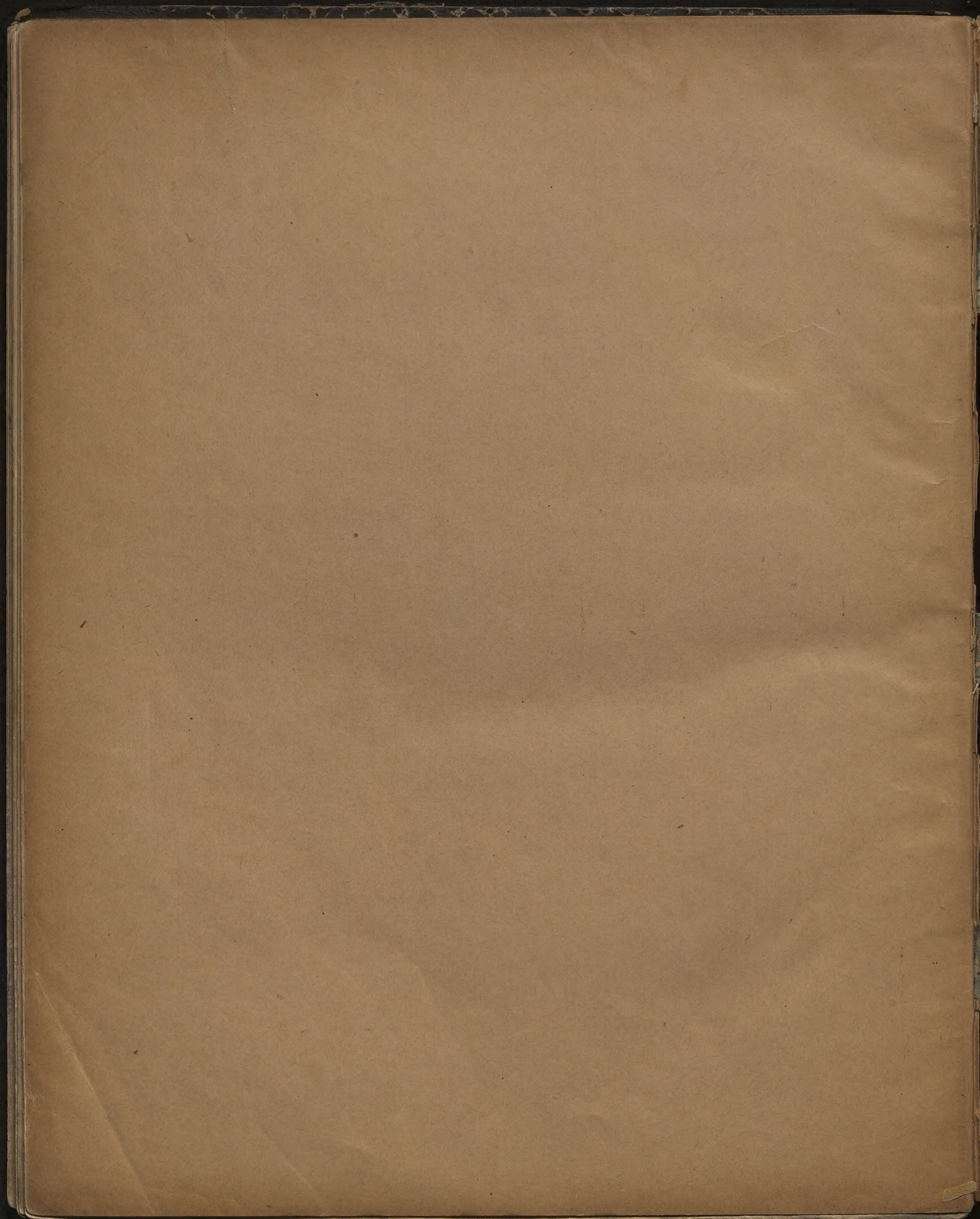














A Nr 011625



C e n a

zł 21 gr

DK - 28 d

1.54

Wzór Jednoraz. CWD, W-wa. 15973/K  
2041 - Lak - 25.11.53 - 3000 bl. à 100 k.



